

Minister of Health Department

משרד הבריאות

ועדת יעל גרמן

ישיבה מיום 5 ביוני 2014

משתתפים-כל חברי הוועדה

פרוטוקול

דובר\ת: שתי הערות, זאת אומרת, הערה ובקשה. קודם כל נתחיל בהערה, אני ביקשתי בערב

החג לקבל את החומר לגבי הכוח אדם ולא שלחו לי, אולי משהו אצלי במחשב לא

היה בסדר כי אני לא קיבלתי את הדברים. אני אומרת את זה כי אי רציתי באמת

להיות היום במצב שאני כבר יכולה לראות את זה ושיאופשר לי לראות את הנושא,

בעיקר את הנושא של כוח אדם.

יעל גרמן: מי שלח?

דובר\ת: דורון שלח את הכל.

דובר\ת: שלחתי לכולם.

דובר\ת: דורון, אני יכולה להראות לך שזה לא הגיע, יכול להיות שהבעיה אצלי בתיבה, אבל

בכל מקרה זה לא הגיע.

יעל גרמן: נבקש שעכשיו ידפיסו ויעבירו לך.

: דובר\ת

לשכת שרת הבריאות

Minister of Health Department

רוצים לדבר משהו שקשור לכוח אדם שנעשה את זה בחלק השני של היום.

בדיוק. אני מבינה שאנחנו לא נתחיל היום, עכשיו לפני הצהריים. רציתי לבקש שאם

דובר\ת: איזה כוח אדם! אני לא יודעת על מה את מדברת.

דובר\ת: אנחנו לא מדברים בכלל, סיימנו את הדיון על כוח אדם.

דובר\ת: גמרנו עם כוח אדם.

דובר\ת: סליחה, אני מבינה שגמרנו. בכל זאת, יכול להיות וזה אנחנו חושבים שאם יהיו

הערות מהותיות אז אני ארצה בכל זאת להגיד כי אני ביקשתי לראות את זה לפני

ואחרי ולא ראיתי. מה שעבדתי עם ניר, המודל בגדול בסדר, רק היו כמה דברים.

יעל גרמן: אם יש לך הערות אז את תמסרי.

דובר\ת: זה מה שביקשתי להגיד.

יעל גרמן: בסדר, אבל אנחנו לא מעלים את זה שוב לשולחן. את תעבירי לי ואנחנו נדבר על זה.

דובר\ת: בסדר, מאה אחוז.

דובר\ת: בסדר גמור, בסדר גמור. אז אם נקבל את זה זה בסדר גמור. אז את השאר אני

.אשאיר לד

יעל גרמן: טוב. דורון, סדר יום.

דובר\ת: אנחנו מתחילים מהנושא שבו סיימנו בערב החג על מנת לסיים את הנושא של

בחירת בית חולים. עוברים משם למנגנון העדכון, אחרי זה תמחור, אחר כך אני

חושב שזה יהיה נאיבי לחשוב שנספיק יותר מזה אבל אלה שלושה נושאים מספיק

כבדים למהלך היום.

דובר\ת: דורון, עד מתי אנחנו יושבים היום?

. דובר\ת: יעל יוצאת בשבע

יעל גרמן: לא, אני בשמונה צריכה להיות שם, אז אני אצא בעשרים לשמונה, שבע וחצי.

7 אני יושבים מכאן עד 1 וחצי.

דובר\ת: אוקיי, אבל לא יותר. בסדר, תודה.

Minister of Health Department

דובר\ת: בתור פתיח לנושא של התמחור, ביום שלישי קיבלנו עוד מכתב מברהום מנהריה,

אפרופו בחירת בתי חולים, שלא דן בהסדרי הבחירה אלא דן בהתנהגות של קופת

חולים כללית ואני חושב שזה מסוג המסמכים - - -

דובר\ת: שלחת לנו?

דובר\ת: לא, לא שלחתי את זה. קיבלתי את זה מארנון ביום שלישי אחר הצהריים. אומר

ברהום כך: "מאז הישיבה שהתקיימה לפני מספר ימים עם הכללית, הכללית

החליטה לחסום באופן מוחלט את המרכז הרפואי לגליל. חולים מתלוננים שהם מטורטרים ולא מצליחים להשיג התחייבות לנהריה, גם אונקולוגים וכרוניים. זאת

אומרת, גם כשדיברנו על הנושא של אונקולוגיה שיש להם יבחירה חופשיתי מה

שנקרא. מדובר בהתעללות לשמה. שימוש בחולים ובחולי וצער של אנשים כדי

לנסות ולהשיג עדיפות והסכם כלכלי טוב יותר. אני מצפה ממערכת הבריאות,

משרת הבריאות וכל צמרת המשרד שתעמוד על הרגליים האחוריות ולא תיתן

לקופה לרמוס ברגל גסה את מה שחוק ביטוח בריאות ממלכתי מקנה זכויות

לחולים. חוק זכויות החולה נרמס כיום מול עיניהם של הזקנים והילדים, לצערי,

ללא מענה הולם. אודה לתגובתכםיי.

יעל גרמן: ברור שהנושא הזה הוא לפתחו של ארנון. ארנון יישב ויטפל בזה. אנחנו שמענו, זה

קשור למה שאנחנו דיברנו ולמה שאני אמרתי – האפליה שלא ניתן בבחירה

,אפשרות של אפליה, לא לקופה כזו ולא לקופה אחרת. אבל בנושא הספציפי הזה

של קופת חולים נהריה הוועדה לא תעסוק.

דובר\ת: מצוין. אני רק רציתי להגיד עוד משהו.

דובר\ת: זה לא הוקרא כאן כדי שנעסוק בזה, זה הוקרא כאן כדי שזה יישב לנו בחומר.

דובר\ת: אבל זה יהיה ברקע של בחירת בתי חולים - - -

דובר\ת: סליחה, סליחה, אני רוצה להגיד משהו. אני הייתי רוצה לשמוע אם אנחנו רוצים

שזה יעלה פה או פה או פה, צריך לשמוע את הצד השני. צריכים להחליט – או

שאנחנו מעלים - - -

Minister of Health Department

דובר\ת: אז אני אגיד ככה, קודם כל אכן התמונה, ואתם צודקים, הצד השני בא ואומר

שדבר ראשון אחוזי האשפוז במיון בנהריה מאוד מאוד גבוהים וההתנהלות של נהריה בראייתם איננה התנהלות כלכלית כמו שבוחנים בבתי חולים אחר באותו מרחב. הם צודקים, יש הרבה נקודות במה שהם אומרים שהם צודקים. צריך לזכור שהסיטואציה הזאת, אני מסתכל מנקודת מבטו של המבוטח, נהריה לא צודקת בכל הדברים וכללית לא צודקת בכל הדברים. אבל בסוף אסור שהמבוטח יהיה כלי בתהליך הזה של המשא ומתן.

יעל גרמן: יפה מאוד. זה העיקר, ועל זה אנחנו דיברנו.

דובר\ת: אני גם רוצה להגיד משפט. אני כן חושב - - -

. אני חייבת גם, מישהו עוד יחשוב שאני לא רוצה את טובת המבוטח. "

דובר\ת: מה קרה לך!

דובר\ת: כי ככה זה נשמע. ארנון, הדבר שהכי חשוב לי כבן אדם ולא משנה כמה שלא יהיה

ואני יודעת ששמעתם את זה הוא שלמבוטח יהיה הכי טוב. כל מה שאני אומר זה

שכשאם השרה אומרת שזה לפתחך אין לי מה להוסיף מילה, אבל ברגע שמנסים

להגיד שזה צריך להיות אצלי מאחורי הגב אז אני צריכה לשמוע גם את הצד השני.

כל עוד זה אצל ארנון אני בהחלט רגועה.

דובר\ת: לאה, הערה נכונה ונשמעה. אורי, כנייל.

דובר\ת: רק רציתי להגיד שאני ממש מסכים עם לאה. בעניין של כללית נהריה אני קצת

מכיר את הפרטים, הקופה כבר הגיעה להסכם עם נהריה, רצו לחתום והמשרד סירב

עד שלא יחתמו עם בתי החולים האחרים שברשותו. אגב משא ומתן מונופוליסטי

של הסכמי התחשבנות עם כלל בתי החולים בכוחו של המשרד. צריך להציג את

התמונה המלאה. אני לא חושב שזה לעניין להציג תמונה של צד אחד בלי לשמוע את

הצד השני ואני לא צריך להיות דובר כללית ולא - - -

יעל גרמן: אני מסכמת את זה, גמרנו. אני רוצה לסכם – אין ספק, היא צודקת, יש שני צדדים,

אבל למרות שיש שני צדדים אנחנו כאן צריכים לבוא ולומר – לעולם, בשום מקרה,

Minister of Health Department

המבוטח לא יהיה פיון וכלי משחק. אז שיבואו למשרד הבריאות, שידפקו על המבוטח לא יהיה פיון וכלי משחק. אז שיבואו ויתלוננו אלה ואלה, זה המקום – פה השולחן אצל המנכ״ל או אצל השרה, שיבואו ויתלוננו אלה ואלה, זה המקום –

אצל המנכייל ולא על גבו של המבוטח. על זה אנחנו דיברנו ועל זה אנחנו נחזור

ונדבר. תודה, אנחנו יכולים להיכנס לנושא!

דובר\ת: ניר, באדיבותו שם לנו על הלוח את המסמך שעליו אנחנו דנים. מפה אנחנו

ממשיכים את הדיון, זה פשוט פתוח להערות של אנשים ולנסות להגיע להסכמה

ולהמשיך הלאה.

דובר\ת: לקופת חולים יש לה חופש בחירה מוחלט.

דובר\ת: כן, אנחנו מדברים רק על בתי חולים.

דובר\ת: הסדרי בחירה הם של קופת חולים עם בית חולים. הסדר נחתם - - -

יעל גרמן: חבר׳ה, אני מרגישה שאנחנו קצת לא מסודרים, סליחה. היה לנו צוות שישב וצריך

היה להביא לנו החלטה. אנחנו לא נתחיל עכשיו את הדיון מחדש. אני רוצה לדעת

מה היו נקודות המחלוקת של הצוות, האם אנחנו ניכנס לזה ונקבע או שאנחנו נשלח

את הצוות לגבש, אנחנו לא נבזבז עכשיו שלוש-ארבע שעות שכל אחד יאמר ונטחן

מים.

דובר\ת: לא, הצוות לא סיכם.

דובר\ת: אני מציעה שהצוות ינסו לשבת עוד, ואם לא אחרי הצהרים תסכמי.

דובר\ת: כי לא סיימנו.

יעל גרמן: בדיוק.

דובר\ת: זה פשוט מה שרציתי להגיד.

יעל גרמן: אחרת מה, אנחנו נבזבז עכשיו ארבע שעות על דיבורים!

דובר\ת: לא ארבע שעות, אבל אולי יש פה קונצנזוס על 90% מהדברים ונניח יש רק בעיה

אחת.

דובר\ת: כי יש רק אחד.

.7-ו 1 : דובר\ת

Minister of Health Department

. בדיוק. אז בואו נעבור על 1 ו-7 ונסגור עניין.

דובר\ת: זה לא 1 ו-7. 5 אנחנו לא חושבים שזה נכון שמשרד הבריאות יקבע שמנהלים של

בתי חולים - - -

דובר\ת: זה קיים היום!

דובר\ת: לא, זה לא קיים היום. משרד הבריאות לא קובע רשימה של פרוצדורות שעל פיהם

יש הסדרי בחירה.

יעל גרמן: אז זה לא רק 1 ו-7. תזכירו לי רק מי היה הצוות – לאה, אורי, יוליה, מי עוד היה!

דובר\ת: אבל אני רוצה שהצוות ישמע דעות של אנשים.

דובר\ת: הוא שמע כבר, אתה לא היית פה.

דובר\ת: אני לא הייתי!

דובר\ת: לא.

דובר\ת: יעל, אפשר לבקש דבר אחד! שמישהו שמהצוות פשוט יעבור על זה ויגיד על כל דבר

מה הדעה כזאת ומה הדעה כזאת. בלי לחוות דעה, עובדתית.

יעל גרמן: אוקיי, נעשה את זה אחר כך.

דובר\ת: כדי שיהיה לנו לפחות את הרושם.

יעל גרמן: זה בסדר, אבל נעשה את זה באמת אחר הצהריים, אחרי שהצוות יישב שוב וינסה

לגבש. אני גם אכנס לתוך הצוות כדי לראות.

דובר\ת: אני מבקשת שהצוות יתייחס לעוד נקודה שהוא לא התייחס. היא הועלתה שלשום

לגבי בחירה של בתי חולים שהם לא ציבוריים.

דובר\ת: פרטיים?

יעל גרמן: פרטיים, נכון.

. ברטיים, שאמרנו שהאם יכולים לבחור את אסותא וזה נשאר תלוי. אז גם זה צריך פרטיים. $\square$

יעל גרמן: נכון.

דובר\ת: במודל ההספקה אין התייחסות אז הכל דובר על בתי חולים ציבוריים.

--- דובר\ת: הגענו לזה, אבל בסופו של דבר

Minister of Health Department

יעל גרמן: אני ממש מבקשת שהצוות יתאסף בזמן הארוחה ויגבש את כל ההסכמות. דורון,

מי הצוות?

דובר\ת: היה אורי, עדי, קובי, לאה ופנר, עזיז ויוליה.

דובר\ת: השאלה אם אנחנו רוצים לעשות שני סצנריוס כי יכול להיות שזה משפיע, ודווקא

אני מתחברת פה ללאה. האם אנחנו רוצים להביא חלופה אחת בעולם שבו כן קיים

שרייפ וחלופה אחרת בעולם שבו לא קיים שרייפ או שאנחנו מגבשים משהו מיוחד

.state of mind- ואז זה עולם אחר מבחינת

יעל גרמן: להערכתי זה צריך להיות אחד, כאשר ברור שאם יש שר"פ ואם יש בחירת רופא אז

זה הרבה פחות משמעותי. אם אין שרייפ זה הרבה יותר משמעותי.

t און פתיחה של ההסדרים, דוברtו אין פתיחה של ההסדרים, דוברtו אין פתיחה של ההסדרים,

זאת אומרת, יש פתיחה רק בתשלום.

יעל גרמן : אוקיי.

דובר\ת: אז יעל צודקת, זה עוד יותר משמעותי.

יעל גרמן: זה מה שאמרתי, יותר משמעותי. אבל אנחנו צריכים כן להביא לפה איזשהו מודל

שאותו אנחנו רוצים לראות מתנהל בין קופות החולים לבתי החולים.

דובר\ת: הייתה הערה באחד המיילים של גבי, אם אינני טועה, שהוא אמר שבמודל ההספקה

היה נושא של בחירה ללא תשלום במנתח בכיר שזה לא היה בסט של ההמלצות

שדנו בהן בשבוע שעבר. גם זה ייכנס לפה כי בכל זאת אני בסוגייה של בחירת - - -

יעל גרמן: אוקיי, אתם יושבים ומנסים לגבש הסכמה. אני מוכנה להיכנס באמצע כדי לראות

מה קורה כדי שבאמת אחר הצהריים נשים רק את נקודות המחלוקת ועליהם אנחנו

נקבע. הלאה.

דובר\ת: עוד הערה אחת. הייתה לנו התכתבות גבי, אורי ואני לגבי העניין של מיטות שהוא

לא סגור.

דובר\ת: תסגרו את זה ביניכם.

דובר\ת: לא דנו בנקודה הזאת ביום ראשון?

Minister of Health Department

דובר $\ln$: אני לא הבנתי מכיוון שלא ראיתי את המסמך אז תגידו לי – ההמלצה של הרופא

הבכיר המומחה בחדר - - -

דובר\ת: לא דנו בה.

דובר\ת: אני רק להסב תשומת לב, לפני שאנחנו מחליטים החלטה כזאת צריך להבין אם זה

יהיה אפשרי ומתי, ואם לא צריך לנסח את זה, לא אמרתי שזה לא צריך להופיע,

צריך רק לנסח את זה בצורה שיום אחרי ההמלצה זה לא יהפוך לתביעה רבתי

שבכל מקום - - -

דובר\ת: נושא מנגנון ההצמדה זה הנושא הבא.

יעל גרמן: זו איזו שהיא הצמדה, איזשהו עדכון שיצמיד את המחירים שקיימים. כן, חברים,

אנחנו מתחילים לדון בזה. אני מבקשת שאחד בעד המנגנון, שני נגד המנגנון ואז כל

אחד יביע את דעתו ונראה איך אנחנו מתגבשים.

דובר\ת: ... את הנושאים השונים שקשורים למנגנון ההצמדה.

יעל גרמן: כן, בבקשה,

דובר\ת: כשאנחנו מדברים על המנגנונים צריך להבין שיש כמה דברים שאנחנו מתייחסים

על הנושא של העדכון הדמוגרפי בגלל הגידול וההזדקנות של האוכלוסייה. הדבר השני זה העדכון בגלל מחירים, התייקרות המחירים שנעשה השינוי לפני שנה. דבר נוסף זה העדכון של הסל הטכנולוגי – לדאוג שהוא ממשיך ומתפתח ושומר על האיכות שלו, זה מבחינת קופות החולים מנגנוני העדכון. בסעיף הזה דיברנו גם על עוד שני דברים: אחד, האם צריך פיצוי בגין העבר על שחיקה שהייתה במקורות ומרכיב נוסף זה דרישה להכליל את הכספים שהיום בהסכמי הייצוב בבסיס של הסל. אז אלה חמישה דברים שקשורים בעצם. אנחנו מדברים על תקציבי קופות

אליהם. אחד זה כל הנושאים של התקציבים של קופות החולים, כשאנחנו מדברים

החולים והעדכון שלהם. דבר נוסף שדנו בו בקצרה הוא הנושא של תקציבי משרד הבריאות. לתוספת השלישית משרד הבריאות הוא גם כן ספק של שירותים בתחום

הגריאטריה וכד׳ וצריכים גם להבטיח שבמקומות האלה התקציב מעודכן ולראות

על מנגנוני העדכון על מה מדברים.

Minister of Health Department

איך עושים את זה בצורה שאנשים לא נפגעים. אז זה קצת פריסה כשאנחנו מדברים

דובר\ת: הרי חוק הבריאות הממלכתי שהוא התכוון לממן את הבריאות – לא היה שם

טכנולוגיה, היה שם מס מקביל והיה שם מס בריאות וזה היה צריך להספיק. זה לפי

ההגדרה צמוד לתוצאה, זה לא צמוד לשום דבר אחר שקורה בבריאות. לכן יש

אופציה אחרת במקום ללכת אוטומטית ... אני חושב שזה מה שאני אז הצגתי ...

שזה בעצם הייתה המלצה - - -

יעל גרמן: אני רוצה שהוא יציג את זה, זאת אפשרות, ולא כהערת ביניים, אלא ממש - - -

-אני רק רציתי להציע שהסוגיה הזאת תהיה גם על השולחן.

דובר\ת: אוקיי, אתה תציג אותה.

דובר\ת: אני הצגתי אותה כבר פעמים.

דובר\ת: אוקיי, בסדר גמור.

דובר\ת: אני רוצה להתייחס לקופות החולים בשלב הזה. אני חושבת שבדיון שהיה לנו עלו

שתי גישות מרכזיות שאני לא כוללת את האוצר בתוך שתי הקבוצות האלה עדיין.

האחת היא שבעצם הייתה תמימות דעים, כך אני מבינה ואני מקווה שאני לא טועה,

לגבי הנושא של הדמוגרפיה. זאת אומרת, גם הגידול במספר הנפשות המתוקננות

שזה פחות או יותר מתאים לחשיבה של רבים. זה אפילו יכול להתאים כמו שגם

יוג׳ין אמר וגם גבי אמר לגבי הקונספט של כלל ההוצאה שיש איזשהו עדכון של

דמוגרפיה. בבריאות יש לנו גם התהליך של ההזדקנות ולא רק את גודל

האוכלוסייה. ניר אמר גם עוד כל מיני מחלות, יותר חולים בגלל ההזדקנות. אז אני

חושבת שלחלק הזה אם היינו משיגים הסכמה שאנחנו רוצים מנגנון עדכון, אפשר

לומר אוטומטי, אפשר שהוא הולם, אבל לא הולם באופן חלקי, הולם באמת את

ההתפתחויות האלה. אז אם היינו משיגים הסכמה כזאת אז היא טובה. היו עוד שני

מנגנונים שלגבי מחירים אני חושבת שהיו חילוקי דעות, גם לא היה בטוח שאפשר

להעמיד באמת שייראו את המחירים האמיתיים, ופה אני חושבת שאפשר לומר שזה

Minister of Health Department

בוודאי צריך להיות, אני לא הייתי קובעת איזשהו מנגנון אוטומטי. לגבי הטכנולוגיה, הייתה דעה שהיא, אני לא יודעת אם יוג׳ין אמר אותה אבל אחרים אמרו אותה, שזה איזשהו רף מינימלי של טכנולוגיה שהוא מובטח ומעבר לזה.

יעל גרמן: סף באחוזים?

דובר\ת : כן, כן, נניח אחוז-אחוז וחצי. ככה תמיד אפשר להתייחס - - -

יעל גרמן: אחד ממה?

דובר\ת: מעלות הסל.

יעל גרמן: מעלות הסל הכוללת, כן?

דובר\ת: כן. אחר כך אפשר בהתאם לנסיבות של דברים לשנות את זה. זה פחות או יותר מה

שאני קלטתי כדברים שהם די מקובלים על הרבה חברים פה.

יעל גרמן: אוקיי, מאה אחוז. תתחיל.

דובר\ת: אני רוצה להתחיל קצת אחרת. אני רוצה להתחיל קודם כל מהעובדה שעליה יש

קונצנזוס, המספרים שחלה שחיקה אדירה במקורות של חוק ביטוח ממלכתי, מפה אנחנו מתחילים. למה אני אומר מפה אנחנו מתחילים? כי חלק מהטיעונים בעד נניח מקדם התייעלות וכל מיני מקדמים – אם הם היו באים ב-1995 הייתי מקבל אותם מבחינה כלכלית זה נכון. אבל על רקע שחיקה של 30% אנחנו לא שם. הערה שנייה, לא משנה מה נחליט, אנחנו מדברים על מנגנון מעוגן בחקיקה. זאת אומרת, נחליט כך או נחליט אחרת, אבל הוא חייב להיות מעוגן בחקיקה כי גם הסל של זכאויות מעוגן בחקיקה. לכן אתה חייב ליצור את ההצמדה הזאת של מנגנון מקורות ומנגנון של זכאויות. עכשיו בואו נדבר על מה אנחנו רוצים. אני מתחבר למה שאמרה לאה. בנושא של דמוגרפיה אני לא שמעתי טיעון שמחזיק מים למה צריך לשחוק את המערכת בגלל דמוגרפיה, אני לא קיבלתי את זה. אני מבין שלא תמיד כאשר כל תינוק נולד אז צריך לבנות מחלקה, אבל בסוף התינוקות האלה מצטברים וצריך לבנות המחלקה. אז רק עניין של תזמון, אבל לא צריך לשחוק את המערכת בגלל

הסיפור הדמוגרפי. הסיפור הדמוגרפי צריך להיות דבר ראשון מעוגן בחקיקה ודבר

Minister of Health Department

שני לבטא גם את גידול האוכלוסייה וגם את ההזדקנות. תראו, הסיפור של דמוגרפיה הוא קצת בעייתי ברמה נניח שאני מדבר על הרבה מאוד מדינות וכן הלאה. הם לא מבינים את העניין הדמוגרפי כי האוכלוסייה שם לא גדלה, ואז הטיעון של דמוגרפיה כאילו לא מחזיק שם. כמה היא גדלה? ב-0.25% וכן הלאה. בישראל זה 2% לשנה. 2% לשנה זה המון כסף. כשאתה לא נותן אותו, אתה נותן חלק מזה אתה שוחק את המערכת, ומי שמדבר על חיזוק הרפואה הציבורית חייב לתת ביטוי מלא לדמוגרפיה ולעגן אותו בחקיקה. מחירים – במחירים עלה הטיעון שאני מודה, אני רוצה מאוד עדכון אוטומטי מלא לתשומות מערכת הבריאות, אבל אני לא יכול להתעלם מהטענה של האוצר שאומרת שברגע שאתה מצמיד אוטומטית את המחירים לתשומות אתה הופך את המערכת לאדישה למחירי התשומות. זאת אומרת, יבוא מישהו, זה יכול להיות בית חולים ויגיד: יימה אכפת לי אם המחירים יושוו? אם הם בפנים מה אכפת לי שהם יושוו?יי, או תבוא קופת חולים ותגיד מה אכפת לי שהמחירים ישוו בפנים, אמרתי אני אקבל פיצויים. אז את הטענה הזאת, אני חושב שאי אפשר לזרוק אותה ולהגיד לא. יש בה איזשהו אלמנט נכון מבחינה כלכלית, ואנחנו אומרים בוא נלך לאיזשהו פרוקסי. אני מקבל את העיקרון של פרוקסי, אבל לא יכול להיות שהפרוקסי הזה תמיד יפעל, או כמעט תמיד, בדקתי את זה-ב-18 שנה נדמה לי שנתיים זה פעל לטובת מערכת הבריאות ו-16 שנה זה פעל לרעת מערכת הבריאות. אני מציע לאמץ את המנגנון של פרוקסי של מקדם מחירים ובתנאי שתהיה איזשהי הערכה מסוימת שתבוא ותאמר שאם במהלך 3-4 שנים נוצר פער בין הפרוקסי לבין תשומות מערכת הבריאות צריך לתקן את הפרוקסי. לא יכול להיות שלאורך שנים כל הזמן הפרוקסי הזה יפעל לרעת מערכת הבריאות. אז אני אומר להשתמש בטענה של הפרוקסי כי אני מבין אותה כדי לא להפוך מערכת לאדישה, אבל מצד שני לבחון את זה. זה פשוט לא הגיוני שכל פעם ופעם שאנחנו בודקים אנחנו רואים שזה שוחק את המערכת.

: יעל גרמן

מאה אחוז. טכנולוגיה.

Minister of Health Department

דובר\ת: טכנולוגיה – אני בעד עיגון בחקיקה ושל קביעת רף שהוא מינימום. היום הרף הזה

הוא 200,000,000 ₪. ברף הזה של 300,000,000 ₪ הוא פחות מאחוז, למי שבודק.

דובר\ת: אבל לא קבוע.

דובר\ת: לא, לא. ראשית, הוא לא קבוע בחקיקה. דבר שני, הוא קבוע בהסכמים של שלוש

שנים. ההיקף שלו הוא 300,000,000 ואל מול כל הסוגיות האלה צריך להתמודד. אז

דבר ראשון אני אומר כן בחקיקה. דבר שני, כן במינימום. בסדר הגודל של

המינימום שאני מציע פה לשולחן לאמץ זה פשוט את ההיקף הקיים כיום

כמינימום, כי פחות מזה אי אפשר. יותר מזה, צמיחה, שלום, אני לא יודע מה, אתה

חייב לתת את האופציה.

יעל גרמן: אבל אתה אומר מינימום.

דובר\ת: בוודאי.

יעל גרמן: אתה רציני להגיד מינימום - - -

דובר\ת: 300,000,000 לחלק ל-35,000,000,000 זה יוצא 0.8 כמינימום הכרחי. עכשיו, למה

זה חשוב?

יעל גרמן: זאת אומרת אתה מעגן את ה-300,000,000?

דובר\ת: נכון, נכון.

דובר\ת: זה פחות מאחוז. אתה מוכן פחות מאחוז?

דובר\ת: טיפה פחות, טיפה פחות.

דובר\ת: אבל אתה חייב להגן על זה שאם יירד התקציב הציבורי שלא יירד לך במקביל גם

האחוז של - - -

. לא, לא, לא. אני מצמיד את זה כאחוז בעלות הסל. t

יעל גרמן: אז יעלה וירד.

דובר\ת: לא, הוא רק יעלה.

דובר\ת: רק יעלה כי הרי הסל לא יורד.

דובר\ת: אני לא רוצה שיירד.

Minister of Health Department

יעל גרמן: אבל אם יום אחד התקציב יירד!

דובר\ת: התקציב יורד לך ב-10%.

דובר\ת: איך אני מוריד אז!

.10% flat יעל גרמן: יש לך

דובר\ת: על מערכת הבריאות את מדברת, מה זה 10% flat

יעל גרמן: מורידים 10% מהתקציבים של המשרדים.

דובר\ת: בחיים לא היה דבר כזה.

דובר\ת: רבותי, בואו נחזור רגע למשחק של קודם.

יעל גרמן: נכון, הסל מוגן מ-flat.

דובר\ת: בוודאי.

דובר\ת: flat כא חל על עלות הסל.

יעל גרמן: לא משנה, אתה אומר 0.8% על כל *- - -*

דובר\ת: מעלות הסל. אין למעלה-למטה, הוא כל הזמן יעלה כי עלות הסל כל הזמן עולה.

יעל גרמן: אוקיי, בסדר.

דובר\ת: עוד דבר אחד. תיקון העבר.

יעל גרמן: פיצוי.

דובר\ת: פיצוי על העבר. צריך להיות איזשהו, וזה כבר עניין של סדרי עדיפויות וכמה אנחנו

מגיעים להסכמה פה כי אין פה נוסחה, אני יודע שהסל נשחק בהיקפים של

מיליארדים, אני יודע שאני רוצה למנוע את השחיקה הזאת בעתיד, אבל השאלה

היא מה אני עושה לגבי העבר. לגבי העבר יכול להיות שאני צריך להעלות את זה פה

לדיון מה היקף הפיצוי שצריך לתת על השחיקה לפחות ב-5 שנים הקרובות.

יעל גרמן: אז למעשה יש לנו פה שתי דעות זהות שמדברות על כך, הוא מאוד הדגיש את זה

שהוא מבקש שזה יהיה בחקיקה, מדובר על עדכון של מנגנון דמוגרפי, עדכון הסל

בצורה כזו או אחרת.

Minister of Health Department

דובר\ת: אני רוצה עוד מילה אחת בכל זאת כי זה נורא מתחבר לוועדה הזאת. תראו, אחת

הסיבות המרכזיות לבעיות של המערכת, לשחיקה של המקורות כתוצאה מעדכון הסל. כל הדליפה בחלק מהתורים, בחלק הבריחה למגזר הפרטי נובע מזה. נתנו פחות כסף לקופות החולים לתת סל שירותים מוגדר. אם את זה לא נתקן, אני חושב

שזה ליבת העשייה של הוועדה הזו.

יעל גרמן: ופלוס חד פעמי, פיצוי חד פעמי.

דובר\ת: אם את זה לא נתקן אז באמת נשאיר את העסק פתוח.

דובר\ת: אני לא דיברתי על פיצוי חד פעמי, ואני מקבלת את זה - - -

יעל גרמן: אבל בוודאי לא תתנגדי, נכון?

דובר\ת: ברור שלא.

יעל גרמן: חוץ ממנו, אתה רוצה להוסיף על הדברים האלה? אז אני מבקשת שהוא יוסיף את

ההערה שלו. ואז אנחנו נשמע אם יש כאלה שמתנגדים לנוסחה הזאת, אני מבקשת

שידברו. מי שרוצה לומר גם בעד בוודאי גם. בבקשה.

, דובר $\$ ות שני דברים. אחד, מה שהיא מציעה זה שצריך לעשות התאמות תקופתיות לחוקים,

זה בתהליך, זה תהליך תקצוב. יכול להיות שזה נכון. מבחינת מערכת הבריאות בתהליך תקצוב זה לא יקרה. תהליך תקצוב הוא עובד בדלתות ולכן אף אחד לא מפצה אף אחד על זה שהייתה שחיקה על פני חמש שנים. לא תפסת את זה בזמן אמת זה לא קורה. פשוט, אני חמש שנים בתוך התהליכים הזה, זה פשוט לא קורה. לכן, אם רוצים לעשות את זה בצורה של אי שחיקה לאורך הזמן, מה שקרה בחמש עשרה שנים, צריך לעשות את זה על ידי תקצוב צבוע וצבירה של דברים באיזשהו צבע, כך שכשאתה מוציא את הכסף, כשאתה צריך להוציא אותו לאיזשהו פיצוי, אתה לא צריך לתקצב אותו, אלא אתה רק צריך לנצל אותו. זה ההבדל בין האגף המקצועי לחשכייל. זאת אומרת, אז הכסף לא חייב להיכנס למגבלות תקציב, אלא הוא פשוט יוצא מחשכייל, אתה צריך להבין את ההבדל הזה. דבר שני, גבי כשהוא

דיבר עכשיו על ההתאמות, הוא בעצם דיבר במקום 7% תוספת כל שנה ריאלית

Minister of Health Department

שהוא וקובי הציעו, ממה שחשבתי זה סדרי גודל של 5 ומשהו אחוז, ירד ככה

בדרישה, אתה ירדת בטכנולוגיה באיזה 1.2%.

יעל גרמן: זה 2 ועוד 0.8, זה 2.8.

דובר\ת: אצלכם זה היה 2%, אתה היית מוכן לקבל את זה כ-0.8 והיה עוד איזשהו ויתור

מסוים במחירים.

דובר\ת: היו ויתורים, כן.

דובר\ת: לפי מה שאני רואה זה סדרי גודל של 5%+. אני לא רואה היום יכולת במערכת

הזאת, דבר ראשון להוסיף 5%+, ובטח לא להתחייב על 5%+ בלי שום התייחסות

ליכולת של המדינה לממן את זה ממקורות שיש לה, שהם משתנים. מחר יש בעיה

תקציבית במובן שהכלכלה מצטמקת או שיש משבר וכן הלאה, אין שום סיכוי

שהדבר הזה שהוא בעצם מתעלם מהצד של המקורות של המערכת -

יעל גרמן: אז מה אתה מציע?

דובר\ת: לכן מה שאנחנו הצענו אז מערכת שדבר ראשון היא יותר דומה למה שהחוק

ההתחלתי הציע שבעצם ממומנת על ידי המקורות האפשריים ואז המערכת מקבלת

וודאות מאוד גדולה מה יהיה לה, כי גם אם המקורות מאקרו הם זזים, הם לא זזים

ב-20-30%. הם פה ושם יכולים לזוז ב-2%, אבל היא מקבלת ודאות הרבה יותר

גדולה והיא מקבל ודאות במובן שזה עמיד ללחצים פוליטיים.

יעל גרמן: אז רגע, כדי שאני אבין. אתה לא מתנגד למערכת הצמדה כזאת או אחרת - - -

דובר\ת: אני בעד מערכת הצמדה.

יעל גרמן: אוקיי, אז אתה לא מתנגד לזה, אז אתה אפילו בעד, אבל אתה אומר לא בחוק.

דובר\ת: לא, אני כן אומר בחוק, אני רק אומר תצמידו.

יעל גרמן: אז עזוב את מקורות המימון, מקורות המימון בוודאי שהמדינה אחר כך תצטרך - -

דובר\ת: אני לא חושבת שברור מה אתה מציע.

יעל גרמן: מה שונה ההצעה שלך מההצעה שלו!

Minister of Health Department

דובר\ת: ההצעה שלו אומרת את הדבר הבא: תקחו את סל הבריאות כפי שהוא היום

ותתחילו להגדיל אותו בקצב קבוע - - -

יעל גרמן: להצמיד אותו.

t הצמדה, אה לא, לא להצמיד, אה לא להצמיד, אה לא הצמדה. מה שהוא מציע אה לא הצמדה.

הוא הגדלה פשוט בקצב קבוע, בלי קשר לכל מה - - -

יעל גרמן: הוא טוען שזה הצמדה.

1 דובר1ת: זה לא הצמדה, הוא מצמיד את זה למספר, זה לא הצמדה לשום דבר

יעל גרמן: לא, הוא מצמיד את זה לגידול האמיתי של הדמוגרפיה לגידול הנדרש בטכנולוגיה

ולגידול של המחירים בכפוף לאיזשהו מקדם . הוא מצמיד את זה, זה ללא ספק

הצמדה, אני חייבת להדגיש את זה, זאת הצמדה, זה לא סתם.

דובר\ת: אפשר לעשות את אותו הדבר, פשוט להגיד בואו נעשה את ה-5%, זה על פני 10 שנים

יהיה אותו הדבר. זה מצמיד את זה לצרכים של מערכת הבריאות. הבעיה היא שזה

מתעלם מצד המקורות, ולכן הטענה שלי היא שמבחינת כלכלה פוליטית זה לא

עמיד. גם היום יהיה להם קשה מאוד להעביר את זה, וגם בכל פעם שתהיה שבירה

או איזו שהיא בעיה מצד המקורות הדבר הזה יישבר, פשוט יעבור תיקון חקיקה

בחוק ההסדרים.

יעל גרמן: אז מה אתה מציע?

דובר\ת: לזה אתה מתכוון!

יעל גרמן: לא, הוא מתכוון אם יש איזשהו משבר כלכלי.

דובר\ת: תראו, יש דבר אחד בתור מערכת ציבורית, הרי מעניין אותם? מעניין אותנו כמה

מערכת ציבורית מקבלת, נכון? מערכת ציבורית מקבלת חלק מהכסף ממס

הבריאות שהוא מוצמד למקורות ממילא. זאת אומרת, לא צריך להתייחס אליו.

הדבר היחיד - - -

דובר\ת: אנחנו לא מבינים אותך.

דובר\ת: אז תנסי להסביר.

Minister of Health Department

בובר $\$ ו את לא רק אני, הקבוצה הזאת לא הבינה. או שלא שמענו או שלא הבנו.

יעל גרמן: אני חושבת שהם לא שמעו.

דובר\ת: עוד פעם, תחשבו על תקציב משפחתי. מה שמוצע בו אומר שהילד הזה צריך חדר

שינה חדש, הילד הזה צריך מורה פרטי והילד הזה הוא צריך את זה. אנחנו אספנו

את זה ואנחנו רוצים שזה יובטח לנו כי אנחנו יודעים איפה הם יהיו ואנחנו רוצים

לעשות את זה. מה הבעיה בדבר הזה? שזה לא מתחשב בכלל האם שכר שנכנס לתוך

חשבון בנק בסוף החודש מכסה את הדבר הזה. לכן אנחנו יכולים לעשות דבר כזה

מאוד יפה, להתחייב וכן הלאה לעשות תוכנית מאוד יפה שכוללת נסיעות לחוייל וכן

הלאה, ואז להיווכח שיש לנו חשבון -

שלא עומד בתקציב.

דובר\ת: שזה לא עומד בתקציב בסוף השנה ואז כל התוכניות שלנו יקרסו. וזה דרך אגב ככה

גם לא נכתב החוק המקורי. החוק המקורי נכתב בצורה הבאה: מה שיהיו מקורות

אנחנו נקח מזה איזשהו ובזה יממן, זה יצטרך להספיק כי ככה נכתב החוק.

דובר\ת: המדינה משלימה. בחוק ביטוח בריאות ממלכתי יש לך את הטור שיש לך את המס

הייעודי, היה מס מקביל, אין, לא משנה ומה שחסר בשביל להשלים את הסל

המדינה משלימה, בהתאם למקורות התקציביים העומדים לרשותה. אנחנו נגיד

לכם איפה זה כתוב. כתוב במקום אחר, כתוב משהו אחר שאת הנושא של הסל,

הקופה נותנת אותו במסגרת המקורות הכספיים שניתנים לקופה. בוא לא נבלבל

ונעשה מהכל אותו דבר. יש שני דברים שהם שונים. יש פעם אחת אמירה על המדינה

שהאמירה על המדינה אומרת דבר - - -

יעל גרמן: היא צודקת, זה באמת נמצא שם, אבל את יכולה לשרשר את זה ולהבין שבהתאם

למקורות הכספיים.

-דובר\ת: לא, לא, לא, לא. אבל הוא צודק במשהו אחר וזה לא קשור לחוק, זה מה שרציתי להגיד.

זאת גם הזדמנות בשבילי להתנצל על יום חמישי או על היום אז שאמרתי לך, זה

היה יותר מדי ואני מצטער כשהתחלת לדבר.

Minister of Health Department

דובר\ת: הנקודה היא כזאת, אם היה מס מקביל החלק שהמדינה הייתה צריכה להשלים

היה מאוד מאוד קטן ובשוליים אתה נותן גמישות למערכת זה לא פשוט. היום

המדינה משלימה יותר מחצי, זה נכון!

דובר\ת: פחות מחצי.

דובר\ת: סדרי גודל של חצי, זה מזיורי. זאת אומרת, זה מתנתק מהמקורות וזה נכנס לסדרי

עדיפויות. זאת בוודאות לא הייתה כוונת המחוקק, זה מה שאני אומר. לכן אם

אנחנו משאירים את זה בסדרי עדיפויות, וחלק מזה חייב להישאר בסדרי עדיפויות,

אבל אם אנחנו משאירים את הרוב בסדרי עדיפויות מה שמוצע פה, דבר ראשון,

קשה לי לראות איך זה עובר את הממשלה כי תבינו שכל שר רוצה את הדבר הזה.

בטח לכל שר יש צורך בגידול של 5-6% בשנה לעשור הקרוב, אבל אנחנו גדלים ב-

2.6% לשנה וזה לא מסתדר להם. לכן אני חושב שהצמדה מסוימת למקורות במקום

הצמדה קשיחה לצרכים היא יותר עבירה בכלכלה פוליטית. אני אומר את הדבר

הבא, יש מס בריאות שהוא כבר מוצמד למקורות והוא לא פונקציה של סדרי

עדיפויות, אבל כל השאר יכול אם מס בריאות יש פתאום עלייה אז אפשר לצמצם

גם את החלק הזה או להעלות אותו בפחות. לכן מה שמעניין אותנו אם אנחנו

הולכים על חשבון מאקרו הוא רק החלק של ההשלמה של האוצר למערכת

הבריאות. זה החלק היחיד שמעניין אותנו ואת החלק הזה אפשר להצמיד לתוצר,

כאחוז מהתוצר, ועם גידול מסוים לאורך זמן כי זה לא יהיה אותו דבר כמו שאנחנו

הראנו אז כי זה כלל גם את מס הבריאות וגם את התוספת הזאת. זאת בעצם

האלטרנטיבה.

דובר\ת: במקום דמוגרפיה - - -

דובר\ת: זה מחליף את כל העניין.

דובר\ת: הצמדה לתוצר.

דובר\ת: כן. זאת אלטרנטיבה שנראית לי - - -

דובר\ת: הצמדה לגידול או הצמדה לתוצר הכללי!

Minister of Health Department

דובר\ת: ההצמדה היא לתוצר.

דובר\ת: זה יכול לרדת אבל.

דובר\ת: תראי, מה זה יכול לרדת! רק תבינו מה זה אומר. זה אומר את הדבר הבא, תוצר

בעשור האחרון גדל, דרך אגב כשאני אומר הצמדה לתוצר זה לא סכום קבוע והוא

אחוז קבוע של התוצר. אתה יכול להגיד מהיום עד לנניח 2030 אתה עולה באחוז של

התוצר, אבל כל שנה זה צריך להיות אחוז מסוים של תוצר.

יעל גרמן: זאת שיטה שונה לחלוטין.

. אני אסביר אותה

דובר\ת: אני רוצה לשאול שאלת הבהרה את יוגיין. אני רוצה לשאול אותך לפי הדוגמה

שאתה אמרת. אתה נתת דוגמה מאוד טובה של תקציב ביתי, אני רוצה לחזור

לדוגמה כדי לשאול את השאלה. אני מבינה את מה שאתה אומר שאם מחר בבוקר

לצורך העניין שני ההורים מפוטרים מהעבודה אי אפשר לעמוד בתוכניות, את זה

אני יכולה להבין. אני רק רוצה עכשיו להבין איך אתה מבטיח לנו שאם היום מה

שמתוכנן שלזה נסיעה לחו"ל לזה חדר שינה ולזה מערכת בשמים, איך אתה מבטיח

שהסדרים האלה לא משתנים! איך לפי המנגנון שלך אתה מבטיח שהמקום

ובהתייחס לעובדה שלא קרה משהו מזיורי, לא שני ההורים הלכו הביתה, יכולה

להיות תקופה יותר לחוצה, תקופה פחות לחוצה, עדיין כולם מקבלים היום את מה

שיש היום ומה שאנחנו רוצים להבטיח. איך אתה מבטיח שמערכת הבריאות זוכה

להיות במקום מרכזי, אפילו לא מספר 3, אני לא רוצה עכשיו להגיד באיזשהו מקום

בסדרי העדיפויות הלאומיים, וזה לא הופך להיות פונקציה של הכוח הפוליטי באותו

רגע של המשרד או של השרים לעתיד או כל מה שיהיה.

-- זה בדיוק הפוך. מה שמוצע זה בדיוק - - - מה שקיים היום

דובר\ת: היום לא טוב, זה ברור, אנחנו מדברים - - -

דובר\ת: זה מה שיש לנו.

דובר\ת: תני ליוגיין להשלים.

Minister of Health Department

דובר\ת: זה מה שישנו היום.

דובר\ת: לא, לאה אומרת ביחס להצעה של גבי, לא ביחס לאפס.

דובר\ת: אז אני אסביר. יש לי שתי בעיות עם ההצעה של גבי, לא בעיות contact. הבעיות שזה

לפי לדעתי לא ישים.

דובר\ת: לא ישים כי זה לא יעבור או לא ישים כי זה - - -

דוברות: לא יעבור. זה גם לא יעבור וגם אם זה יעבור זה יישבר בפעם הראשונה שיהיה

איזשהו קושי כלכלי. אנחנו יודעים שיש פעם ב-7,10 שנים איזשהם קשיים

כלכליים, תסתכלו על שני העשורים האחרונים. בפעם הראשונה שזה יקרה הדבר

הזה יתוקן בחוק ההסדרים ובזה זה נגמר.

דובר\ת: גם הצמדה לצמיחה יכולה ...

דובר\ת: זה נכון, אבל הצמדה לתוצר יש לה מנגנון התאמה אוטומטי.

דובר\ת: אבל זה לא אוטומטי.

דובר\ת: כן, אם התוצר יורד אז אתה יורד איתו.

. אין שום הבדל בין ההצעה שלך להצעה הזאת, דרך אגב, שום הבדל $\,$

דובר\ת: יוגיין, אמרת משהו אחר בפעם שעברה. אמרת שאת גידול האוכלוסייה אתה רוצה

להבטיח ואת היתרה אתה רוצה להצמיד לתוצר. היום אתה לא אומר את זה.

דובר\ת: מה שאני אמרתי אז אם הולכים מלמטה, אני רואה הבדל בין דמוגרפיה שאין עליה

שום תמריצים, שאתה לא יכול להשפיע בתמריצים, לפחות לא במערכת הבריאות,

לבין התאמת מחירים וטכנולוגיה ששם יש תמריצים שונים לגמרי, זה מה שאמרתי.

יעל גרמן: טוב, אני רוצה לסכם.

דובר\ת: שנייה, אני רק רוצה לסיים. החיבור פה הוא חיבור למקורות, והחיבור למקורות אם

המקורות יותר נמוכים בשנה מסוימת אתה מתעדכן יחד איתם, לכן זה שונה לגמרי

מאשר חיבור שהוא מנותק לגמרי ממקורות ולכן יוצר לחץ פוליטי בשנה קשה יותר

וזה פעם ב-7-8 שנים, זה לא עכשיו בעוד 30 שנה. אני לא מדבר משברים ענקיים,

אני מדבר על כל סיטואציה שבה או עלויות עולות פתאום או המקורות יורדים.

Minister of Health Department

דובר\ת: אני חושבת שדווקא מבחינת כלכלה פוליטית זה פחות טוב.

יעל גרמן: בסדר, אנחנו נתייחס. עומדים לנו פה על השולחן כרגע שתי הצעות. הצעה אחת –

שמדברת על מדדים מאוד ברורים, מדד טכנולוגיה, מדד יוקר הבריאות, מדד

דמוגרפיה – שלושת המדדים, זאת הצעה אחת. הצעה שנייה - שבאה ואומרת

– הצמדה למקורות או במילים שלו הצמדה לצמיחה. אלה שתי ההצעות

התייחסויות בבקשה,

דובר\ת: נעשתה סימולציה עשור אחורנית לגבי ההצעה שלך, מה היה קורה אם היינו נוהגים

? 70

-דובר $\wedge$ ת: מישהו אמר את זה לא מזמן. מה זה סימולציה! אתה צריך להחליט מה היית עושה

בממוצע זה גדל ב-4.6% התוצר, אתה גדלת ב-2.8%.

יעל גרמן: אנחנו נמשיך הלאה וכל אחד יביע את דעתו בהתאם למה שהוא מסוגל.

דובר\ת: אין אבל אופציה שלישית שהאוצר מציע!

דובר\ת: האוצר לא דיבר עכשיו.

יעל גרמן: חכו, אנחנו נדון ותכף נגיע לאוצר שיתייחס לשניהם ואולי יש לו גם הצעה אחרת,

אבל ברור לנו שהאוצר נמצא פה בפוזיציה שונה מאיתנו לטוב ולרע. הוא נמצא

בפוזיציה מאוד מאוד מסוימת ובאמת האחריות שלו היא שונה. ודאי שהאוצר יביע

את דעתו, אבל אני מבקשת שכל אחד יביע קודם את התייחסותו לשתי ההצעות

שעומדות כרגע על השולחן. בבקשה,

דובר\ת: תראו, אני רוצה לחזור לרוח החוק. מה אמר החוק, או ליתר דיוק, המקורות

הכספיים של החוק. החוק באמת יצר סיטואציה שבה יש עדכון שבחלקו הוא עדכון

אוטומטי כמו במדד יוקר הבריאות עם כל המוגבלות שלו, ויש מקומות שהוא

השאיר את זה למשא ומתן. אבל החוק היסודי נתן למערכת הבריאות מקור בלתי

תלוי שהיה צריך להיות בקורלציה למצב המשק, ואני מדבר על המס המקביל. את

הדבר הזה הורידו ב-1997. הטענה הייתה שהוא הורד כדי להקהל על הייצוא,

להגביר את הייצוא ולהקל על התעשיינים, אבל לא כך האמת. האמת היא שהוא

Minister of Health Department

פשוט הוחלף במקור אחר שהוא מקור לא אוטומטי, וכאן אם אני חוזר לתפיסת החוק אז יש היגיון באיזה קורלציה בין מצב המשק או מצב המקורות הכלליים שעומדים למשק לבין המקורות הייעודיים למערכת הבריאות. אני חושש שתפיסת העולם של טייסים אוטומטיים היא בעייתית כי זכותה של ממשלה וכל ממשלה לבוא ולקבוע את סדרי העדיפויות שלה. יכול להיות שהיא תחליט ששנה מסוימת חינוך בא מעל הכל ותרצה לצמצם בהוצאות האוטומטית למקומות אחרים. אני מבין את זה, אני כמובן אשמח שהיא תבחר מדי שנה להוסיף מקורות למערכת הבריאות כי בעיני זה משהו מאוד חשוב. לכן אני חושב שההצעה שאומר יוג'ין היא הצעה סבירה. דבר ראשון היא עונה לרוח החוק בתפיסתו המקורית ודבר שני היא יותר מאוזנת ולא יוצרת עול על המערכת שחייבת מדי שנה ושנה לקבל את מערכת הבריאות כמקום האוטומטי לתוספת תקציב, למרות שאני אומר את זה בראייה מאוד ממלכתית, אני הייתי מאוד שמח אם לנו היו כל הזמן עלייה במקורות.

יעל גרמן: או קיי. הלאה,

דובר\ת: אני אחכה כדי שאני אוכל להשיב לכולם.

דובר\ת: אז אני אגיד קצת לגבי ההצעה של יוגיין. אני חושש ממנה מכמה מובנים. אם אנחנו

מדברים על הצמדה של מקורות מערכת הבריאות לתוצר אנחנו בעצם מקבעים את החלק של הבריאות הציבורית כאחוז מהתוצר כמו שהוא היום. אנחנו נמצאים

היום במצב שאנחנו יודעים שהחלק הזה הוא נמוך. עד כמה הוא נמוך?

אם אני מבין טוב את ההצעה של יוגיין אנחנו בעצם מקבעים את אחוז ההוצאה הציבורית לבריאות מהתוצר וממשיכים איתו קדימה. מה שאומרים ההוצאה הציבורית צמודה לשינוי שקיים בתוצר. אני חושב שקודם כל גם היום אנחנו אולי בשיעור נמוך מדי כהוצאה מהתוצר ובנוסף האוכלוסייה של ישראל מזדקנת, ובבריאות יש לזה השפעה מאוד מאוד דרמטית. אני חושב שבשנים הקרובות הגידול יצטרך להיות יותר גבוה. אנחנו נראה שההוצאה הציבורית על בריאות כאחוז

Minister of Health Department

מהתוצר תצטרך ללכת ולעלות, ולכן אני חושב שהמנגנון שלו , מהבחינה הזאת לא מספק. בנוסף זה חושף - - -

דובר\ת: אז אתה לא הקשבת למה שנאמר כאן. אני אמרתי שאתה עושה תוואי איך אתה

עולה באחוז תוצר. אני לא התכוונתי שאתה מקבל אחוז תוצר, אני הצגתי את זה

פעמיים. זה היה עלייה באחוז תוצר.

דובר\ת: אבל אמרתי לך שלא הבנו.

דובר\ת: אני מבין, אבל אני יכול פעם רביעית להציג את זה.

דובר\ת: במצגת התייחסתי למה שדיברת עכשיו, לא על המצגת שלכם. גם פה צריך להגיד

שהיום גם חשוב כשאנחנו מדברים על אחוזי תוצר להבין על מה אנחנו מדברים.

1- היום מדד יוקר הבריאות עולה ב-3% בערך כל שנה בממוצע, הדמוגרפיה עוד

1.5%, הטכנולוגיה זה עוד כמעט 1%. אנחנו מדברים על בסביבות 5% היום שסל

הבריאות גדל כל שנה. כשאנחנו מדברים על הצמדה לתוצר צריך להגיד על מה זה

יחול כי עקרונית התוצר גם כן צמוד, יוגיין תתקן אם אני טועה, לגידול אוכולוסייה

ולדמוגרפיה. כלומר, מהבחינה הזאת אולי התוצר רלוונטי בשביל להצמיד את

התוספת הטכנולוגית לסל. לבוא ולהגיד שבשנים שבאמת יש צמיחה מאוד גדולה

ולמשק יש מקורות יהיה אפשר להגדיל את הסל ביותר כסף. זה משהו שאני יכול

להתחבר אליו. אני חושב שאת הנושא של הדמוגרפיה והמחירים צריכים להפריד

מזה, וכמו שהתוצר גדל להבטיח שהמקורות לא יישחקו, על ידי תוספת ריאלית של

שירותים, את זה כן אני חושב שאפשר לחשוב על איזשהו מנגנון שיטמיע את זה

במצב של המשק. אבל לא את המקורות שהקופות צריכות לספק שירותים יום יום

לאנשים.

זאת אומרת, אתה לא מסתפק בתוצר, אתה אומר על התוצר אני מבקש עוד

הצמדה.

:יעל גרמן

Minister of Health Department

דובר\ת: אני אגיד משפט סיכום. אני חושב שדמוגרפיה ומחירים צריכים להבטיח לקופות,

הצמדה לתוצר אפשר לעשות לנושא הטכנולוגי. בתוספת ריאלית של שירותים שזה

יהיה תלוי באמת אם יש - - -

יעל גרמן: בנוסף לתוצר אתה רוצה גם דמוגרפיה וגם מחירים, זה לא מספיק לך.

דובר\ת: לא, לא, הוא אומר משהו אחר. הוא אומר שבמינימום תצמידי את זה בתוצר, אבל

שזה לא יירד מדמוגרפיה פלוס איזשהו אחוז מהמחירים. הוא אומר תשים רצפה.

יעל גרמן: אתה מדבר על ongoing! אתה מדבר על תוצר!

דובר\ת: ההצמדה לתוצר מבחינתי יכולה להיות רלוונטית לדעתי רק לנושא של

הטכנולוגיות, ופה נקבע מנגנון שלטכנולוגיות מדי שנה יהיה תקציב באיזשהו יחס

לתוצר.

יעל גרמן: ובנוסף אתה רוצה דמוגרפיה ומחירים, אז זה בדיוק זה. רק שאתה לא מדבר על

התוצר, אתה אומר את הטכנולוגיות בהתאם לתוצר אבל בנוסף לזה דמוגרפיה

חייבים ומחירים חייבים.

דובר\ת: אני אסביר את זה. זה לאו דווקא אם התוצר עולה ב-4% אז גם שאר הטכנולוגיות

צריכות להיות 4%. זה איזשהי נוסחה כמו הנוסחה של עדכון תקציב המדינה

שלוקחת בחשבון את התוצר ועוד דברים אחרים לקבוע למשל שתקציב

הטכנולוגיות הוא שליש מהצמיחה.

דובר\ת: היא כבר לא.

דובר\ת: בסדר, אני מציע פה הצעה להגיד שתקציב וטכנולוגיות לא צריך להיות כל הצמיחה,

אבל שליש מהצמיחה הולך לתוספת טכנולוגית. בשנים שאין צמיחה, אז יכול להיות

שלא תהיה תוספת טכנולוגית.

יעל גרמן: או קיי, הלאה.

דובר\ת: אני רוצה קצת להתחבר לניר. אני רוצה להגיד שני דברים. אחד, הדיון הזה בעיני,

ותכף אני מציעה שכולנו נחשוב עליו, הוא לא ארטילאי, הוא נוגע לכמה דברים. הוא

נוגע לסוגיה אם יהיה מספיק כסף בתוך המערכת או לא ובעיקר נוגע בעיני גם

Minister of Health Department

לסוגיות של השב"ן – כן או לא תרופות מצילות חיים, שכולנו נזכור את זה, זה סוג של תחליף. אמרתי את זה בפעם שעברה ואני רוצה להגיד את זה שוב. ככל שאנחנו נדע להבטיח שתרופות מצילות החיים לאורך זמן, אני לא מדברת על שנה מסוימת, נוכל להכניס את זה לסל הציבורי יהיה הרבה יותר קל ופשוט למה היא לא נמצאת בשביין. זאת נקודה שבעיני מאוד חשובה. אני רוצה להגיד בדומה לניר, כל זה על הטכנולוגיות שרק הצמדה לתוצר נראית לי בעייתית. דבר ראשון, אנחנו לא מספיק מכירים את המנגנון, אני לפחות לא מספיק מכירה את המנגנון ואיך הוא עובד במקומות אחרים. אני לא יודעת מה המשמעות שלו ומה הוא אומר. דבר שני, אני רוצה להגיד שאם במדינת ישראל תהיה קטסטרופה כלכלית, אני בכוונה משתמשת במילים האלה, אז כן, נכון, יבוא חוק ההסדרים ויקבע חקיקה שהסכום ישנה את הכל. בסדר, אני לא מודאגת שזה לא יקרה. ongoing קצת יותר לחוץ, קצת פחות לחוץ, הייתי רוצה שלמערכת הבריאות יהיו כמה שיותר מקורות עצמאיים וברורים שגם יהיה אפשר לתכנן לפי זה, זה מאוד מאוד בגדול. מילה אחת שאני רוצה להגיד לגבי טכנולוגיות, אחר כך אם תרצי נתייחס יותר, פשוט אני לא רוצה לגזול יותר מדי זמן. אמרתי את זה ואני אגיד עוד פעם, חיוני בעיני שיהיה משהו מעוגן כולל העובדה שאפשר להעביר את הכסף משנה לשנה ושלא יהיה צורך כמו שאמרו שחייבים להשתמש בו באותו השנה. אם נשאר כסף יביאו את זה למקום כלשהו. כדי לתת לכולנו תחושה טובה אפשר אולי להוסיף עוד מרכיב אחד שלא דיברנו עליו ווה שכן תהיה ongoing ועדה מקצועית שבודקת את הנושא של היחסים, של הפערים שנפתחים ועושה אפילו בדיקה יזומה פעם בשלוש או חמש שנים לראות איפה זה מגיע ואז אפשר להחליט אם מתקנים או לא מתקנים. אני לא מרגישה שכרגע אנחנו חייבים להתחייב מעכשיו לעדי עד לכל הדורות. אנחנו יודעים את המצב היום, יכול להיות שנתנהג בצורה אחרת בעוד 5 שנים אם זה יהיה אחרת ולכן אני פשוט אומרת שאפשר גם את זה להמליץ.

יעל גרמן: מתחברת ממש.

Minister of Health Department

דובר\ת: אני רק הוספתי את העניין שהוועדה יכולה להמליץ, שוועדה מקצועית, ולא משנה

כרגע מה, תשב לבחון את הדבר הזה בעוד כמה שנים. זה לא חייב להיות שאז

נרחיב, יכול להיות שאז נצמצם, יכול להיות שאז נגדיל, יכול להיות שאז נראה

שניתן - - -

יעל גרמן: כדי לראות אם יש סטיות.

דובר\ת: כדי לראות את מה קורה.

יעל גרמן: בבקשה.

דובר\ת: אני גם, אני מתחברת למה שהיא אמרה ולהצעה שלו. אני חושבת שזאת צריכה

להיות האמירה של הוועדה שלנו. אנחנו לא נחכה לירידות ולעליות ונתאים את

עצמנו, זאת אומרת, זה הממשלה תעשה בין כה וכה. אבל צריכה להיות אמירה,

אמירה ברורה, צריכה להיות הצמדה לטכנולוגיות, לדמוגרפיה, כל מה שהוא אמר.

יעל גרמן: או קיי, האם יש עוד מישהו פה שמעוניין להתבטא!

דובר\ת: רק נקודה אחת שמטרידה אותי. כשדנים על הטכנולוגיות ואת אמרת נניח שייתכן

מצב שתהיה שנה שבה לא תהיה עלייה בטכנולוגיות. אני זוכרת בזמנו כשעלתה

לדיון סוגיית תרופות מצילות חיים, אחד האמירות הייתה שלעולם לא נהיה במצב

שבו הטכנולוגיות לא יכסו את התרופות מצילות החיים.

דובר\ת: איפה הייתה אמירה כזאת?

דובר\ת: סביב השולחן הזה לפחות הייתה איזשהי אמירה מדוע אנחנו לא דנים בתרופות

מצילות חיים. אני חושבת שזאת נקודה שצריך להבין

דובר\ת: אבל מה את אומרת?

דובר\ת: אני רוצה להציע שכשאנחנו דנים בטכנולוגיות אנחנו נעשה הבחנה בין טכנולוגיות

כלליות לבין תרופות מצילות חיים ויכול להיות ששם צריך לעגן איזשהו סכום

לטובת המוצע.

דובר\ת: בשביל זה יש ועדה ציבורית שיושבת, יש ועדה ציבורית שעושה את זה.

דובר\ת: ועדת הסל. אבל ועדת הסל - - -

Minister of Health Department

. דובר\ת: היא עושה את התעדוף.

דובר\ת: היא עושה תעדוף ומה שמציל חיים נכנס.

דובר\ת: רגע, רגע, תנו לי לסיים, חברים.

יעל גרמן: למה את מתכוונת?

דובר\ת: אני מתכוונת שאחד הטיעונים מדוע לא מחזירים תרופות מצילות חיים לשב"ן הוא

שזה מובטח בתוך הסל. זאת אומרת, תסריט שבו בונים שייתכן מצב לפי אחת

ההצעות שהסל הטכנולוגי לא יעודכן אני אומרת שיש לי קושי כי אז אנחנו חייבים

לחזור ולדון בסיפור של תרופות מצילות חיים. אני פשוט רוצה שנזכור שתרופות

מצילות חיים זה משהו שלא פתרנו, במידה שיש מנגנון שבו הטכנולוגיות לא

מתקדמות.

יעל גרמן: אז מה שאת אומרת זה שכדי שבאמת אנחנו נבטיח את תרופות מצילות החיים

אנחנו צריכים לדאוג לעדכון של הטכנולוגיות.

דובר\ת: בהתאם לצמיחה, משהו כזה.

יעל גרמן: כן! זאת הכוונה!

דובר\ת: או אם הולכים למקום שזה כן מותנה צמיחה אז צריך לדון בזה חזרה בתוך השביין.

יעל גרמן: או קיי, מאה אחוז.

דובר\ת: אני דווקא רואה עדיפות מבחינת הכלכלה הפוליטית למשהו מאוד אובייקטיבי

שמערכת הבריאות צריכה להיאחז בו ולא לוותר עליו בקלות וללכת לתוצר, כי

ללכת לתוצר כל שר יכול לבוא ולומר, את החלק הזה של התקציב שלי או את כולו

אני רוצה להצמיד לתוצר וגם אני רוצה תוואי עולה. היתרון של מערכת הבריאות

הוא שיש לה את הנושא של גודל האוכלוסייה, בהזדקנות שלה שקשורה בטבורה

לגודל המקורות. נכון שגם מערכת הרווחה יכול לומר שיש לה יותר נשים מוכות,

ויש לי יותר זה וזה ובאמת מתייחסים לאוכלוסיית היעד. אוכלוסיית היעד היא

האוכלוסייה כולה, ההזדקנות והמחלות הקשות. אני לא הייתי מוותרת על זה.

Minister of Health Department

בויכוח בממשלה לא הייתי הולכת על תוצר כי את בעמדה נחותה ביחס לשרים

אחרים. ופה יש לך נקודת חוזק שלא הייתי מוותרת עליה.

יעל גרמן: דמוגרפיה. מה עם הטכנולוגיה!

דובר\ת: טכנולוגיה גם, אנחנו לא יכולים להתעלם, אני כבר אמרתי. אני חושבת שצריך

להיות רף מסוים של טכנולוגיה שהאחוז הזה נראה לי מקובל, וכמובן שתמיד אפשר

במשא ומתן אולי להשיג יותר, אבל כן הייתי מבטיחה את המינימום.

יעל גרמן: האם את רוצה להמשיך במשא ומתן?

דובר\ת: לא, אז שיבטיחו את המינימום.

יעל גרמן: שהוא 0.8!

דובר\ת: אחוז אנחנו אמרנו.

דובר\ת: אבל למה? סליחה, רגע. זאת שאלה הבהרה, זאת לא התייחסות. למה אחוז? גם

האחוז זה שרירותי וגם ... אם מחר יתייקרו הסכמי הסחר, משהו שלא קשור לדבר.

למה זה צריך להשפיע באופן ישיר על כמה הממשלה הולכת לתת לטכנולוגיות! אם

מחר לדוגמא אנחנו נכנסים לתקופה שבה יש יובש במערכת הפרמצבטית ואין

תרופות חדשות, אין טכנולוגיות חדשות. אנחנו נמצאים שם כבר כמה שנים, תדעו

את זה, אנחנו נמצאים שם כבר שנים. אין תרופות חדשות, בקושי ממלאים את ה-

.300,000,000

.me-too יש עוד : דובר\ת

דובר\ת: יש מיתון, או קיי.

me-too ,תרופות me-too .me-too .me-too דובר∖ת:

דובר\ת: me-too, נכון, זה בעיקר me-too, נכון, כולם רוצים לעשות את אותו הדבר. זה המצב

בשוק, באמת אני אומר אפילו לא רק בתוך מערכת הבריאות, אפילו בתוך מערכת

הבריאות או בין מערכות שונות של המדינה, אם המדינה מעכשיו מחליטה שהיא

רוצה להגדיל את האיתנות הפיננסית, להוסיף מיטות. בוא נגיד שמעכשיו המדינה

Minister of Health Department

אומרת ״תראו, אנחנו בשנים שהאוכלוסייה מזדקנת, אין פריצות דרך טכנולוגיות, אין תרופות שהן קריטיות כדי שיהיו בסל ואנחנו רוצים לתת 200,000,000 ₪ כדי לעדכן את הסל ולבוא ולתת מיטות. או אחרת, אנחנו רוצים להשקיע השנה בתאונות דרכים, להפחית את התמותה בתאונות דרכים, להשקיע בפגיות, להשקיע בחינוך ובקידום אורח חיים בריא״.

יעל גרמן: השאלה מאוד ברורה. הלאה!

דובר\ת: בוא נחזור לכלל של עד שלוש דקות כי אחרת היום לא ייגמר.

דובר\ת: בסדר. אני חוזר שוב כי צריך לחזור מפעם לפעם על אותו דבר כדי שזה יחלחל.

אנחנו נמצאים בשחיקה אדירה של הסכום. המשמעות של השחיקה הזאת היא דליפה למערכת הפרטית, בין השאר, לא רק, אבל בין השאר. מה עושים אל מול הדבר הזה ומה עושים בעתיד? יש אופציה אחת – להנציח את המצב הקיים. הנצחנו את המצב הקיים, השחיקה תימשך, המגזר הפרטי ייתן את הפתרונות, תרופות מצילות חיים בשב"ן יעלה שוב, קופות החולים יעשו גירעונות וכן הלאה. חייבים לתקן את זה קודם כל בעבור קדימה, עזבו רגע את האחורה. שזה לא יחזור שוב. רבותי, הנקודה שבה אנחנו נמצאים כיום זאת בעיה שלנו, אנחנו שכחנו את הסל. אנחנו לא הצמדנו את מערכת הבריאות לצמיחה של המשק בעבר. תבדוק את

יעל גרמן: תתייחס להערה של האוצר.

- - - הצמיחה מ-1995 ועד היום

דובר\ת: לכן חייבים את המנגנון הזה, צריך את הדמוגרפיה, צריך את המחירים וצריך את

הטכנולוגיה. אחוז הוא לא קדוש, זאת אומרת, אחוז הוא באמת לא קדוש, אתה צודק. אבל אנחנו צריכים כל הזמן למצוא את האיזון. ככל שאנחנו מצמצמים את הפיצוי הטכנולוגי אנחנו מגדילים את הלחץ של הביטוחים המשלימים לכסות אותם בתרופות מצילות חיים, תחת הכותרת. ככל שאנחנו מרחיבים יותר הלחץ הזה יורד. אנחנו צריכים להבטיח מינימום שבו אלטרנטיבה של תרופה מצילת חיים לא תהיה בכלל בסיפור של הביטוח המשלים. יש תרופה מצילת חיים! היא צריכה להיות

Minister of Health Department

משרד הבריאות לחיים בריאים יותר

בסל. לפני הסיפור של כל דבר אחר, אם יש משהו שמציל חיים ואנחנו לא נכניס אותו! בשביל זה יש ועדה ציבורית, היא יושבת, היא מתעדפת.

יעל גרמן: זאת התייחסות למה שהיא אמרה .

דובר\ת: לא,חייב להיות פה איזשהו מינימום שאני באמת לא מקדש את האחוז, אל תתפוס

אותי בקידוש האחוז כי אין אחוז מקודש. אבל צריך למצוא, צריך להבין שככל

שאתה מצמצם אותו אתה פותח את הלחץ על המשלים וככל שאתה מרחיב אותו

יותר מדי אז זה גם חוסר יעילות. צריך להבטיח איזו שהיא רמה מסוימת, להבטיח

אותה בחקיקה כדי לתכנן קדימה וזה צריך להיות מה שאני הצעתי, 0.8 שזה

המינימום ההכרחי.

דובר\ת: מה זה 0.8! זה ה-300 לצורך העניין!

יעל גרמן: כן. בבקשה.

דובר\ת: כמה נקודות. דבר ראשון, זה מאוד מאוד תלוי גם מאיפה אנחנו יוצאים לדרך. כי

היום אנחנו יוצאים לדרך ממצב מאוד לא טוב. אם אני אקח את ההוצאה הציבורית

ואותה נצמיד אז אנחנו כבר ביציאה בחסר מאוד מאוד משמעותי. דבר שני, החיבור

בין המודלים, זה ליוגיין, כשאתה תרצה להתאים את הגידול ביחס לתוצר אתה

מאליו תגיע למרכיבים שגבי דיבר עליהם. אתה תדבר על ... באוכלוסייה, אז זה

נחשב מתוקנות. אתה תדבר על עלויות שכר של מערכת אז זה מדד ליוקר הבריאות.

אז מאליו ההתאמות שלך ייגזרו מהמודל שגבי מציג, ולכן אני לא חושב שזה מודל

יותר נכון.

דובר\ת: מה שאני הצעתי זה שתלך מבחינת הזדקנות האוכלוסייה, בתקווה שאתה רוצה

להיות בעוד עשור איפה שאירופה היום. אירופה היום מבחינת הזדקנות אוכלוסייה

היא בסדרי גודל של איפה שאתה תהיה בעוד 10-12 שנים, אוקיי! לכן מהבחינה

הזאת אתה טיפלת בזה, בהזדקנות.

דובר\ת: אבל זה הנפש המתוקננת של המודל השני.

דובר\ת: מה?

Minister of Health Department

דובר\ת: זה הנפש המתוקננת של המודל השני.

דוברות: לא, לא, לא, לא צריך את הנפש המתוקננת. אני מסתכל פה על סך כל המערכת.

אירופה מסדרת עם זה! יש לה 6.6% בממוצע.

דובר\ת: ציבורי.

דובר\ת: ציבורי, אני מדבר על ציבורי. כי אם תרד מזה 80% תיקח מזה, אוקיי! 20%

התייעלות, ואז אתה מגיע ל-5.4% ואז היום אתה מגיע מ-4.4% תגיע ל-5.4%, וזאת

תשובה לניר. אני לא אומר תצמיד את זה לרמה קבועה, ואז אתה לא צריך להתעסק

עם כל הדבר הזה והמערכת יודעת לאן היא הולכת והיא צריכה להתמודד עם זה.

יעל גרמן: אין ספק. זה המודל שהוא הציג.

דובר\ת: עוד הערה אחת לגבי הטכנולוגיות. המערכת לא צריכה להיות במקום שהיא

מרוויחה פתאום מתוצר שעולה, מצד שני היא לא יכולה להיות במקום שהיא

מפסידה, היא מאוד שמרנית, צריך להבין את זה. כי לפי המודל של יוגיין אז יום

אחד היא יכולה להרוויח אבל ביום שהיא תפסיד היא לא תדע להתקיים כי אין

מנגנון החלקה בין שנים - - -

דובר\ת: תשים קרן, להחליק בין השנים.

דובר\ת: אז כבר יותר מורכב המודל. לגבי ההערה של משה לגבי טכנולוגית, אז הטכנולוגיות

יכולות להיות מוצמדות מ-0, זה המצב בעשור האחרון, הן פשוט לא מוצמדות ל-

ססס,000,000 ₪ עד ליוקר הבריאות, והטווח מאפשר לנו למצוא איזשהי הצמדה מאפשר לנו למצוא איזשהי

שהיא נכונה, אבל בטח לא להצמיד זה לא הפתרון. ועוד חצי משפט, באמת גם

משרד הבריאות יצר את ההסטה, כמו שאמרת משה. רפורמת השיניים זה בעצם

כספים שנלקחו מתוך הסל, מתוך סל הטכנולוגיות. אז כל עוד זה יהיה בתוך סמכות

משרד הבריאות אז זה בסדר, אבל לא ברמת הממשלה כי אז זה יילקח כמו

בדוגמאות אחרות מתוך מערכת הבריאות.

דובר\ת: יש גם ממשלה בירושלים, הבעיה שלך היא בתפקידים, צריך גם את זה לזכור.

יעל גרמן: נכון, זה בסדר גמור.

Minister of Health Department

דובר\ת: אני לחלוטין מסכים עם הדעה שאומרת שצריך להשאיר גמישות שלטונית. שוב, אני

מסתכל באמת בראייה מערכתית על כלל המערכת וחושב שאם מדינה או ממשלה בישראל שהיא נבחרת של הציבור וחושבת שהשנה הזאת צריך להשקיע בחינוך או בהשכלה גבוהה, זאת זכותה הלגיטימית. התפקיד שלנו, של שרת הבריאות, שלי, יהיה להילחם על המשאבים של המערכת שלנו, אבל בהחלט צריך להסתכל גם בראייה רחבה. צריך למצוא מנגנון משה, ואתה צודק, להסטה בין התוספות כי יכול להיות שבאמת שנה נלך לסוגיית תרופות ובמקום אחר לבינוי ולתוספות אחרות, חיזוק מסגרות בקהילה, לא פחות חשוב.

דובר\ת: ואיתנות פיננסית של הקופות.

דובר\ת: בסדר גמור. גם מאוד חשוב אגב, בהחלט, מאוד חשוב. לכן שמירת הגמישות היא

דבר מאוד חשוב בעיני ובהחלט אין קדושה למקום מסוים לשים את הכסף מעכשיו

והלאה. המודל שמציע יוגיין, ותתקן אותי יוגיין אם אני לא מבין אותו, מדבר בדיוק

על המקום הזה. הוא מדבר על קביעת מסגרת תקציבית למערכת ובתוכה יהיה

אפשר לעשות את ההסטות הנדרשות, זה מהות - - -

דובר\ת: דרך אגב, אין לי כל אידאולוגיה. אין לי בעיה עם זה, אני פשוט חושב שמבחינת

כלכלה פוליטית קשה לי לראות את הדבר הזה עובר.

דובר\ת: אני מסכים איתך. הדבר הכי חשוב בעיני זה סוגיית הישימות. על החלומות

שמערכת הבריאות תזכה לעולם בתקציבים שנדרשים לא צריך להרחיב, אני מקווה

שכולנו מזדהים בשולחן הזה. אבל בסוף צריך להיות גם משהו ישים ואני למדתי

משיחותיי הרבות עם משה שאחד הדברים הפחות אהובים במערכת זה טייסים

אוטומטיים כי בסופו של דבר כשאתה מסכם יש לך בעיה להתמודד איתם בראיית

מאקרו.

דובר\ת: טייסים נכנסים לורטיגו ולסחרור.

דובר\ת: ואז מתחילים לקצר, ולתמצת.

דובר\ת: משה, הסיכוי בלי טייס שהמטוס ייכנס לורטיגו הוא הרבה יותר גדול.

Minister of Health Department

או קיי, אנחנו ממשיכים.

: דובר\ת

:יעל גרמן

אני רציתי להגיד משהו לגבי הנושא של הטכנולוגיות. בשונה ממה שנאמר פה, אני חושבת שיש חשיבות מאוד גדולה שאנחנו נבטיח ותהיה אמירה כלפי הציבור שאנחנו כן מבטיחים להם את התרופות ואת הטכנולוגיות, שזה רק לא התרופות שהוועדה המקצועית תחשוב שהיא נכונה, ועדת הסל שצריכים לתת אותה ושזה כן נקי מהזעזועים ומהמחשבות ומהשלטון בירושלים ולא השלטון בירושלים וממיטות ומכל הדברים האלה. הדבר הזה של הטכנולוגיה והתרופה היא דבר שמאוד מאוד נוגעת, אנשים מבינים אותה, זה דבר שמובן והוא מובן באופן אישי. לכן אני חושבת שאנחנו כן צריכים אמירה לגבי הנושא הזה. אם יש דאגה לגבי כל מה שמשה אמר שייתנו את זה סתם, אז אין שום בעיה בהוראות הפנימיות שאנחנו מנחים את ועדת הסל כדי להבטיח שאם אין תרופה לא ייתנו. אנחנו רק רוצים להבטיח את ההיפך, אנחנו רוצים להבטיח שאם יש תרופה אז לא יהיה מצב שהכסף לא יאפשר את זה. אז לא בהכרח, ואני אומרת את זה עוד פעם, חייבים שבכל שנה מקצים את כל הכסף עד למה שיש. אפשר פשוט להחמיר את הכללים ואת הקריטריונים על מה מוציאים, זאת אומרת, שזה נחתך בנושא של הצלת חיים או בקצת מעבר לזה או איכות חיים וכוי ואם לא מעבירים את הכסף מה שאנחנו צריכים לדאוג שלא יהיה מצב שהוועדה תסבור שכן צריך לתת, כי כשאנחנו במחזוריות אנחנו במחזוריות, פתאום יכול לצאת שפתאום ייצאו הרבה תרופות ואז נחזור לסיפורים שכבר לא ראינו אותם הרבה שנים ואני מקווה שלא נראה אותם, של הפגנות, של בקשות, של כל הדברים האלה וזה מיותר, לא צריך להיות שם. לכן, אם אנחנו קובעים משהו שהוא לטווח יותר ארוך אנחנו חייבים להבטיח לפי דעתי את נושא הטכנולוגיות. לכל הטענות שנשמעו, אם לא יהיו תרופות אז לא חייבים לחלק. אז יכול להיות שזה יישאר לשנה הבאה, יכול להיות שמשרד הבריאות יחליט שהוא לא מקצה את כל

הצלת חיים או איכות חיים הוא מאוד מאוד בעייתי.

הכסף שעומד לרשותו, אבל שיש לו מאיפה לעשות את הכסף. אם לא הנושא של

Minister of Health Department

דובר\ת: אני מצטרף לגמרי למה שלאה אמרה, וזה מתיישב עם משהו שאני מאוד מאמין בו

ושזה ועדת הסל צריכה לעבוד אונליין ולא להתכנס אחת לתקופה, ongoing. אז אנחנו למעשה מייצרים בדיוק את מה שלאה אומרת שזה גם אם יש עכשיו איזשהו עודף כי לא השתמשנו בהכל זה מאפשר לנו לעבוד לאורך כל השנה כולה ולא לעבוד על פרקי זמן שאם עכשיו הוועדה סיימה את עבודתה ועכשיו רוצים להכניס תרופה מצילת חיים חדשה צריכים לחכות לוועדה הבאה.

יעל גרמן: אז אני,בניגוד למנהגי אני כן רוצה להביע דעה בנושא הזה. אני חוששת,, וחבל

שאסנת לא הופיעה בפנינו שזה קצת בלתי אפשרי מפני שאם אתה רוצה בסופו של

דבר לתעדף אתה צריך שתהיה לך רשימה של תרופות. מה יקרה! אם ongoing יש

- - - איזו שהיא תרופה ואתה נותן אותה

דובר\ת: אתה בוחן אחד למול השני.

יעל גרמן: בדיוק, אתה צריך לבחון אחד מול השני. ongoing אתה תעשה את זה כל תרופה

אתה תבחן לגופה, ולא תבחן אותה מול תרופה אחרת. בהנחה שיש לך באמת

תקציב מוגבל אז אתה לא יכול לעשות מה שאתה אומר. אתה מוכרח שיהיה לך

מבחר ואז לקבוע שזה יותר חשוב מזה. בסוף השנה לא יישאר לך.

דובר\ת: אתה יכול לעשות את זה, יעל. אתה יכול לעשות את זה על ידי שסוף סוף יקבעו

כללים איך הם בוחרים את התרופות כי היום זה דיון. אם אתה קובע - - -

דובר\ת: יש קריטריונים.

יעל גרמן: זאת התשובה. התשובה היא זה ממש לא מתמטיקה.

דובר\ת : לא סתם בוועדה יושבים לא רק רופאים ולא רק *- -* -

דובר\ת: אנשי ציבור ואנשי אתיקה - - -

יעל גרמן: זה לא מתמטיקה. אבל אתה מבין שצריכה להיות רשימה.

דובר\ת: אין בעיה, אבל צריכים למצוא מנגנון שמאפשר עדכון ולא אחת לפרק זמן שהוא כל

כך ארוך, כי עוד פעם, זה גם מזין את הרצון של הציבור ללכת ולקנות ביטוחים

Minister of Health Department

פרטיים ששם יש תרופות מצילות חיים כי הם אומרים להם ייעד שתיכנס התרופה מהוועדה לוועדהיי.

יעל גרמן: אתה מדבר על קיצור הזמן, או קיי. אני רוצה לומר עוד משהו שבאמת חייבים

להבין. עד כמה שאני אוכל אני ממש אתנגד להכנסת התרופות לשב״ן. אני אתנגד

להכנסת התרופות לשביין כי אני לא מאמינה שה-7 ₪ שהיום מנהלי קופות החולים

מדברים עליהם יישארו 7 ₪, הם מהר מאוד יגיעו ל-70 ואולי אפילו ליותר. רק

אתמול בנושא ביטוחים ישבתי עם שלומי והוא דיבר על כך שבשנת 2000 הביטוח

הממוצע לבן אדם, אני חושבת ששביין, היה 70 $\square$ כאשר היום זה 247 $\square$, לא היום,

בשנת 2010 זה 247 ₪, אז אני חושבת שזה נומינלי, לבן אדם - - -

דובר\ת: יש לי את הנתונים.

יעל גרמן: אז אני רק שמה מול העיניים.

דובר\ת: אבל יש משהו בתעדוף, והאחריות של המדינה היא לעשות תעדוף שהוא מעבר

לכסף.

יעל גרמן: בדיוק, חברים, אנחנו לא יכולים לפרוק עול מהממשלה, אנחנו לא יכולים כוועדה

שמדברת על חיזוק הרפואה הציבורית לבוא ולומר לממשלה, ואני חלק ממנה, "או

קיי, יש לך אפשרות בשב"ן". אני חושבת שאולי היא תשמח אבל להערכתי זה

אסור.

דובר\ת: אבל אז יש לה אחריות מצד - - -

יעל גרמן: המדינה צריכה להיות אחראית לתרופות מצילות חיים. אף אחד לא יבוא ויאמר

שכל התרופות נמצאות, אבל אין תרופה מצילת חיים בהגדרתה, עד כמה שאפשר

להגדיר את זה, שלא נמצאת בתוך הסל. לא כל התרופות נמצאות. הערה אחרונה

שאני רוצה להעיר לגבי מה שהוא אמר - - -

דובר\ת: רגע, אז ההשלמה של זה שהטכנולוגיה לא יכולה להיות 0. זאת תמונת ראי למה

שאמרת.

Minister of Health Department

ממש כך, ובהקשר לזה אני רוצה לבוא ולהעיר עוד הערה ולבוא ולומר שלא סתם יעל גרמן:

- - - אנחנו

אפשר לשחלף אגב, היא יכולה להיות לא 0 אבל אפשר גם לשחלף. ההוצאה : דובר\ת

התקציבית היא 0.

אתה יודע שכלכלית אין לנו כמעט את זה. : דובר\ת

חברים, אני רוצה להשלים ולומר שלא בכדי קוראים לזה, אמנם ועדת הסל אנחנו :יעל גרמן

מדברים על טכנולוגית ולא על תרופות, אז כולנו כשאנחנו אומרים טכנולוגיות חושבים תרופות אבל זה לא רק תרופות. תראו מה עשתה ועדת הסל השנה. היא נתנה אפשרות לנשים בהיריון לבצע הפלה ב-23,000,000 ₪. היא נתנה אפשרות לילדים חולי סיסטיק פיברוזיס לקבל עוד טיפול בלמעלה מ-8,000,000 ₪. זה רק שניים שכרגע עולים בדעתי. אז נכון ש-120,000,000 🗈 הלכו לתרופות אונקולוגיות. יש אינסוף תרופות שהיום עומדות בתור ומחכות, החל מאותה תרופה של אלי קובלן שמחובר לעמוד שעולה מיליון שקל, דרך תרופות למחלות שאנחנו קוראים יימחלות יתומותיי או יימחלות נדירותיי שזה LAS ול-LS אני לא יודעת אם יש בכלל, במקרה אין תרופה. אבל טיפולים, טיפולים של חולי קרוהן וקוליטיס וחולי דושן ובקר. אני לא מאמינה שיש מצב כזה שבאמת לא צריך יהיה. פשוט אם אנחנו לא נדאג ולא באמת נצמיד את הטכנולוגיות לאיזשהו מדד ונבוא ונאמר שזה יהיה, מה שיקרה זה שתמיד אנחנו נשאיר בשוליים חולים שלא יטופלו. יכול להיות שהחברה יכולה לבוא ולומר אני לא מטפלת בכולם, אני משאירה את חולי השוליים. אני עדיין חושבת שכמערכת בריאות אנחנו חייבים לדאוג לכל אחד, אנחנו לא יכולים להשאיר את השוליים. כמו שבמערכת החינוך באים ואומרים ייעד אחרון התלמידים, לא משאירים אף אחד מאחור, mo child left behind, כך אני חושבת "no sick person left behind" שאנחנו צריכים להיות, הסלוגן שלנו צריך להיות אין, וזה לא משנה אם הוא בבקר, בדושן או בכל מחלה אחרת. כדי שאנחנו נעמוד

Minister of Health Department

באמירה הזאת, שלדעתי היא צריכה להיות בבסיס, ב-raison d'être של מערכת הבריאות, אנחנו לא יכולים להרשות לעצמנו להחליף ולשחלף את הטכנולוגיות.

: דובר\ת

תראו, זה מאוד קל לבוא ולשבת בשולחן הזה. גם אני הייתי מאוד מאוד רוצה להצטרף, פחות או יותר, לכל יתר החברים שנמצאים פה ולבוא ולומר שאנחנו חייבים ושאנחנו צריכים ושצריך גם את הדמוגרפיה וגם את הטכנולוגיות וגם את המיטות וגם את המחירים וגם את כל הדברים, ובלי יותר מדי מקדמי התייעלות כי בסוף ההתייעלות הזאת גם מגיעה על חשבון משהו. הלב יוצא לדבר הזה, כולנו הרי בסוף יוצאים מהחדר הזה וחוזרים לחיים שלנו. מערכת הבריאות היא מערכת שנוגעת בכולם, כולנו בסוף באינטראקציה עם המערכת וכולנו יודעים שאיכות מערכת הבריאות היא משהו מאוד מאוד חשוב גם ברמה של האמון של הבן אדם בשלטון ובסולידריות החברתית ובכל הדברים האחרים, הכל נכון. אבל אין אפשרות אמיתית לעשות את זה. יש הרבה מאוד מערכות חשובות בעיני מקבלי ההחלטות, או חלק ממקבלי ההחלטות, לא פחות. גם להם יש את הצורך התקציבי שלהם וגם הן לא מספקות את כל מה שהן צריכות לתת, אם זה מערכת החינוך ואם זה מערכת הרווחה וגם ביטחון חשוב, וגם שנדע לתת תחבורה ציבורית נאותה ולשלב אנשים בעבודה זה גם מאוד חשוב. כל דבר אחר שאנחנו יכולים לחשוב, לתמוך בצמיחה, בדיור כמובן שזה הדבר הכי בוער היום ולהפחית את יוקר המחייה ולתת מענה לכל כך הרבה בעיות חברתיות וכלכליות וליצור באמת גם את התשתית שלנו בסוף לצמוח כמדינה ולא רק להוציא כסף. אין לנו יכולת לעשות את הדבר הזה ולכבול בצורה הזאת את הממשלה. אני מבין את הרצון של כולם פה, וזה רצון לגיטימי, אף אחד פה לא עושה משהו לא לגיטימי, לבוא ולומר לממשלה ייאת רוצה מערכת טובה! הנה, זה תג המחיר" כי אומרים את זה כולם. אומר את זה הרמטכ"ל, ואנחנו יכולים להזדהות עם מה שהוא אומר או להזדהות עם מה שהוא אומר. בסוף יש איזשהו גרעין של אמת במה שהוא אומר והמדינה בסוף אומרת לו, בסוף היא תגיד לו: "אתה לא תספק את רמת הביטחון האולטימטיבית". גם שר החינוך

Minister of Health Department

אומר: "מה, אתם רוצים שאני אסגור פערים! אתם רוצים שאני אשלב חרדים! אתם רוצים שאני אשלב ערבים! זה תג המחיר". גם שר הרווחה אומר את זה: "אתם רוצים להוריד את העוני! זה תג המחיר לדבר הזה". גם שר התחבורה אומר את זה: "אתם רוצים שאני באמת אצור פה רשת מהירה שתצליח בסוף שלערבים גם תהיה תחבורה ציבורית ויהיו כבישים ויהיו רכבות ויהיו כל הדברים האלה! זה תג המחיר. לא רוצים! תחליטו". גם שר הכלכלה אומר את זה: "אתם רוצים משק צומח! אתם רוצים שלא נאבד את היתרון היחסי שלנו בהיי טק!" אתם רוצים מערכת השכלה גבוהה! אומר שר החינוך. הכל נכון. יש מנגנון שאפשר לאהוב אותו ואפשר לא לאהוב אותו וזאת הממשלה שבסוף צריכה לתעדף.

דובר\ת: בסדר, אנחנו לא צריכים לעשות לה חיים קלים.

דובר\ת: לא צריך לעשות לה חיים קלים. אני מעולם מעולם לא בעד לעשות לאף אחד שיש

עליו אחריות חיים קלים.

 λ אבל אתה כן יכול להשפיע על הממשלה כמה היא מחליטה להוציא.

יעל גרמן: לא, לא, לא, לא. חברים, כרגע, הוא יחיד מול כולנו, אז לפחות לתת לו את זכות הדיבור.

אני מבקשת לא להפריע לו.

דובר\ת: בסוף אנחנו לא נוכל לעשות את הדבר הזה. אני גם חושב שבאופן פרקטי אני לא

רואה אותנו מחליטים את הדבר הזה. אני לא רואה את הממשלה מקבלת את

ההחלטה הזאת וגם ממשיכה איתה לאורך זמן. יכול להיות שהיה לזה איזשהי

אפשרות אחת שבה היינו באים ואומרים: "אנחנו עכשיו קובעים מנגנון אוטומטי

של עדכון מס בריאות כפונקציה של ההוצאהיי. יכול להיות שבמקרה כזה זה היה

עובד.

דובר\ת: כפונקציה של מה?

דובר\ת: כפונקציה של ההוצאה. אם אנחנו באים ואומרים: יירגע, אנחנו רוצים איזשהו

עדכון טכנולוגי, אנחנו רוצים איזשהו משהו כזה" יש פה נעלם שאנחנו לא יודעים

Minister of Health Department

כי בסוף יש לנו עוד הוצאות ויש מחזורי עסקים ויש הרבה מאוד דברים. ברור, מחר

לחזות את ההוצאה שתהיה בגין הדבר הזה או את היכולת שלנו לעמוד בדבר הזה

יכול להיות שפל בגביית המס, הכל יכול להיות, אבל בואו נצמיד את מס הבריאות

לדבר הזה שהוא ייתן לנו בסוף פתרון לדבר הזה. אני חושב שזה יהיה פתרון רע.

דובר\ת: לא הבנתי. אתה מוכן להסביר איך אתה עושה את זה!

יעל גרמן: זה להעלות מיסים.

auדובר\ת: זה להעלות מיסים, אבל זה המשמעות. לתעדף בין הוצאות ולהעלות מיסים זה

אותו דבר.

יעל גרמן: נראה לי הרבה פחות ריאלי מכל דבר אחר. אין לזה שום היתכנות פוליטית.

דובר\ת: דווקא בגלל זה אני אומר את זה. אין דרך אחרת לעשות את הדבר הזה חוץ מאשר

בדרך הזאת, וזה גם פתרון לא טוב. כלומר, אני באופן אישי לא חושב שאיזשהי

עלייה במס הבריאות היא בלתי מתקבלת על הדעת. אפשר לבוא ולהגיד שאנחנו

עושים איזשהו תיקון במס הבריאות, אבל מה לעשות, אני לא הבן אדם שבחרו בו

כדי ליישם את המדיניות הכלכליות. יש בן אדם אחר שעושה את זה, יש ראש

ממשלה, הם החליטו שלא. אבל אם היינו באים ואומרים שאנחנו רוצים - - -

דובר\ת: שר האוצר.

 τ דובר\ת: נכון, שר האוצר. יש שר אוצר ויש ראש ממשלה. סליחה, עם כל הכבוד, אלה

--- האנשים שנבחרו על ידי הציבור

יעל גרמן: בדמוקרטיה.

דובר\ת: ולא שרק נבחרו, הם גם רוצים להיבחר עוד פעם. כדי להיבחר עוד פעם הם גם

צריכים להיות באיזשהו קשר עם מה שהאנשים רוצים. זאת בסוף הדבר שלנו

לעשות את הדבר הזה.

דובר\ת: אבל לפעמים אפשר לשכנע, אתה לא יכול לוותר על השכנוע.

דובר\ת: אני אלך לשכנע בכל עיר ועיר ובכל שכונה ושכונה וכפר אני אעבור לשכנע, בטוח.

אבל אני אומר לכם שבעיני את הדבר שאתם רוצים לעשות פה אפשר לעשות אם יש

Minister of Health Department

לנו מנגנון אוטומטי כי אנחנו לא יודעים להבטיח שהממשלה תדע לעמוד בכזה תעדוף מבלי שיש איזשהו buffer פנימי אחר שהוא לצורך העניין מס. אנחנו לא יודעים לבוא ולומר שאנחנו יודעים מה הכלל הפיסקאלי של מדינת ישראל, אנחנו יודעים מה מתווה הגירעון שיכול להשתנות. אבל אנחנו לא יודעים לבוא ולהבטיח מתוך הדבר הזה מה יילך לבריאות, ואני חושב שגם בקונספציה זה נכון. לגיטימי לחשוב שאנחנו נשפיע יותר על בריאות של אנשים אם אנחנו עכשיו נעשה פעולה אקטיבית ונמרצת לשילוב נשים ערביות בעבודה ולהעלות את רמת הפיתוח הסביבתי ביישובים הערביים ואת החינוך בקרב ילדים. יש סיכוי שזה ישפיע יותר על הבריאות מכל הדברים שאנחנו נעשה. לגיטימי שממשלה תחשוב את הדבר הזה בעיני. לכן, הכבילה הזאת - - - -

דובר\ת: זה לא התפקיד שלכם, אבל זה התפקיד שלי. זה התפקיד לא רק שלי

יעל גרמן: לא, לא, לא. הוא יסיים ולאחר מכן נתבטא במתינות.

דובר\ת: אני מבטיח לכם בימים הקרובים שאני אומר לך הרבה מאוד דברים לא פופולאריים

שאתם לא תאהבו לשמוע, זה התפקיד שלנו. זה תפקיד לא נחמד אבל הוא הכרחי.

אתם רואים את מערכת הבריאות, שרת הבריאות לא רואה רק את המערכת

הבריאות. היא יושבת בדירקטוריון של מדינת ישראל שקוראים לו הממשלה. יש

בסוף גם את הרוחב שרואה יוגיין. בנק ישראל שלא נמצא פה היום -

דובר\ת: אני אמרתי מראש שאני סכיזופרני.

דובר\ת: לא, זה בסדר, זה לא סכיזופרניה, זה צורך לאזן בין שני תפקידים.

דובר\ת: גם האזרח הפשוט רואה את האיזונים, אל תזלזל באזרח הפשוט.

יעל גרמן: לא, לא, אנחנו ניתן לו לסיים. האם אפשר לבקש שהוא ידבר ללא הפרעה? ואחר כך

כל אחד יוכל להגיב.

דובר\ת: בעיני לומר את הדברים האלה בסופו של דבר, באיזשהו שלב, אני לא יודע באיזה

שלב, ייתקל בחומת המציאות, לא בחומת האוצר. אני גם לא מנסה לא לסרס ולא

למנוע ולא לומר לאנשים לא לומר דברים, זאת לא הכוונה. אני משקף לכם מערכת

Minister of Health Department

אילוצים שאתם לא רואים או שנוח לנו לא לראות, אבל מערכת האילוצים הזאת קיימת. היא קיימת, ובסוף ההמלצות של הוועדה ייתקלו בה. מכיוון שאני לא חושב שזה בריא לא למערכת הבריאות ולא למדינת ישראל שיהיה איזשהו גדול ופער גדול ומשהו שהוא בקונפליקט בין מה שאנחנו רוצים לבין discrepancy מה שבסוף יקרה, אני מפציר בכולנו למרות הרצון לעשות את הדבר האולטימטיבי לקחת את המערכת קדימה. אנחנו חייבים לקחת את המערכת קדימה ואני גם אמרתי את זה במשהו שהאזרחים ירגישו, אבל זה צריך להיות משהו שבסוף נדע לעשות.

> מה אתה מציע! :יעל גרמן

אין לי תשובות עדיין להכל, אבל אני חושב שלקבוע בחקיקה דמוגרפיה וטכנולוגיה : דובר\ת

יהיה טעות. אני מוכן את המחירים, אמרתי את זה בכמה הזדמנויות, נעשה בדיקה.

אני גם לא אמרתי שהמצב שיש היום זה המצב שצריך להישאר, בשום שלב לא

אמרתי את הדבר הזה. צריך לראות שאנחנו נמצאים במקום הנכון מבחינת

מחירים. עשינו תיקון, יכול להיות שצריך לעשות תיקון אחר. לגבי דמוגרפיה

וטכנולוגיות - - -

איך אתה מציע לשמור על כך שהמערכת לא תישחק כפי שהיא נשחקה ב-10 השנים :יעל גרמן

האחרונות!

אני חושב שבטכנולוגיה היא לא נשחקה. אני חושב שבהקצאה של טכנולוגיה לו זה : דובר\ת

לכלכלה פוליטית אני הייתי שם קצת פחות בטכנולוגיות וקצת יותר בדברים אחרים

היה תלוי רק בי מבלי שבכלכלה היו גם מעורבים דברים פוליטיים בין כלכלה

בתוך מערכת הבריאות. אני אומר לכם את זה up front בתוך מערכת הבריאות. אני אומר לכם

ואפשר לא לאהוב את זה, אני מצטרף לדברי השרה ואני מקצין אותם במובן הזה

שאם יהיה פתח מילוט לממשלה תקציבי, אם יהיה לממשלה פתח מילוט וזה חוזר

גם לתרופות מצילות חיים בשביין וזה גם לשרייפ, הממשלה מה שנקרא ייפתח כחוטו

של מחט" ויהיה משם ... כי בסוף חלקכם יודעים את זה וחלקכם לא, יושב שר

: דובר\ת

לשכת שרת הבריאות

Minister of Health Department

אוצר, צריך לסגור תקציב ועובר שורה שורה על דברים שכתוב שם: "על זה 5 מיליון ש, זה 10 מיליון ש" וצריך לכנס תקציב. מה לעשות! זאת המלאכה. זאת מלאכה שאף אחד לא נהנה לעשות אותה והוא עושה אותה. לפחות לגבי חלק לא מבוטל מהציבור זה בטח לגיטימי אז הוא יצעד בפתח הזה. אנחנו יודעים שהפתח הזה לאורך זמן יהפוך את ה-35,000,000,000,000 שאני מוציאים על הסל ללא רלוונטי כי זאת לא תהיה המערכת שבה עובר המיינסטרים.

יעל גרמן: איך אתה מציע בכל זאת לעגן את הדמוגרפיה שאנחנו יודעים שהיא קריטית בגלל הזדקנות האוכלוסייה!

דובר\ת: אני חושב שצריך לחשוב על זה. אני חושב שבסוף המחשבה שאנחנו נכבול את ידי הממשלה בחקיקה היא לא תעזור כי חקיקות גם יכולות להשתנות, לפעמים יותר בקלות ולפעמים פחות.

יעל גרמן: בבקשה, גם לו אני מבקשת להקשיב בשקט ולאחר מכן תתייחסו ואני אדבר בסוף.

איך שאני רואה את זה לפחות, יכולות להיות כאן בירושלים ועדה שתגיד: גישה אחת, אני עכשיו יש לי הוועדה, זאת ההזדמנות שלי, בואו נמליץ על המנגנון שמבחינת מערכת הבריאות, לא מבחינת המדינה, לא מבחינת הממשלה, הוא הכי טוב, הוא האופטימלי. האוצר כנראה יסתייג ואם נהיה ריאליים כנראה זה גם לא יצא לפועל כי בסופו של דבר זה אומר שבחקיקה הבריאות תקבל הרבה יותר מצמיחת התקציב אז זה אומר שבחקיקה כל השרים יצביעו שהבריאות מקבל על חשבונם בשנים הקרובות. בסוף לדעתי צריך לעשות דברים ריאליים גם בלי לנפח ציפיות מנופחות. צריך לעשות משהו שאנחנו יודעים שגם בסוף יוכל לעבור לממשלה והבריאות תרוויח על זה. בואו ניקח דוגמה רגע את הטכנולוגיות. דיברו כאן טכנולוגיות אולי יהיה אפשר להעביר מטכנולוגיה למיטות. מדברים כאן על תוספת ריאלית. אני לא מכיר אף משרד שמובטחת לו תוספת ריאלית בחקיקה. זה לא סביר לאף משרד לדרוש את זה. תוספות ריאליות תמיד מסתכלים על התקציב איך הוא גדל ואז מתעדפים. לקבוע היום בחקיקה תוספת ריאלית לכל משרד, אני

Minister of Health Department

לא מדבר על משרד הבריאות או משרד הביטחון או משרד התחבורה, זה לא סביר וזה מה שאני מדבר על ציפיות מנופחות. אני חושב שאנחנו צריכים לראות מה סביר לעשות ובלי לכבול את ידי הממשלה יותר מדי כי אז בסוף זה לא ייעשה. אנחנו כן ראינו שמערכת הבריאות קיבלה תוספת ב-5 שנים האחרונות של 7.5%.

דובר\ת: כל שנה.

דובר\ת: זה יותר מהמשרדים האחרים בממוצע. זה יותר מרוב המשרדים האחרים, זה יותר מחובר משרדים האחרים, זה יותר משרדים מ

מהממוצע, זה יותר ממשרד הביטחון, יותר מהמון המון משרדים ועדיין אנחנו מרגישים שהמערכת מאוד מאוד נשחקה. 7.5% זה הרבה יותר מהצמיחה, וזה מה שמשה אומר – הכסף כנראה חלקו לפחות מנוהל בצורה לא טובה. אנחנו כן צריכים לראות מה אנחנו רוצים שיקרה קדימה, אבל במנגנונים ריאליים. לשבת פה ולהגיד עכשיו, בוא נעשה את זה, ואת התוספת הארעית הזאת בחקיקה וזה בחקיקה וזה בחקיקה לדעתי בסוף זה לא יוצא לפועל ואז חבל. כל אחד יגיד: טוב, אני את שלי אמרתי, אבל בסוף לא נביא את ה-delivery. אני יושב פה במטרה לשנות דברים, לא להגיד שעשיתי את מיטב יכולתי.

יעל גרמן: או קיי, תודה. בבקשה.

דובר\ת: אני רוצה להגיד את עמדתי במיוחד אחרי ששמי השתרבב כאן, ובנושא הזה הביא

אותו לפתחו של הראל לוקר, מנכ״ל משרד ראש הממשלה, בגלל החשיבות והעמדה שאני מביעה כאן היא לא רק על דעת עצמי. דבר ראשון, המערכת הזאת היא באילוצים תקציביים, ומקביל יש כאן אילוצי הספקת שירותים שלא קיימת כמעט בשום משרד ממשלתי אחר. כמובן לא בחינוך אבל גם לא במשרדים אחרים. לכן, אם אנחנו מדברים על מערכת אילוצים תקציבית אז במקביל צריך לדבר על מערכת אילוצים שהחוק קובע לעניין שירותי הבריאות, זה דבר אחד. דבר שני, וזה בעניין עמדתנו, אנחנו חושבים שזה צריך להיות מעוגן באיזשהו אופן, כלל העדכונים האלה. זה צריך להיות שקוף ולא בדיעבד כמו שקורה היום במערכת הבריאות שזה מבחינתנו גם ניהול לא תקין של

Minister of Health Department

מערכת הבריאות, ויכול להיות שזה גם חלק מהגורם לזה שיש גם ניהול לא תקין בקופות החולים. כלומר, זה איזשהו גלגל טאוטולוגי כזה שצריך לראות מה הגורם ומה מסובב. כנראה יש כאן שני גורמים במקביל. דבר אחרון זה שאם אנחנו מדברים על זה שהממשלה תחליט ולא הוועדה תחליט שזה מקובל לחלוטין, אז יכול להיות שזה צריך לבוא להחלטת ממשלה ולא להישאר במובן זה שזה יגיע דרך אגף תקציבים לממשלה, אלא בהחלטה משותפת של משרד הבריאות, משרד האוצר.

דובר\ת: המשרד לא צריך החלטת ממשלה.

auדובר\ת: נכון, אבל אם אנחנו מדברים על זה שזה לא יהיה מעוגן בחקיקה אז פה אולי בשלב

הראשון נעשה את זה מעוגן בהחלטת ממשלה, נראה איך זה עובד שלוש שנים, חמש

שנים ואז נמשיך הלאה. אבל שזה לא יהיה קיצוני לכאן או לכאן.

דובר\ת: יפה.

יעל גרמן: כן, בבקשה.

דובר\ת: רק שני משפטים. אני מסכים שהמצב קשה, אנחנו חייבים להיות ממלכתיים

וחייבים לצלם אווירית מהלשכה. אנחנו במודל שלנו, מודל קברט, ציינו שהחוסר

שלנו סביר ביחס למדינות ה-OECD ולכן שם מבחינת הנושא של דמוגרפיה אין

צמיחה מי יודע מה. הבעיה הדמוגרפית שלנו היא נושא ההזדקנות. אנחנו ציינו

במסמך שלנו כי ב-2012 יש כ-10% בני 65 ומעלה, קרי, אנחנו מדברים על

-800,000 אלי, והיא תחזית שב-2034 התחזית של הלמייס, לא שלי, והיא תחזית הגיונית שב-2034

--- את עצמו, קרי, 20%

דובר\ת: לא, המספר, המספר יכפיל את עצמו.

דובר\ת: לא, גם המספר וגם האחוז. 20% ו-1.6 מיליון תושבים יהיו בני 65 ומעלה.

דובר\ת: 1.6 מיליון כן, אבל לא 20% מהאוכלוסייה. נהיה ב-12-13%.

.14% : דובר\ת

דובר\ת: 14%

Minister of Health Department

.14% יעל גרמן:

דובר\ת: עדיין יחסית פחות מהאחוזים שאנחנו ... כמו ה-OECD, אבל אי אפשר לפסוח על

נושא על הדמוגרפיה ולא לנסות ולמצוא איזשהו מנגנון שיפצה על הסוגיה הדינמית

הזאת. אנחנו לא יכולים לעצור הן את הדמוגרפיה והן את ההזדקנות. אנחנו לא

יכולים לא להתייחס לזה כוועדה ציבורית. אני לא יודע איזה מנגנון, אני לא כלכלן,

אני לומד מכם, אני מקשיב - - -

יעל גרמן: אתה לא צריך להתנצל, זה בסדר.

דובר\ת: אנחנו לומדים ממך רפואה.

יעל גרמן: לא, לא, כל אחד אומר את דעתו. בבקשה.

-דוברות: אין לי מה להוסיף על מה שנאמר.

יעל גרמן: בבקשה.

: דובר\ת

אני רוצה שנייה אחת להכניס קצת סדר בדילמה שמעלה ... הוא מעלה שני סוגים

של דילמות. הדילמה הראשונה זה העיגון בחקיקה כן או לא, ברמה העקרונית. הוא אומר אני לא רוצה שהבריאות יהיה אקסטריטוריאלי אחרת כל משרד יבוא ויגיד שגם הוא רוצה לעגן את המקורות שלו בחקיקה. בוא רגע שנייה אחת נשים את זה בצד ובוא ניכנס לדיון המהותי, אבל בוא נעזוב את זה, עוד נחזור לזה. מה הם מקדמי העדכון שצריך לתת למערכת הבריאות כדי לשחוק אותה! זאת שאלה אחרת, היא שונה. בנושא הזה אנחנו יודעים שני דברים ואני אחזור עליהם בפעם העשירית. חלה שחיקה אדירה. אנחנו נמצאים עכשיו בנקודת זמן שבה רוב הבעיות של המערכות, אם לא כולן, נבעו מהשחיקה אחורנית. את זה צריך לתקן קדימה כדי שזה לא ימשיך ויתדרדר. המשמעות של מה שקורה עכשיו זה שבעצם האזרחים מצביעים ברגליים ומחפשים פתרונות במגזר הפרטי. הם לא מקבלים את זה בציבורי אז הם הולכים למגזר הפרטי. אם אנחנו חושבים שזה המנגנון שצריך ללכת

איתו אז אין בעיה, אז נמשיך לשחוק, נתיר שר"פ, ניתן תרופות מצילות חיים

במשלים ונפתור את הבעיה. זאת אומרת, יש מנגנון כזה. מצד שני, אם אנחנו רוצים

Minister of Health Department

לעשות איזשהו מתווה של תיקון, איזשהו מתווה של חיזוק הרפואה הציבורית, רבותי, אנחנו חייבים להגדיל או יודעים מה, לבטל את השחיקה. זה אפילו לא להגדיל, נעזוב רגע את הטכנולוגיה. לבטל את השחיקה הריאלית במקורות שהולכים לעבור חוק ביטוח בריאות ממלכתי, ותזכרו שחוק ביטוח בריאות ממלכתי מגדיר מחויבות בחוק, ולכן אנחנו רוצים מקורות בחוק. אני בכלל אדיש לחלוטין לעניין של דמי בטיחות בריאות לא דמי ביטוח בריאות. עלות הסל זה המשתנה החזק, אבל נחזור גם לזה. אז כשאתה נותן פחות דמוגרפיה אתה שוחק את הסל. כשאתה שוחק מחירים אתה שוחק את הסל. יש פחות ופחות כסף לקופות החולים לתת סל שירותים מוגדר. מה עם עושים! עושים תורים. לא היה להם כסף אז הם עושים תורים.

יעל גרמן: הם מעודדים שביין ו- - -

דובר\ת: בוודאי, בוודאי, ואז מעמיסים על השביין עוד 25% של טופס 17 ואחרי 17 של

טופס 17 ובסוף זה 100% טופס 17. בוא נעביר את כל האשפוז הכללי לשב"ן ונסגור עניין. נפתור שם את כל הבעיה התקציבית, משה. לכן אני אומר בוא שנייה אחת נעשה הפרדה. דמוגרפיה כשאתה לא נותן ביטוי מלא אתה שוחק. מחירים שאתה לא נותן ביטוי מלא אתה שוחק. אם זה מה שאתה רוצה, בסדר. אתה לא רוצה ואתה נותן ביטוי לשחיקה ואתה אפילו מתקן את מנגנון השחיקה הזה לאורך השנים, לזכותך ייאמר. תיקנת, עלית מ-1.2 ל-1.5 בדמוגרפיה. שינית את מדד יוקר

- - - הבריאות. זה המתווה. אנחנו עכשיו נמצאים באיזשהו צומת שבו אנחנו

--- יעל גרמן : הוסיפו עכשיו 500 ---

דובר\ת: מאה אחוז, זה בדיוק הכיוון. הכיוון הזה צריך להיות מושלם בזה שניתן ביטוי

במלא, אני אומר דמוגרפיה בטוח, אין בכלל על זה ויכוח, בעיקר לאור השחיקה הקודמת. על זה לפחות לתת ביטוי. בבכירים קיבלנו את החיסרון של מה שאתה אמרת ברמה הטכנית, עזוב את העדכונים האחרים. קיבלנו את העניין הזה של

אדישות לעליית מחירים, קיבלנו את זה. הצענו פה הצעת פשרה שאומרת שנקבל

: דובר\ת

: דובר\ת

לשכת שרת הבריאות

Minister of Health Department

את העניין של פרוקסי, בוא נלך על נושא של פרוקסי. אבל כדי שלא יהיה עוד תקדימים של עבר שבהם הפרוקסי עבד חוץ משנתיים כל הזמן לרעת מערכת הבריאות, ניצור איזשהו מנגנון שבוחן את הדבר הזה כל 3 שנים. אז לא נצמיד את זה לשכר של הרופאים כדי שלא תגיד לי "אני אדיש" ולא נצמיד את זה למחיר האשפוז. באנו אליך המון בקטע הזה.

בסדר, לכן אני אומר שאני בעד המהלכים האלה ואני מברך אתכם על המהלכים

לא, בסדר. עשינו מהלך גדול מאוד במחירים.

האלה. בוא נשלים אותם ובוא ניצור מצב שבו אנחנו לא שוחקים קדימה את הסל. עזוב, קדימה קודם כל. כי המשמעות של שחיקה קדימה אני אומר שוב פעם, הציבור יבקש את האלטרנטיבה במגזר הפרטי. אין פה חוכמות – ככל שאתה תשחוק יותר את הסל הציבור יחפש את האלטרנטיבות במגזר הפרטי. זה הוכח ב-10 השנים האחרונות, ואת זה אנחנו רוצים לעצור, לצמצם, להחליש. הדרך היחידה לעשות את זה, זה להגדיל את המקורות הציבוריים וזה כלי אחד. דרך אגב, זה לא יסתיים בזה. אני אומר לכם חד וחלק, זה יבוא לידי ביטוי גם בנושא של מנגנון העדכון, גם בפרויקט של קיצור תורים, גם במנגנון של פול טיים, צריך לומר את זה. ועוד משפט אחד, אני נמצא בתוך מה שנקרא חומת המציאות. אני מכיר את המציאות. אני יודע רק דבר אחד, שלמול חומת המציאות הזאת מערכת הבריאות ב-10 השנים האחרונות, צר לי עם כל הנתונים שאתה מביא לי לגבי 5 שנים האחרונות, נשחקת שוב ושוב ושוב. אנחנו נמצאים במימון פרטי גבוה מאוד, מינון ציבורי יחסית קצב הירידה ירד, אבל הוא עדיין 60%. אומרים את זה שוב ושוב ושוב, השיעור הזה אחד הנמוכים ביותר בעולם המערבי. צריך לתקן. סדרי עדיפויות של חברה באים לידי ביטוי בין השאר בתיקון סדרי עדיפויות. אני לא מכתיב את

סדרי העדיפויות האלה. אני מכתיב אותם אחת ל-4 שנים, אבל אני יכול לנסות

להשפיע עליהם. אני רוצה שכאשר ממשלת ישראל, ראש הממשלה ושר האוצר וכל

הפקידות הבכירה יושבת שתראה למול העיניים שלה את צרכי מערכת הבריאות על

Minister of Health Department

משרד הבריאות לחיים בריאים יותר

באמת, כמו שאנחנו הסכמנו עליהם, אנחנו הסכמנו על זה. תראה את החינוך, תראה את העוני, תראה את כל סדרי העדיפויות האלה ושתחליט. אבל לקחת מראש איזו שהיא עמדה שאומרת "יש מגבלה של מקורות, אף אחד לא ייתן לך את משאלות הלב שלך לכן אל תבקש" – לזה אני לא מוכן כוועדה ציבורית. בשביל מה הוקמה הוועדה הציבורית הזאת!

יעל גרמן: בבקשה.

דובר\ת: מבחינה אישית אני רוצה לומר שבדו״ח, גם אם אלה יהיו רק מילים שלי ולא תהיה

הסכמה של אף אחד שאני רוצה לשכנע את הממשלה שכלל ההוצאה שלה לא יכול לתת מענה הולם למצוקות שקיימות היום בתחומים שונים. אני רוצה גם לומר שכדי שהממשלה תוכל לעשות את זה אני לא חושבת שיש פגיעה בכלכלת ישראל. אף אחד לא אמר שממשלה קטנה כזאת היא באמת הכי טובה, יכול להיות שלא, וצריך להעלות מיסים. אני רוצה לומר עוד משהו, בכל הסקרים שאני מכירה - - -

דובר\ת: מיסים ישירים.

 π דובר\ת: מיסים ישירים. בכל הסקרים שאני מכירה אם אנחנו שואלים אזרחים: π

מוכן לשלם יותר מס עבור מערכת בריאות טובה יותר?" הם מסכימים. נכון שהתהליך הדמוקרטי זה שבחרו את יאיר לפיד וביבי והם לא אוהבים מיסים, אבל אני חושבת שצריך דבר ראשון לחזק את הנקודה הזאת וצריך לשכנע ולומר באופן אני חושבת שצריך דבר ראשון לחזק את הנקודה הזאת וצריך לשכנע ולומר באופן ברור יותר: "אנחנו לא יכולים לשפר את מערכת הבריאות בלי מקורות נוספים". אני לא אומרת להגדיל גירעון, אני אומרת להתאים את המקורות להוצאה, זאת האחריות שעומדת בפנינו ואנחנו לא מדינה שמובילה בגודל ההוצאה, ובטח לא בגודל ההוצאה האזרחית. אם אנחנו נגיד: בסדר, בואו ניקח את המגבלה של 2.6 ולא ננסה לשכנע להעלות אותה אפילו פתאום הכלל הקודם לא היה בסדר, וגם נאמר שאנחנו מנועים מלהעלות מיסים, מה שאין בכוונתי לעשות או לומר בדו"ח הזה, לפחות מבחינתי, אז לא עשינו כלום. בבקשה, משה, בוא תביא שר"פ, תביא

Minister of Health Department

שב"ן, תביא מצילות חיים, תעשה מה שאתה רוצה, תגיד לאנשים: "אני לא נותן

לכם בריאות, לכו תקנו אותה".

דובר\ת: אבל את יודעת שאני לא שם.

- - - אני יודעת שאני לא שם ולכן

. שאני לא שם. דובר\ת :

דובר\ת: טוב, בסדר. תשמע, אני צריכה לשקף את אמונתי בדו״ח. אני ברוך השם גמרתי עם

השירות הציבורי. אני צריכה לשקף את אמונתי - - -

דובר\ת: את עדיין שם, לא בתפקיד - - -

דובר\ת: בנפשי אני שם, תאמין לי. זה מה שאני אומת וצריך להעלות מיסים. אם מישהו לא

רוצה להעלות מס בריאות שיעשה תיקון אחר איפה שהוא רוצה. אני גם לא בטוחה

שהתועלת שמס בריאות הוא יותר או פחות רגרסיבי ממעיימ, אני צריכה לבדוק את

זה. הרבה דברים אפשר, אבל צריך מקורות. אם אתה לא רוצה מקורות פרטיים או

שהמקורות הפרטיים שלקחת במודל שלך הם אינם מספיקים, שמת לב, הבאת

פחות או יותר רק מקורות פרטיים.

דובר\ת: לא, שמתי שם משהו.

דובר\ת: כן, נכון, רשמת שם עוד משהו, אבל אין מה לעשות, וזאת הממשלה. אתה צריך

בתור וועדה שיושבת שנה, אתה רוצה לומר לממשלה: תשמעי, מה שאנחנו אומרים

זה מאוד רציני, חשבנו וחשבנו וזה מה שהעלנו בחכתנו, ואנחנו מבקשים ממך

לאמץ.

דובר\ת: או קיי, לאמץ נקודה. יכול להיות שיהיו המלצות שיש בגינן אולי חיסכון. לא נתנו

תג מחיר להרבה הצעות שיכול להיות שאנחנו מייעלים פה דברים.

דובר\ת: אנחנו מקווים שאנחנו פה מייעלים דברים. התייעלות זה דבר חיובי.

--- אתה יודע שיש דברים רבים שאני שותפה לך, גם זה

יעל גרמן: אף אחד לא צריך להתנצל, על הבעת דעה.

Minister of Health Department

: דובר\ת

לכן אני גם לא מקבלת את התביעה שלך ואני לא יודעת אם את עדיין מאמצת אותה או לכן אני גם לא מעלים מיסים. אין בוועדה הזאת להעלות המיסים, אין לך כסף מאף למקום.

יעל גרמן: או קיי,

: דובר\ת

אני רוצה להגיד כמה דברים. קודם כל, משה, אני לא חושבת שמישהו מסביב לשולחן מזלזל בתפקיד שלכם. אף אחד לא חושב שאתם קמים בבוקר כדי לא לעשות טוב למדינת ישראל ובטח לא למערכת הבריאות, אז אני חושבת שאת זה צריך להוריד מהפרק, כולם מבינים. אבל בהיותך מייצג עמדה מסוימת אז גם אנשים שמרגישים שהעמדה הזאת או לא נכונה או שהיא בעייתית, מטבע הדברים מפנים את זה כלפי נציגי הגישה, אז זה קודם כל, צריך להבין את זה. בנושא הזה מה שאני מרגישה זה שני דברים. אחד, זה שאתה לא הצגת לנו חלופה שבעיני היא אפשרית בכלל להתמודד עם הסוגיה. מה שאני שמעתי שאתם אמרתם זה שאתם לא מכירים בצורה אמיתית בזה שיש לנו פה בעיה בנושא העדכון. ניהול לא נכון או דברים מהסוג הזה, אבל לא באתם ואמרתם שהמערכת אכן לוקה בחוסר מספיק או פער רציני מאוד בנושא של שחיקת המקורות ולכן אנחנו מציעים מנגנון אי, בי $\,$,גי, די שהוא שונה מהמנגנון שלכם. לכן, אני לפחות מרגישה למול המילים שאתה אומר, וזה בסדר, זה אפילו כמעט לא נותן לנו חלופה. מה שאמרת שאתה תמשיך לאמץ את המחשבה, אתם תמשיכו לחשוב על רעיונות, אתם רוצים שזה יהיה בסדר, שעם כל זה אני אגב לא חולקת, אבל אני לא ראיתי שיש פה איזשהו מנגנון. אני אתן כמה דוגמאות למה שלפחות הייתי מצפה לשמוע ולכן זה היה יכול להיות אחר. אחד, לדעתי זה בפער שנוצר עד היום אחורה, אני לא שמעתי שבאתם ואמרתם: ״תשמעו, אנחנו הולכים לתקן את זה, את מה שהיה אחורה, להזרים עכשיו, לא יודעת, באיזשהו אופן כמות גדולה, ולכן תסמכו עלינו כי כל פעם כשנראה כזה פער אנחנו נעדכן את זה באופן אוטומטי, נתאים את זה ולא נרצה שתגיע איזה ועדהיי, או שאתה בא ואתה אומר: "אנחנו לא רוצים חקיקה, במקום זה אנחנו מציעים מנגנון

או קיי, תודה ,תתייחס בבקשה.

Minister of Health Department

עדכון אחריי. הדבר האחרון שרציתי להגיד זה שאי אפשר לדעת מה הביצה והתרנגולת. האם העובדה שלפי טעמכם השימוש בכספים הוא לא בצורה אופטימלית. מה שהיה בעבר נובע מזה שהתחושה הייתה שאין מספיק כסף ואז באמת אנשים לא הרגישו את האחריות, ולכן גם לא הראו שיש לנו תקציב ומזה אי אפשר לחרוג, כי הייתה מן תחושה שזה לא בידינו, זה מין משהו שנגזר מלמעלה שלא נותנים לנו מספיק כסף אז בוא נשקיע במה שאנחנו חושבים, או הפוך כמו שאתה רואה את זה, שאתה אומר: אנחנו ראינו שהשימוש הוא לא בצורה אופטימלית כמו שאנחנו חושבים ולכן אם נזרים עוד יותר כסף הוא יילך למקומות הלא נכונים. אני מבינה את התחושה הזאת, רק אני אומר שאתה יכול לדעת מה הביצה והתרנגולת, זה באמת כמו בבנק, כשאתה חייב מיליון שקל אז אתה אומר: ייטוב, זה כבר לא משנה אם אני אוציא עוד משהו פחות משהו, זה ממילא לא ישנה את הסיטואציה". לכן גם אחרי ששמעתי אותך ואני יכולה להבין את הקושי בנושא החקיקה, אני חושבת שאתם חייבים להביא לנו איזשהו מנגנון אחר. מה מבטיח אי שבאמת אחורנית עכשיו יזרימו, עכשיו לא התכוונתי שמחר, מספיק כסף למערכת כדי להתגבר על הבעיות ומה אתם מציעים כחלופה חוץ מהעובדה שנמשיך באותה דרך שעשינו ב-18 השנים האחרונות?

:יעל גרמן

: דובר\ת

מאוד קצר. אני חושב שאנחנו לא מתעלמים מהמציאות שקיימת, אבל בסופו של

דבר אנחנו ועדה ציבורית שהמטרה שלה היא לחזק את הרפואה הציבורית ויש לה מחויבות כלפי מי שהקים את הוועדה וכלפי הציבור לבוא ולשקף לממשלה את מחויבות כלפי מי שהקים את הוועדה וכלפי הציבור לבוא ולשקף לממשלה את המצב כפי שאנחנו תופסים אותו אחרי שנה שישבנו. אם אנחנו חושבים שהמצב היום הוא לא טוב, יש לנו מחויבות מוסרית לבוא ולשקף שהמצב לא טוב ולנסות לשכנע. אם בסוף יתקבלו ההמלצות כן או לא זה כבר ברובד אחר, אבל לנו כוועדה יש איזו שהיא מחויבות אחרת. אני חושב שאנחנו מחויבים למערכת. אני אקבל את זה אולי אפילו להחלטה שהתקבלה בכרייה של הפוספטים. הרי יש הרבה השלכות

Minister of Health Department

להחלטה להפסיק כרייה, אבל כששרת הבריאות מחליטה להפסיק כרייה מסיבה שזה פוגע בבריאות אז אחרי זה אם יפסיקו את זה כן או לא

יעל גרמן: שרת הבריאות לא החליטה להפסיק, היא רק אמרה שזה מסוכן לבריאות. אם

מישהו רוצה לקחת את זה ולהפסיק כרייה? כן. אם מישהו חושב שיש עוד נימוקים

- - - אחרים

דובר\ת: אבל בתוך הממשלה כששרת הבריאות יושבת ומשקפת את ההיבט של בריאות זו

האגינדה שהיא מציגה לממשלה ובסוף אם הממשלה תחליט משהו אחר עדיין - - -

auדובר\ת: זה בסדר, זה בסדר ששרת הבריאות תשב בממשלה ותאמר. בעיני זה בדיוק

התפקיד של שרת הבריאות, לשבת בממשלה ולומר: ״תראו, זאת הפריזמה שאני

מביאה לשולחן הזה". כולם מביאים עוד פריזמות, אוקיי! מביא שר החינוך, שר

הרווחה, שר הביטחון את הפריזמות שלהם. אבל יש להביא את הפריזמה ובסוף

הדירקטוריון הזה צריך לשקלל וליצור איזשהי תפיסה אחת לבין לבוא ולומר:

ייתשמעו, הפריזמה שלי יותר חשובה ולכן אני מעלה אותה קומהיי.

דובר\ת: אבל כדי שניתן יהיה לשקף לממשלה בצורה טובה ומוסמכת עם איזשהו בסיס

נתונים הוועדה היא בדיוק זו שיכולה לתת את העוצמה לנציגות של השרה בתוך

הממשלה. זאת אומרת, לבוא עם איזו שהיא אמירה של ועדה שישבה במשך שנה

ושיכללה המערכת ואפיינה אותה. לכן אני חושב שכדי לחזק את זה בתוך

הדירקטוריון לנו יש מחויבות ציבורית ומוסרית.

יעל גרמן: נכון, הוא אמר את הדברים בצורה ברורה.

- - - אני לא מסכימה, for the record : דובר\ת

יעל גרמן: סליחה, היא קודם.

דובר\ת: אין לי פה הרבה חידושים אבל אני ממש מצטרפת למה שאמרה לאה ולמה שאמר

עדי. אנחנו באנו פה לוועדה ציבורית שהוקמה. נכון שיש אילוצים של האוצר ויש

אילוצים של כל בעלי התפקידים הכפולים נגיד, אבל יש לנו מטרה. שמענו המון

עדויות על המצוקה של הרפואה הציבורית, אנחנו בעצמו חווים אותה, זאת אומרת,

Minister of Health Department

משרד הבריאות לחיים בריאים יותר

אני לא צריכה אפילו לשמוע כל כך הרבה. כל אחד מאתנו הולך לבית חולים ולקופות חולים ורואים את המצוקות. יש מטרה מאוד ברורה למטרה ואנחנו מחובתנו להשמיע את קולנו. אחר כך, לא יודעת אם כן בחקיקה ולפי דעתי כן בחקיקה, אבל אחר כך יכול להיות שבאמת יצטרכו לעשות פשרות פה, אולי פשרה שם, אבל מחובתנו כוועדה לקרוא לממשלה ולהביע את הזעקה שלנו, זה ממש זעקה.

יעל גרמן: בבקשה,

: דובר\ת

רק הערה קצרה על הדברים שאמרת גבי. במאי 2013 בשעת לילה מאוחרת, משה עמד לפני הממשלה ודיבר על איזשהו מנגנון של טייס אוטומטי. יצירה מחדש, עדכון מחיר המשפוז והצליח להעביר את זה בתוך הממשלה והממשלה כמובן אישרה את ההצעה של האוצר והבריאות, אז אני לא מקבל את זה שאי אפשר טייסים אוטומטיים. בטח לא מקבל את זה שיש שחיקה,

אבל זה עובדה. יש טייס אוטומטי, היה טייס אוטומטי, חדש לחלוטין, רק לפני

שנה.

דובר\ת: דרך אגב , יש גם מנגנון אוטומטי של עדכון תקציב המדינה!

דובר\ת: ברור, זה שלב ההוצאות.

דובר\ת: כלל פיסקאלי.

יעל גרמן: יש עוד מישהו שרוצה לומר? אז אני מבקשת לומר את דברי. אין ספק שהאוצר, וזה

לאו דווקא הוא, האוצר בכלל יושב כאן בפוזיציה מאוד מאוד ברורה ויושב כאן גם מתוך אחריות ציבורית ועל זה כולנו מסכימים. אבל אני רוצה כן להגיב לכמה דברים שנאמרו. ממש כפי שהחינוך חושבים שהחינוך הוא הכי חשוב והביטחון בטוח שהביטחון הכי חשוב, וזה לגיטימי ואנחנו מקבלים את זה, לפעמים כועסים ולפעמים לא. אנחנו סביב השולחן, ואני אישית כשרת הבריאות אחרי שנה ומשהו, אני בטוחה שהבריאות לא פחות חשובה מהחינוך, לא פחות חשובה מהביטחון, מבחינתי אפילו יותר כי היא נוגעת בחיי אדם. נכון שבסופו של דבר כאשר יושבים

Minister of Health Department

באותו דירקטוריון, שיושבים בממשלה כל אחד מביא את נקודת המבט וכל אחד חושב שנקודת המבט שלו היא הנכונה, אבל כל אחד מביא את נקודת המבט שלו אז אי אפשר לצפות מאתנו, בבריאות, שלא נביא את נקודת הבריאות שלנו. זאת אומרת, לא יכול להיות שכל אחד יישב בממשלה וידבר על שלו ואנחנו נבוא ונחשוב על אחרים, זה פשוט לא הגיוני. אז אנחנו בהחלט נשב בממשלה ואנחנו, משרד הבריאות, אני כשרת הבריאות ונציגת המערכת, ואני אציג את המצוקות של מערכת הבריאות מפני שאנחנו כאן בוועדה, ואני אישית מאמינה שמצוקות מערכת הבריאות הגיעו לסף משבר. אם אנחנו לא נטפל בזה אנחנו נעמוד בפני משבר. יותר מזה אני רוצה לומר, הממשלה ,מתוך אחריות ציבורית ודווקא כדי שיישאר לה כסף לדברים אחרים חייבת להבין היום, שהיא חייבת לטפל במערכת הבריאות שנמצאת ממש בפני שוקת שבורה ואצלנו זה אמיתי. כדי שלא נגיע למה שקרה עם ייהדסהיי שבסופו של דבר נאלצנו להוציא היום, השנה, 700,000,000 ולאורך 7 שנים 1,300,000,000 ונוציא אותם בלי שהייתה הצמדה ובלי כלום, אני חושבת שמתוך אחריות ציבורית אנחנו צריכים לבוא לממשלה ולומר לה: ייכדי שלא תצטרכי מחר להוציא 5,000,000,000 על מערכת הבריאות בין אם זה ישירות לקופת חולים כללית שלא נותנת שירות ל-800,000 אלא נותנת שירות ל-4,500,000 אנשים ובין אם זה קופת חולים לאומית או עוד בית חולים אחר, כדי שלא נגיע לזה צריך להבין שמה שנעשה ב-10 השנים האחרונות לא היה כנראה מספיק. אני לא אומרת שהוא היה טוב, אני לא נותנת ציונים, אבל משהו ב-10 השנים גרם לכך שאנחנו היום במערכת ,nice to have הבריאות נמצאים על סף משבר אמיתי. אנחנו לא באים ומבקשים אנחנו לא באים ודופקים על השולחן ואומרים: ״אנחנו הכי חשובים״, אנחנו באים ואומרים: יייש לנו פה מערכת במצוקה אמיתיתיי. מערכת שהזניחה את הציבור וגרמה לציבור לעבור למערכת הפרטית. מערכת שבאופן קבוע גרמה לכך שההוצאה הציבורית הולכת וקטנה וההוצאה הפרטית הולכת וגדלה. אני ישבתי עם מוטקה

Minister of Health Department

שני השבוע ואנחנו מדברים על 70-30 מ-1995. מוטקה שני אומר לי: "יסליחה, זה

היה 25-75יי. אז בבקשה לתקן את המספרים.

לא, לא, זה לא משנה. : דובר\ת

:יעל גרמן תדבר עם מוטקה ותתאם איתו.

> 70 ציבורי ו-30 פרטי? : דובר\ת

25 פרטי ו-75 ציבורי. גם אם זה רק 30:30 זאת מגמה מסוכנת, זאת מגמה מסוכנת :יעל גרמן

למדינה כהוצאה לאומית. זאת מגמה מסוכנת לציבור שלא יכול לקבל את מה שהוא רוצה במקום וגם מסוכנת למדינה מהבחינה הזאת שאנחנו גורמים לכך שההוצאה הפרטית שאנחנו רוצים לרסן אותה ויוקר המחייה שאנחנו רוצים לרסן אותו הולך וגדל, וזה מה שקורה כאן. אז אם הממשלה באמת אכפת לה מיוקר המחייה, אכפת לה מההוצאה הפרטית, אכפת לה מההוצאה הלאומית היא צריכה היום לבוא ולהבין שכמו שהשקיעו ב-6 האחרונות, לא יותר מזה, אני חושבת שלמעלה מ-10,000,000,000 במערכת החינוך כי הבינו שמערכת החינוך הולכת לכיוון לא טוב כשראו את כל הציונים שלנו בפיזה ובטימס וזה מה שצלצל בפעמון והתחילו להשקיע. זה הזמן להשקיע במערכת הבריאות. לשם כך הוקמה הוועדה. הוועדה לא הוקמה מפני שאני החלטתי. הבנתי שיש לנו פה מצוקה, שיש לנו כאן בעיות שלובות אחת בשנייה. הוועדה הזאת ישבה שנה שלמה וגילתה שכל מה שאנחנו ידענו ככה באומד, הוא עוד הרבה יותר חמור. לכן אי אפשר להשוות את מערכת הבריאות למערכות אחרות. זה הזמן שמערכת הבריאות תשמיע קול ותבוא ותומר: "מגיע לנו, לא מפני שמגיע לנו, אלא מפני שמגיע לציבור ומפני שזה חשוב למדינת ישראליי. בין השאר מכאן אני מגיעה, אנחנו חייבים למצוא מנגנון שקודם כל יעצור את האקסלרציה, את ההתדרדרות שקרתה ב-10 השנים ולשמור את המערכת על הפסים. לא בשובע, אבל במצב שהיא יכולה לתת שירות ציבורי והיא לא זורקת את

האזרח לשירות הפרטי.

Minister of Health Department

דובר\ת: יעל, ברשותך מילה. יש את הדיון הזה וזה בסדר, זה דיון מרכזי ואני חושב שכן

- - - אמרתי

יעל גרמן: מאוד מרכזי ולכן אני עמדתי על כך שהוא יתקיים.

דובר\ת: זה בסדר, אני לא חושב שהוא לא צריך להתקיים. אני חושב שהתפקיד שלך

בדירקטוריון שקוראים לו ממשלה ושלי בדירקטוריון שקוראים לו אגף תקציבים,

כל אחד והכריזמה שלו, זה לבוא ולייצג את צורכי המערכות שעליהן אנחנו

אחראים. אני רק אומר שצריך לחשוב שהמנגנון אין מה לעשות, אם רוצים את

הכסף צריך לבוא ולהילחם עליו בדירקטוריון הזה ולקבל את מה שמקבלים ואני

כמובן אשמח לסייע במה שניתן. אני אומר, ופה אני מאוד נחרץ, שבלי שאנחנו נטפל

בבעיות שיש היום במערכת שהן בעיות תמריציות וניהוליות אנחנו לא נשיג את

המטרה. אנחנו נחטא לציבור. אנחנו גם ניקח ממנו כסף וגם לא נפתור לו את

הבעיה.

יעל גרמן: מסכימים איתך. בואו חברים, אני חושבת שיש כאן תמימות דעים ואפילו במידה

מסוימת סביב האוצר. אני מבינה את המצב הלא נוח שלכם, אני חושבת שיש כאן נחישות להביע דעה ואני בהחלט אבין שאתם תסתייגו ממנה. זאת תהיה הפעם הראשונה, אבל אנחנו חייבים כי יש דברים שמוכרחים לשים על השולחן, מוכרחים לומר אותם בפה מלא ובקול רם. גם אני,שמאוד מאוד משתדלת להגיע להסכמות מבינה שאי אפשר תמיד להגיע להסכמות, ואני מעריכה את העמדה וברור לי שזה יהיה בהסתייגות. אני חושבת שהוועדה בהחלט עומדת על כך שמערכת הבריאות בשנים האחרונות התקציב שלה נשחק בצורה מסוכנת וכדי שהמצב הזה לא ימשיך לאורך זמן אנחנו עומדים על כך שיהיו מנגנוני עדכון אוטומטיים. אני כן הולכת כאן לקראת מה שאנחנו אמרנו. יכול להיות שחקיקה זאת לא הדרך היחידה, יכול להיות שניתן להגיע לזה בהחלטת ממשלה, אבל דבר אחד בטוח – אנחנו חייבים להצמיד את המדד הדמוגרפי ולבוא ולתת ביטוי למדד הדמוגרפי, ביטוי אמיתי למדד הדמוגרפי ביוקר הבריאות. אנחנו חייבים לדאוג לכך שהמדד הטכנולוגי

Minister of Health Department

יישמר לפחות ברמה שלו שזה 0.8, לפחות, ואנחנו גם חייבים, תעזור כי אתה

בעצמך אמרת שאתה לא הולך עד הסוף - - -

דובר\ת: פרוקסי של מחיר.

יעל גרמן: פרוקסי של מחירים, או קיי. האם זה מקובל על כולם? בהסתייגות של האוצר?

דובר\ת: במקום שכר של רופאים לעשות איזשהו מקדם - - -

יעל גרמן: בשביל זה כאן הלכנו לקראת - - -

דובר\ת: אין משהו לפרוקסי עם נקודות בדיקה.

דובר\ת : יש, יש,

דובר\ת: אני מסכימה עמו.

יעל גרמן: חברים, אנחנו נעצרנו במדד יוקר הבריאות. בבקשה.

דובר\ת: אני רק אומר כמו שהוא אמר, נקודת בחינה של פרוקסי, זה אלמנט שסיכמנו מול

האוצר בקשר למחיר אשפוז, אחת לשלוש-ארבע שנים לעצור לראות מה זה עשה.

אני לא אומר כל רגע, אלא פעם ב- - -

דובר\ת: דבר ראשון, זאת הייתה פשרה מזעזעת שעשינו. שם לקחנו מערכת שעובדת על

שיפוי ולא רגילה לעבוד בצורה נורמטיבית.

יעל גרמן: יש לך הצעה לגבי - - -

דובר\ת: אני חושב שצריך פרוקסי. צריך לשמר את הפרוקסי נועד להשפיע על

התנהגות. זה שחקנים - - -

דובר\ת: הוא לא נועד לשתוק, בוא תאמר את זה.

דובר\ת: תשמע, מכיוון שאני אומר שבעיני מרחב הניהול במערכת, ברור הוא גם נשחק.

אתם לא רוצים שאני אדבר פה על מה קרה בהרבה מאוד מימדים בניהול במערכת

הזאת בשנים האחרונות.

יעל גרמן: אתה צודק, גם בזה אתה צודק.

דובר\ת: קרו דברים קשים מאוד.

יעל גרמן: בואו נתרכז במדד יוקר הבריאות.

Minister of Health Department

דובר\ת: הפרוקסי נועד להשפיע על התנהגות. הפרוקסי נועד שמי שיושב בסוף, אם זה מנכ"ל

של קופה, הוא יודע שהוא לא יקבל את השיפוי המלא באופן אוטומטי ולכן הוא צריך גם להתאמץ במשא ומתן וגם להיזהר בכל ההסכמים שהוא עושה כי כל הדברים האלה בסופו של דבר יבואו איתו בחשבון. אם הוא יודע שאחת לשלוש שנים עושים לו איזה משהו, אז הוא לא ישנה את ההתנהגות. זה משאיר את זה מבעבע כל הזמן.

דובר\ת: אני מסכים בתפיסת עולם, אבל אני לא מסכים ביכולת הביצוע ... שאת המשא ומתן

על השכר, שזה המרכיב המרכזי בהוצאה - - -

דובר\ת: אני לא אמרתי המרכזי בהוצאה.

דובר\ת: לא, זה כן המרכיב המרכזי - - -

דובר\ת: המרכיב המרכזי בהוצאות של מנכייל הקופה - - -

דובר\ת: אני מדבר על בית חולים.

דובר\ת: לא, אני עכשיו מדבר על קופה כי מדד יוקר הבריאות הוא קופה. מנכייל קופה דרגות

החופש שלו בקביעת השכר בקהילה הן אינסופיות, הן לחלוטין אינסופיות ואם אנחנו ניצור לו איזשהו מנגנון שבו יש לו שיפוי זה משהו אחר. גם כשאני יושב במשא ומתן עם הרופאים, ולכאורה אנחנו משרד האוצר מובילים את האירוע, ואני

תמיד אומר שהמערכת הזאת תמיד מתיישרת לפי הגורם מצד המעסיקים שמדבר

בליברליות הכי גדולה. יוסי כהן עושה אפציי לא נכון כל המערכת זזה לכיוון מסוים.

אומר מנכייל הכללית משהו אחד אז הכל זז. אין דבר כזה, זה לא באמת שאנחנו

שולטים באירוע הזה ולכן יש להם השפעה אדירה.

דובר\ת: צריך לזכור שיש קופת חולים שהיא 55% מהשוק, כלומר, היא שולטת על השכר של

כל השוק. מילא היה 100 שחקנים שכל אחד לא שולט.

יעל גרמן: בסדר, אתה צודק.

דובר\ת: אני רק אסיים. משה, עדיין יכולת השליטה, לרבות של משרד הבריאות בתהליכים

האלה של קביעת השכר שהוא באמת המרכיב המרכזי, אני לא מדבר על שאר

Minister of Health Department

המחירים שבחלקם לא קשורים יחסית קטנה. עכשיו, מה אתה עושה? אתה מייצר למערכת את הדירקטיבה להקטין בהוצאה לשכר שזה אולי בראייתך בסדר, אבל לנו מאוד בעייתי גם מבחינת האיכות והשירות שניתן למטופלים. התהליך הזה מה שהוא יוצר זה שחיקה בליבה שלנו שאין לנו את השליטה. הסוגיה הזאת של הפער בין השליטה מצד אחד ובין הדירקטיבה שאנחנו דוחפים את המערכת הוא בעייתי מאוד. אני מסכים איתך לחלוטין שבמקום השכר במערכת הממשלתית כפוף באמת לממונה על השכר שבו כללית ושאר קופות החולים למעשה הם גופים שתלוויים בממונה על השכר, במקום הזה יש דרכים להתערב בנושא הזה, ואני מסכים איתך שהוא אחת הבעיות המרכזיות היום במערכת, אבל יש כלים להתערב מבלי לדחוף את המערכת למערך של גירעון. הרי למה אנחנו חוזרים! אנחנו חוזרים לשיטה הקלאסית, שזה בסדר, היא הייתה מאוד אפקטיבית עד היום. בשיטה הזאת אתה יצרת גירעון בכל המערכת והבאנו אותה כל פעם להסכם הבראה ולהסכם ייצוב אחר ששוב היה כרוך בצמצום, בצמצום ובצמצום. אני מבין את פערי את הגישות, מהתהליך אנחנו היינו רוצים לצאת.

אני הייתי רוצה לשפר קצת את ההצעה. אם אנחנו הולכים עם פרוקסי אז לפחות :יעל גרמן שאפשר יהיה ואתה אומר שאי אפשר כל 3 שנים לבוא ולראות ולהשלים, אז לפחות בשנים שבהן יש הסכמי שכר לפצות על הסכמי השכר.

> דווקא שם את רוצה לשפר את מנגנון הפרוקסי! : דובר\ת

תשמע, כי אחרת אנחנו מגיעים לאבסורד כמו שהגענו השנה – שהפרוקסי אין לו :יעל גרמן

הסכמי שכר. אנחנו חייבים לשים משהו כדי להגן על המערכת. אתה רוצה שנשב על

קשר להסכמי השכר. הסכמי השכר עלו וחלק מהגירעון של הקופות זה באמת

זה לחוד?

נשב על זה לחוד. : דובר\ת

נשב על זה לחוד, בסדר. אז את הקטע הזה זה גם קטע שלא סגרנו. בבקשה. :יעל גרמן

Minister of Health Department

דובר\ת: אני רוצה להגיד שני דברים. דבר ראשון, מבחינתי גם הדברים שאנחנו אומרים לגבי

עדכון המקורות חל על כל השירותים שהאזרח מקבל מתוקף חוק ביטוח בריאות

ממלכתי, גם תוספת שנייה וגם תוספת - - -

יעל גרמן: אני מתנצלת. תמיד יוצא שמישהו מדבר, ונורא חשוב לי לשמוע כל מילה שאתה

אומר.

דובר\ת: אז אני אומר שחשוב לראות אם זה ברור שמדברים על העדכון של התקציב מדובר

על מכלול שירותים שהאזרח מקבל מתוקף חוק ביטוח בריאות ממלכתי, גם

התוספת השנייה של קופות החולים וגם השירותים שבתוספת השלישית שתחת

אחריות משרד הבריאות שגם שם צריכים באמת לדאוג למנגנוני העדכון. מילה אחת

לגבי הפרוקסי, אני מסכים שאין ערך לפרוקסי אם אחרי כמה שנים אנחנו בודקים

ומתאימים את מדדי השכר או את הפרוקסי למה שהמדד צריך, אחרת זה לא

באמת פרוקסי, אבל אפשר איזשהו טווח. בוא נגיד שלא יכול להיות שהשכר

בפרוקסי יהיה יותר מאחוז או שניים - - -

יעל גרמן: זה אותו דבר רק במילים אחרות.

דובר\ת: לא אחד לאחד, אלא ליצור עדיין קשר לפרוקסי, אבל לא ב-flat מוחלט.

יעל גרמן: תשב עמו ותגיעו למשהו שלפחות בקטע הזה שיהיה מוסכם כי גם אתה בעצמך

אומר ... שאין לזה ערך. או קיי, חברים, אני חושבת שאמנם תם ולא נשלם, אבל

עשינו היום צעד אחד מאוד מאוד רציני.

דובר\ת: אנחנו מסכמים עכשיו!

יעל גרמן: כן. אני סיכמתי והשארתי את הקטע של הפרוקסי לשיחה עם האוצר. ונחזור באותו

יום שבו אנחנו נסכם את הכל, נחזור גם לנושא הזה, הנושא הזה יצטרך לחזור

לשולחן. תתקבל החלטה אחרי שננסה למצוא איזו שהיט נוסחה שבאמת תקל על

.האוצר

דובר\ת: דיברנו על נושאי התמחור.

יעל גרמן: או קיי. אז לפני נושא התמחור.

Minister of Health Department

דובר\ת: לא, רק של מרכיב אחד. זה מרכיב של המחירים - - -

דובר\ת: מה שכתבתי עם ניר היה מוסכם, אבל לא שאתם תכתבו גם מה יהיה וכמה ישלמו

וכל הדברים, ושכר כזה ושכר כזה. כי שוב, פעם אחת היינו - - -

יעל גרמן: יש לך בעיה עם הפול טיימר? אני לא זוכרת, אני לא יכולה לזכור בדיוק איפה אנחנו

עמדנו. דורון, איפה עמדנו בנושא הפול טיימר!

דובר\ת: הייתה שם פשרה מאוד גדולה.

דובר\ת: אני יכול להזכיר. חבל שאת לא היית אבל אנחנו בזה פעם אחרונה.

יעל גרמן: חברים, אני רוצה לומר משהו. את לא צריכה להתנצל. עם זאת, את גם לא יכולה

לצפות שאנחנו עכשיו נעשה דיון מחודש.

דובר\ת: לא ציפיתי.

יעל גרמן: אז זהו, את לא צריכה להתנצל. זכותך להיעדר מכל סיבה ואני סומכת עלייך שזה

מסיבות מוצדקות ואת לא היחידה וזה לא פעם ראשונה שמישהו נעדר, אבל אנחנו

לא נעשה עכשיו עוד דיון.

דובר\ת: שתשב עם עזיז.

יעל גרמן: בדיוק, יופי, זה רעיון טוב. יש לך הערות להחלטות! אנחנו קיבלנו איזו שהיא

החלטה. אפשר להוציא את הפרוטוקול ולראות איזה החלטה!

דובר\ת: תקריאי מה לא מוצא חן בעיניך. אנחנו כולנו אוזן. תקריאי מה לא מוצא חן

בעיניך.

דובר\ת: ייהנהלת בית החולים ומנהלי המחלקות יועסקויי. חבל, למה אתם מוציאים כל

סעיף 22-28, אמרנו חד משמעית שהדברים האלה ייעשו או בכלליות או איתנו וגם

עם האוצר.

דובר\ת: איפה אתן רואות?

דובר\ת: תסתכל על זה. אז אני אומרת לכם שאני מאוד מבקשת שנחזור לרמות כלליות

ולדברים הרבה יותר מהותיים והרבה יותר חשובים. אנחנו ברמות מאוד מאוד

כלליות ברמה העקרונית, ופה אנחנו יורדים לרזולוציה שבמשא ומתן מגיעים

Minister of Health Department

אליה אחרי 6 חודשים של משא ומתן, וגם אז עם כל הגורמים המעורבים. אז אני רוצה לבקש אחד משני הדברים – או שאנחנו חוזרים לרזולוציה כללית, שמדברים

באופן כללי על העובדה שאנחנו רוצים, אנחנו גם לא יודעים את הנושא של העלויות

ואז עושים צוות יישום עם כל המעורבים בעניין ומגיעים לפרטי פרטים.

דובר\ת: הניסוח הזה from the very beginning ליווה אותנו, לא המצאנו שום דבר.

דובר\ת: אני לא הסכמתי לזה מהרגע הראשון וביום שישי כשאני הלכתי היה ניסוח לגמרי

שהיה מקובל על רוב האנשים שמדברים על צוות היישום. אתה עכשיו חושב שאתה

ואני יכולים להחליף את האוצר, את קופות החולים, את ההסתדרות הרפואית - - -

דובר\ת: לא.

דובר\ת: כן, כי זה מה שיוצא שם. אני לא לוקחת על עצמי להחליט בעניין הזה.

דובר\ת: אבל הניסוח הזה מההתחלה איך שישבנו, המודל שלנו זה ליווה אותנו.

יעל גרמן: האם כל הוועדה צריכה עכשיו - - -

דובר\ת: מילולית, באמת, לא עשינו שום דבר. אני אומר לך מיום ראשון זה מלווה אותנו

from the very beginning, לאה.

יעל גרמן: אני לא יודעת למה אחרי כל העבודה הנהדרת שעשית אתה צריך להתרגז או

להתנצל.

דובר\ת: לא, אנחנו עשינו ביחד. ליווית אותנו - - -

יעל גרמן: לא, אני מבקשת ממך להפסיק עם הטון המתנצל הזה. אתה לא צריך להתנצל בפני

אף אחד. לא בפניי ולא בפניה. כל מה שעשית עשית בצדק והבאת את זה בפני כולם.

זכותה להגיב, זכותה ואולי אפילו חובתה להגיב ולהעיר, אבל בוודאי אתה לא צריך

להתנצל. בבקשה לשבת עם עזיז ועם עדי, אני מבקשת שגם עדי יצטרף. תאמרי את

ההערות שלך. אם תגיעו לידי הסכמה ולהערכתי תגיעו לידי הסכמה, מה טוב. אם

לא תגיעו לידי הסכמה נביא את זה לפה, או קיי! תעשו את זה. אנחנו יוצאים

להפסקה.

Minister of Health Department

בטוחני שנגיע להסכמה. באמת, התפיסה שלי ושלך מאוד זהות וכשישבת כאן : דובר\ת

וישבנו על פול טיימר כאן לפני חודש לקחנו את כל מה שאמרת. דורון היה וגם עדי

היה.

עשינו אז הרי ישיבה ספציפית של צוות מצומצם כן. : דובר\ת

> הפסקה. :יעל גרמן

דיברנו על נושא הסדרי הבחירה. להזכיר, במסגרת מודל התמחור אנחנו גם מדברים : דובר\ת

על האפשרות של מחירים אחידים, ואז אפשר יהיה לפתוח באופן מוחלט את הסדרי

הבחירה. כאן מדובר בעצם אם אין את המחירים האחידים ועד שכל המחירים

האחידים, אלו הסדרים יכולים להיות.

עשינו שינוי לסעיף הראשון – ובירוק, אבל זה הנוסח – שבא ואומר, כמינימום מחייב זה שבכל שירות צריכים לאפשר לכל מבוטח לקבל את השירות בלפחות שני בתי חולים, ובמסגרת הכללים הבאים: א. צריכים להיות לפחות שני בתי חולים

באותו אזור גיאוגרפי – תכף נדבר מי קובע את האזור הגיאוגרפי ומהו; ב. לפחות

בית חולים אחד שלא נמצא בבעלות הקופה, אבל גם לא חייב להיות באזור

המגורים; ג. לפחות בית חולים-על אחד שאינו בהכרח באזור מגוריו. כך שמשרדי

הבריאות והאוצר יחד עם בתי החולים וקופות החולים יקבעו את האזורים

הגיאוגרפיים המתחייבים לשם מימוש כלל זה. כלומר, כל מבוטח יקבל לכל שירות

לפחות שני בתי חולים במסגרת הגדולים האלה, ולפחות אחד מהם לא יהיה של

הקופה, לפחות אחד מהם יהיה בית חולים-על.

יש כאן נקודה שיוליה העלתה ובה עדיין לא החלטנו – מה קורה אם מישהו תושב

חולון ורוצה ספציפית ללכת לוולפסון, או תושב נהריה - - -

הסוגיה שעלתה זה שלקחנו קייס-סטאדי: אמרנו, בואו ננסה לראות מה קורה עם : דובר\ת

מבוטח של כללית שגר בצפון, ולהבין איך הכללים האלה פועלים לגביו. אחרי זה

ראינו שייתכן מצב שבאזור מגוריו מוצעות לו שתי אופציות של הקופה – או אופציה

Minister of Health Department

של בית חולים קטן, לדוגמא נהריה ופוריה, ומרכז-העל שהוא רחוק מאוד, כמו

בילינסון. ואז באנו ואמרנו - - -

יעל גרמן: מי שגר בנהריה נאשר לו בילינסון?

דובר\ת: אנחנו מדברים על לאשר מרכז-על.

דובר\ת: לדעתי, כרגע בכללים שנקבעו יש פרצה שבו שירות איכותי מתרחק מאוד, ובמידה

וזה קורה צריך להציע חלופה. צריך לשים איזשהו טרייד-אוף בין מרכז-על, ובין

במידה ואי-אפשר להנגיש את מרכז העל – כי ברור שבצפון אחרת אנחנו נועלים

אותם. לכן צריך להציע שירות שהוא כן מהווה איזשהו שדרוג, שהוא קרוב לבית.

כלומר, אם לא מציעים מרכז-על שהוא קרוב, לפחות מציעים משהו שיהיה - - -

דובר\ת: תקחי בן-אדם שגר בבאר-שבע. סורוקה זה מרכז-על. לפחות שני בתי-חולים באזור

- - - אני לא יודע אם אילת זה אזור גיאוגרפי

דובר\ת: זה לא של הקופה. זה לא משנה.

דובר\ת: אני הולך לפי מה שכתוב – לפחות שני בתי חולים. אני יכול לתת את ברזילי או את

אשדוד או קפלן. ואני יכול לשים את פוריה. אני בעצם עניתי על כל שלושת הדברים

האלה. כי מרכז-על יש לי בפנים, ואני עדיין לא עשיתי שום דבר לקופה.

דובר\ת: אתה מבאר-שבע תיסע לפוריה!

דובר\ת: לא, תקבל את סורוקה וברזילי.

יעל גרמן: חברים, אתם מעלים בעיה שאפשר לפתור אותה. משרדי הבריאות והאוצר, בשיתוף

עם בתי החולים וקופות החולים, יקבעו את האזורים הגיאוגרפיים המחייבים לשם

מימוש כלל זה, בכפוף לקרבת מגורים. לא בכפוף אלא תוך שימת דגש והתחשבות.

דובר\ת: תוך שימת לב לקרבת מגורים.

יעל גרמן: בסדר, בשים לב לקרבת מגורים.

דובר\ת: מה הבעיה!

דובר\ת: היום בבאר-שבע יש לי בחירה בכללית רק סורוקה. דה-פקטו מה שזה עושה, זה

משאיר לי דה-פקטו רק את סורוקה כבית חולים רציני.

Minister of Health Department

דובר\ת: מה היית רוצה לראות?

דובר\ת: לא אמרתי מה אני רוצה לראות. היום מה הבעיה שלי? אני למשל הייתי רוצה

שיהיה לי לפחות בית-חולים על אחד שהוא לא בבעלות הקופה.

דובר\ת: למה על! למה לא יכול להיות להישאר ברזילי!

דובר\ת: למה בתל אביב אני יכול לבחור שלושה!

דובר\ת: זה היתרון של תל אביב. אין מה לעשות.

דובר\ת: אני בטוח שאורי עכשיו יעזור לנו להפוך גם את נהריה ואת שערי-צדק לבתי חולים-

על.

דובר\ת: חברים, אנחנו סביב השולחן, אולי לא כולם, אבל אני חושבת שהרוב מסכים שהיינו

רוצים שתהיה לנו בחירה חופשית – לפרוס את אזורי הבחירה בכלל. אני רוצה

שקודם כול נתחיל מהאמירה הזאת. אנחנו מבינים שאנחנו לא יכולים לעשות זאת

עד שאנחנו לא נשלים את העבודה בנושא המחירים. ה- fallback position, החלטת

ביניים עד לקבלת באמת המסקנות של ועדת המחירים שיאפשרו לנו לפתוח את

הסדרי הבחירה הוא זה: אנחנו רואים את זה כמשהו ארעי.

דובר\ת: אני לא מצטרפת למשפט הראשון.

דובר\ת: גם אני חושב שאפשר לעשות הפרדה בין שני הדברים. בואו נדבר על הסדרי

הבחירה, ויש פה לדעתי כמעט קונצנזוס על תשעים אחוז מן ההסדרים, ונשאיר את

הנושא הזה של המחירים כי הוא עומד בפני עצמו.

דובר\ת: את המחירים אני לא קובעת.

דובר\ת: לא. יש פה הצעה שמלכתחילה ככלל אנחנו רוצים להרחיב את הסדרי הבחירה.

קודם כול, הצהרנו הצהרה דקלרטיבית, עכשיו יש פה פירוט. בפירוט הזה בתשעים

אחוז הגענו להסכמה. אנחנו חלוקים באמת על השוליים של השוליים.

דובר\ת: אז בוא נתחיל מהתחלה. אני רוצה לדעת את ההצהרה. איפה ההצהרה?

דובר\ת: הייתה הצהרה מאוד מאוד יפה בהתחלה. ״הצוות ממליץ להקים את הסדרי

הבחירהיי - - -

Minister of Health Department

"'לעצב את הסדרי הבחירה הקיימים כיום בין בתי החולים . לצורך כך מומלץ

לקבוע כללים מנחים נוספים שיחייבו להעניק למבוטחי קופת חולים מרחב של

אפשרויות בחירה בית בתי חולים. מרחב בחירה שלא יפחת ממינימום מחייביי.

דובר\ת: בעיני זה מצמצם. אני מצטערת.

דובר\ת: לא, להרחיב.

דובר\ת: להרחיב, ואחר-כך אתה מיד מצמצם.

דובר\ת: לא, אני לא מצמצם. אני מרחיב. אנחנו מרחיבים אותו.

דובר\ת: אתה קובע כללים.

דובר\ת: אבל אתה מרחיב.

דובר\ת: אנחנו רוצים לתת חופש, אבל אנחנו נמצאים במגבלות הקיימות, ולכן אנחנו

צריכים כללים.

דובר\ת: אתם בטוחים שהיום זה מרחיב את - - -

יעל גרמן: אי-אפשר ככה. בואו נשמע אחד אחד. אני מבקשת קודם כול להעלות את ההצעה

הזאת: הצוות ממליץ להרחיב את הסדרי הבחירה הקיימים כיום בבית החולים ככל

האפשר. ככל האפשר. אנחנו עוד לא יודעים מה ככל האפשר. לצורך כך, אנו מבינים

כי יהיה צורך בשינוי תנאי המחירים וההסדרים בין קופות החולים לבין בתי

החולים.

דובר\ת: החיבור פה לא נגזר. אני יכול לתת הסדרי בחירה ללא שום קשר למחירים .

דובר\ת: אתה יכול לפתוח את כל הבחירה?

דובר\ת: כן, למה לא?

יעל גרמן: אתה לא יכול. כי אתה תפגע בקופת חולים בצורה אנושה.

דובר\ת: לכן אני לא רוצה הסדרי בחירה.

יעל גרמן: אבל אני כן רוצה הסדרי בחירה.

דובר\ת: יש טווח. יש מה שנקרא הכל פתוח, ויש הכל סגור. ואנחנו בחרנו באופציה ביניים,

שהיא יותר טובה מהמצב הנוכחי.

Minister of Health Department

יעל גרמן: אני מבקשת להסביר. אני כאן מעמידה את העמדה שלי ולדעתי שמעתי אותה

סביב השולחן. אני רוצה להרחיב את הסדרי הבחירה. מודל קברט מדבר על טווח –

ממינימום עד מקסימום. זה מה שמודל קברט מדבר.

דובר\ת: על ההרחבה הוא מדבר.

יעל גרמן: עד מקסימום. עד הסדרי הבחירה הכלליים. אני לא יכולה להבין. אם מישהו באמת

רוצה לשים את המבוטח במרכז, למה שלא ייתן לו הסדרי בחירה מכסימליים. למה

שלא נבוא ונאמר איזו שהיא אמירה – אנחנו בעד הסדרי בחירה רחבים ככל

האפשר.

דובר\ת: אמרנו שזה עלול לייקר ולאבד שליטה על הוצאות. אנחנו כל כך צריכים כסף אז

אנחנו לא נעשה את זה.

יעל גרמן: לכן אנחנו אומרים ככל האפשר. מכיוון שאנחנו מבינים שכדי לפתוח את הסדרי

הבחירה באמת רחב ככל האפשר, יש צורך לשנות היום את המחיר. אי-אפשר היום

בזה שלכל אחד יש מחיר אחר, אי-אפשר היום לעשות. בשביל מה אנחנו מקימים

את ועדת המחירים, דרך אגב!

דובר\ת: אם חושבים שיש בעיה במחירים, צריכים לבדוק אותם. אבל גם אם המחירים היו

אחרים אני עדיין חושב שקופה צריכה להסכים עם בית החולים על כמות הרכש

שהיא רוכשת על מנת שהיא תדע לתכנן את תקציבה, ועל מנת שבית החולים יוכל

לנהל את תקציבו. כל מנגנון שאומר כל מבוטח הולך לאן שהוא רוצה – לא משנה

אם המחירים אחרים או לא – ולא קופת החולים יכולה לנהל את תקציבה, ולא בית

החולים יכול לנהל את תקציבו, זה יוביל לאנרכיה במערכת, ומה שקרה לייהדסהיי

שלא ניהלה את התקציב שלה יקרה לכל השחקנים במערכת.

יעל גרמן: אתה צודק. אני לא מדברת על זה. אני מדברת על משהו אחר. אני מדברת כרגע על

המצב שאם אנחנו היום מרחיבים את הסדרי הבחירה כמו שאני הייתי רוצה, אני

הייתי רוצה שלכל מבוטח תהיה אפשרות לבחור איזה בית חולים שהוא רוצה. כדי

שהמצב הזה יהיה, כדי שכל מבוטח יוכל בסופו של דבר לבחור כל בית חולים שהוא

Minister of Health Department

רוצה, שזה בעיני המצב האידיאלי, בשביל זה קופה צריכה להיות אדישה לאפשרות הבחירה. מה זאת אומרת? לא צריך להיות לה נזק אם המבוטח הולך לבית חולים מסוים שבו יש לה הסדר נוח, לעומת זה שהוא הולך לאיזשהו מקום ששם יש לה הסדר לא נוח. באנו ואמרנו שאולי צריך – לא אולי – שצריך לבוא ולדון בכל הנושא הזה של הסדרים, ואולי להפסיק את כל השיטה הזאת שאומרת שיש מחיר ועליו יש הנחה, ועליו יש עוד הנחה, ומשא ומתן פה ומשא ומתן שם, ואנחנו צריכים שיהיו מחירים אחידים במערכת שיאפשרו לכל קופה בצורה אדישה למחיר, לאפשר לכל מבוטח ללכת לכל מקום. אני מחדשת בזה משהו למישהו! זה משהו חדש!

דובר\ת: תמיד לקופה יש בתי חולים שלה, והיא אחראית גם על 55% מהשוק. המחירים

שקובעים לא רלוונטיים לגביה. היא מסתכלת על המחירים בתוך הבית שלה.

דובר\ת: צריך לקחת מחירים שונים.

יעל גרמן: נכון.

דובר\ת: אני אנסה להסביר. אני חושב שלי זה ברור, אבל אולי אני לא מצליח להסביר את

זה. מה שאנחנו מנסים לבוא ולומר, כן, יש קשר בין הסדרי הבחירה ובין מחירים

לאסדרת התחשבנות, שזה שני דברים שונים. אבל אפשר לדבר על הסדרי בחירה

במנותק מהנושא של איך אנחנו מתחשבנים בין הקופות החולים.

יעל גרמן: רק אם אנחנו הולכים למינימום.

דובר\ת: למה?

יעל גרמן: אתה יכול היום לבוא ולומר שכל מבוטח יכול לבחור כל מקום שהוא רוצה!

- באזור שבו הוא גר - כן.

יעל גרמן: לא באזור שבו הוא גר. אתה מצמצם את הבחירה של הקופה.

דובר\ת: נכון. כי אמרנו שלמה שנקרא בחירה מוחלטת בבית חולים יש מחירים מצד קופות

החולים.

יעל גרמן: בגלל שיטת התמחור.

דובר\ת: ללא קשר.

Minister of Health Department

יעל גרמן: למה ללא קשר!

דובר\ת: זה יכול להשפיע על הניהול של המחלה, זה ישפיע על הניהול של הטיפול, זה יוצר

בעיות בעובדה ש-50% מבתי החולים הם של קופת חולים. זה ישפיע על המון

אלמנטים של השפעה של קופה על הרצף הטיפולי.

יעל גרמן: לכן צריך לשבת ולבחון מחדש את שיטת התמחור.

דובר\ת: זה נעשה. אבל אני אומר שאפשר להתקדם בנושא של הסדרי בחירה גם במנותק

מהקביעה לגבי שיטת התמחור.

יעל גרמן: זה בדיוק מה שאני אומרת. או שאני לא דיברתי ברור או שלא הקשיבו לי. זה

בדיוק מה שאמרתי.

דובר\ת: אז זה מה שכתוב פה.

יעל גרמן: לא, זה לא מה שכתוב. אני מצטערת מאוד. מה שאני אומרת, שאנחנו צריכים לבוא

ולומר דבר כזה: הגיע הזמן שנתחיל לומר דברים ברורים חד-משמעיים, וגם קצת

משנים את המצב במערכת. ולבוא ולומר שהצוות ממליץ להרחיב את הסדרי

הבחירה הקיימים כיום בבתי החולים ככל האפשר, זאת אמירה. עכשיו, אנחנו

באים ואומרים שככל האפשר, זאת אומרת, לבוא למודל קברט ולבוא ולומר

שאנחנו פותחים את הכל, אי-אפשר בלי שאנחנו משנים באמת את כללי המשחק

בתוך המערכת. כדי לשנות את כללי המשחק אנחנו ממנים ועדה, שיכול להיות

שבסוף הוועדה יבואו ויאמרו לנו, תשמעו, השיטה שהייתה נהוגה עד היום אפשר

לשנות אותה. אפשר לשנות אותה כך שבמקום להתחיל לקבוע הנחות על הנחות,

יורידו את כל המחירים, יחלקו את זה למחירים קבועים ולמחירים שוליים. לצורך

העניין היה רעיון אחד, שאת המחיר המשתנה תשלם קופת החולים, ואת המחיר

הקבוע ישלם משרד הבריאות ומשרד האוצר ישירות לבתי החולים, זה רק לצורך

זה, ואז הקופה לגמרי אדישה. זה לא צריך לשנות לה אם זה בתי חולים שלה או

שזה בית חולים של הממשלה. היא ממש אדישה. ברגע שהיא משלמת רק את

Minister of Health Department

השולי, ואת הקבוע הממשלה משלמת, אז היא אדישה, ולא יהיה לה איכפת אם

אתה הולך לבילינסון או הולך לאיכילוב.

דובר\ת: אני חושב שהשיטה הזאת של לשלם רק את השולי לדוגמא, היא טעות. עכשיו

להתלות את זה בבחירה - - -

יעל גרמן: לא, אני מצטערת.

דובר\ת: אפשר להמליץ על הבחירה ללא שום קשר לנושא של התחשבנות.

יעל גרמן: אם תקשיב לי עד הסוף תבין שזה בדיוק לא. מה שאני מתכוונת זה שאנחנו

מדברים על הרחבת הסדרי הבחירה הקיימים ככל האפשר. מכיוון שאנחנו מבינים

שכדי לפתוח את הסדרי הבחירה ככל האפשר אנחנו צריכים לשנות את השיטה,

ואנחנו מקימים ועדה לצורך הנושא, עד אז ועד שיבואו ויביאו את מסקנות הוועדה

בין אם זה מה שאתה אומר ובין אם זה מה שיוגיין אומר, ובין אם זה מה שמשה -

אומר או אורי, ובין אם זה מה שמישהו אחר אומר, זה לא משנה.

דובר\ת: יכול להיות שהעיקר יישאר אותו דבר.

יעל גרמן: נכון. לכן אמרתי את זה. אבל אני לא רוצה להעלים את האמירה שהייתה כאן סביב

השולחן שאמרה, שכמה שיש יותר הסדרי בחירה זה יותר טוב.

דובר\ת: ולהפעיל אותה מיד אחרי ההמלצה. אפשר לעשות את זה כבר היום.

יעל גרמן: נכון.

דובר\ת: זה מאפשר תחרות אמיתית מול הרפואה הפרטית.

דובר\ת: אני רק רוצה להדגיש שמודל קברט לא פתח את הכל. אתם נתתם בדיוק מה שתיקנו

פה עכשיו. זה גם מה שהיה במודל.

דובר\ת: אבל המשפט שאומר γ הצוות ממליץ להרחיב את הסדרי הבחירה הקיימים כיום בין

בתי החולים ככל האפשר" לא נוגד את מודל קברט, מהסיבה שפשוט מאוד אנחנו

מרחיבים. אנחנו לא פותחים את זה לגמרי, וככל האפשר. נקודת האפשר היא נקודה

שקבועה פה. לכן אין עם זה בעיה. יכול להיות שבעתיד האפשר הזה ישתנה.

Minister of Health Department

דובר\ת: אני רק חושבת שאפשר לנסח ולא לקשור את שני הדברים באותו משפט. לסיים את

מה שאנחנו רוצים לגבי הסדרי הבחירה ולומר, שכדי לאפשר את הסדרי הבחירה

האלה יש להתאים את שיטת התמחור וההתחשבנות. אבל לא לקשור את זה אחד

בשני.

יעל גרמן: חברים, יש פה שלושה חלקים: 1. קביעה שאומרת הסדרי בחירה ככל האפשר. 2.

כדי לעשות זאת צריכה לשבת אותה ועדה שאנחנו קוראים לה ועדת הסדרים

ולקבוע את הדפוסים. 3. עד שתשב הוועדה ותקבע, אנחנו קובעים מה שבעיני זה

לבוא נתחיל עם זה. במקביל, fallback position

תשב הוועדה. תשב הוועדה ותחשוב מה שהיא תחשוב. אני פשוט לא יכולה להבין

איפה יכולה להיות הבעיה. אני ממש לא יכולה להבין איפה הבעיה.

אם שמעתי שאין בעיה, בואו נתקדם.

דובר\ת: אנחנו עוברים לסעיף 2. סעיף 2 מדבר על הנושא שבתוך הסדרי הבחירה אי-אפשר

לעשות שום דירוג. אתה יכול להפנות אולי קודם לבית חולים מסוים, אבל אם

המבוטח רוצה ללכת לבית חולים שנמצא בהסדרי הבחירה, אתה לא יכול לאסור

עליו.

יעל גרמן: זה בדיוק הרעיון.

דובר\ת: סעיף 3 מכניס את הנושא של זמינות. צריך להציע לפחות שני בתי חולים שזמן

ההמתנה בהם אינו עולה ביותר על X אחוז מהממוצע לאותו שירות. זה מה שקובי

אחוז. X אחוז מי קובע את אותו

יעל גרמן: זה מאוד אמורפי ולא ברור.

הייתה פה הצעה בדיוק על ממוצע. אנחנו אז דיברנו על איזושהי הצעה שאומרת

שזמן ההמתנה בהם אינו עולה על הממוצע - - -

דובר\ת: סטיית תקן. הייתה סטיית תקן.

דובר\ת: צריך משהו שיהיה דינמי עם הזמן.

Minister of Health Department

יעל גרמן: איך אנחנו מנסחים את זה כדי?

דובר\ת: בשיעור שייקבע.

דובר\ת: תן זמן. איך אתה קובע!

דובר\ת: השיעור צריך להיקבע לדעתי באופן דינמי לכל שירות ועל פני זמן.

דובר\ת: צריך להיות רובד שני. הדרך לעשות את זה, זה לא משנה לך מה הממוצע בין

סורוקה לנהריה אם אני גר באילת. מה זה משנה לי הממוצע? מה שמעניין אותי,

X אם אני נניח גר בבאר-שבע, יש סורוקה ויש שם X, אבל בקפלן

אני אני שבועיים, אני אמנוס X מינוס אבל אחן אויכול להיות שאני אתן מינוס 5 שבועות, אז יכול להיות שאני אתן

.אתן

יעל גרמן: האם אנחנו רוצים לקבוע את זה עכשיו או להשאיר את זה?

דובר\ת: נשאיר את זה.

יעל גרמן: "בתי חולים אשר זמן ההמתנה בהם עולה על שיעור שייקבעיי.

- ברגע אנחנו לא כותבים מעל שיעור שייקבע, אלא שזמן ההמתנה עולה על

שאתה אומר יישיעוריי, אנשים לא כל כך יבינו. ממילא אנחנו משאירים את זה

למשרד הבריאות. אז אני אמרתי: שזמן ההמתנה בהם ארוך ממה שיקבע המשרד.

דובר\ת: אבל רצינו ביחס לממוצע.

אם אנחנו משאירים ממוצע זה בסדר. דובר\ת:

יעל גרמן: אפשר אולי ייכאשר זמן ההמתנה בהם חריג ביחס לממוצעיי.

דובר\ת: ארוך זה עדיף מאשר חריג.

יעל גרמן: ארוך ביחס לממוצע שייקבע על ידי המשרד.

דובר\ת: רק לצורך הפרוטוקול וההבהרה, כל מקום שכתוב ייספקיי הכוונה לבית חולים, כי

- - - אנחנו לא רוצים לאפשר

יעל גרמן: לכתוב בית חולים.אם אתם לא רוצים ממוצע, בואו נאמר כך: בהם אינו ארוך ביחס

למה שייקבע על-ידי המשרד. צריך לנסח את זה.

ממשיכים הלאה.

Minister of Health Department

דובר\ת: סעיף 4 מדבר על זה שהסדרי הבחירה יאפשרו למבוטח רצף טיפולים באותו מוסד

רפואי.

סעיף 5 אומר: הסדרי הבחירה לא יחולו על חולים במחלות קשות או רשימת

פרוצדורות, כפי שייקבע על ידי משרד הבריאות בהתייעצות עם קופות החולים.

כולם הסכימו למעט האוצר שרצה שהקביעה הזאת תהיה גם יחד אתו.

יעל גרמן: אני לא מתעקשת, בסדר שיהיה גם עם עמדת האוצר. בהתייעצות עם קופות החולים

והאוצר. בסדר! זה ייקבע על ידי משרד הבריאות בהתייעצות עם קופות החולים

והאוצר.

כשאתם תבואו ותגידו לנו, אנחנו נתחשב.

דובר\ת: אני אומר את זה מניסיון רב בשנים האחרונות, גם טרם תקופתך. יש כאן השפעות

כלכליות משמעותיות.

יעל גרמן: כל משמעות כלכלית שאתם תציגו בפני משרד הבריאות תתקבל. אבל זה משרד

הבריאות בהתייעצות עם קופות החולים. למה רק קופות החולים! למה לא בתי

החולים?

דובר\ת: צריך שזה יהיה ללא השפעות כלכליות.

דובר\ת: אנחנו לא מבקשים דברים שאנחנו לא צריכים. ככל שיש לזה השפעות כלכליות –

בהסכמת האוצר.

יעל גרמן: מקבלת. מאה אחוז. ייוככל שיש לזה משמעויות כלכליות הפורצות את התקציביי.

בואו נאמר "משמעויות תקציביות". זה מקובל.

דובר\ת: אותו הדבר לסעיף 3. ככל שיש לזה השלכות תקציביות.

יעל גרמן: זה בסדר גמור. אצלי משמעויות תקציביות זה חריגה מהתקציב. נמשיך הלאה.

דובר\ת: "קופות החולים תאפשרנה את רמת השקיפות הסבירה ... לציבור... מנסים לכלול

את הסדרי הבחירה בין השיקולים ... לעבור בין הקופותיי.

יעל גרמן: אני מבינה שאין פה בעיה.

דובר\ת: בעיני זה הדבר הראשון והיחיד שצריך לעשות. אנחנו רוצים לעודד את התחרות.

Minister of Health Department

יעל גרמן: זו הייתה באמת הערה שלך בפעם הקודמת.

דובר\ת: יש פה סעיף שנמצא לא בהסכמה. אקרא אותו: יימשרד הבריאות יאשר באופן

אקטיבי את הסדרי הבחירה בכפוף לכללים שנקבעו יי.

דובר\ת: לא הבנתי. למה שקופות החולים יעשו את זה!

דובר\ת: זה לא קופות החולים.

דובר\ת: כתוב פה: ייקופות החולים תתגברנה את רמת השקיפותיי. למה הן יעשו את זה!

יעל גרמן: שכל מבוטח יידע.

דובר\ת: אני מבין למה את רוצה שהם יעשו. כתוב בהמשך יימשרד הבריאות ינקוט צעדיםיי.

יעל גרמן: אנחנו נעשה את זה. משרד הבריאות ידאג לכך שקופות החולים יגבירו את רמת

השקיפות.

דובר\ת: למה שמשרד הבריאות לא יגביר את השקיפות!

יעל גרמן: אני לא רוצה להטיל את העלות הכספית עלי.

דובר\ת: איזו עלות כספית?

יעל גרמן: זו עלות כספית. זה עניין של שקיפות. אני רוצה שקופת חולים תדאג לכך שיהיה לה

אתר, ושבאתר בצורה ברורה ושקופה. זו האחריות של קופת החולים.

נעבור הלאה.

דובר\ת: סעיף 7 חוזר לסוגיה של האישור. פה יש מחלוקת. פה ניסו להגיד שקודם כול זה

משרד הבריאות, ובכפוף לאותם כללים שנקבעו. לא יכול להיות מישהו שעומד

לגמרי בכללים ובסבירות לא לאשר לו. אבל זה עדיין משאיר את זה אם הולכים

לשינוי כללים למקרה חריג ויוצא דופן.

יעל גרמן: פה יש עניין של דגשים. בוא נאמר קודם כול שהסדרי הבחירה ייקבעו בכפוף

לכללים. בוא נתחיל מהדבר שהכי חשוב. נכון? אנחנו רוצים שהסדרי הבחירה יהיו

להם כללים.

דובר\ת: אמרנו את זה קודם. הכל זה הכללים. אלה הם הכללים. והנה הכללים.

יעל גרמן: ואם ימצאו עוד כללים!

Minister of Health Department

--- אז שבהמשך יהיו

יעל גרמן: זה מה שכרגע אומרים.

דובר\ת: דרך אגב, זה לפי מחלקות או כל בית החולים!

דובר\ת: פה זה דבר אחר. פה יש הרמה העקרונית – האם הסדרי הבחירה שנקבעים על-ידי

הקופות אלה הסדרים שהם צריכים ליידע אותם וזהו, או שהם מחייבים גם אישור

אקטיבי שלד.

יעל גרמן: את זה הבנתי. קודם כול אמרנו, לא שלי, אלא של משרד הבריאות. אני כן חושבת

שמשרד הבריאות כמי שרואה את המקרו ורואה את כל טובת המערכת ורואה גם

את האיזונים בכל המערכת – אני חושבת שהוא בהחלט צריך לאשר. ולא בכדי אני

מבינה שעמדתם על כך בקברט. אז אני בהחלט חושבת שמשרד הבריאות כן צריך

לאשר. כי יכול להיות שאחרי שיעשו את הכל פתאום אנחנו נגלה איזשהו דבר, נגלה

חוסר איזון במשהו. לכן אני בהחלט חושבת שהוא כן צריך לאשר.

דובר\ת: את פותחת פה צוהר לבעיות.

יעל גרמן: מה?

דובר\ת: תהיה פה סחיטה על קופות חולים לעשות הטבות לסקטורים. זה מיידית יקרה.

ברגע שיתחלף שר הבריאות – אפשר לחשוב מאיזו מפלגה הוא יהיה - - -

יעל גרמן: זה בא ממשרד הבריאות.

דובר\ת: משרד הבריאות כפוף לשר.

- - - ההצעה להשאיר את זה פתוח לחלוטין לא

דובר\ת: יש כללים. קבעת כללים. עכשיו שיעשו לפי הכללים.

דובר\ת: אבל אמרנו שהכללים האלה עדיין מאפשרים פתח לכל מיני עיוותים ותוצאות לא

חוקיות.

יעל גרמן: אני מסכימה.

דובר\ת: קודם כול, הכללים לא כתובים. את הכללים צריך לכתוב משרד הבריאות. לפי

דעתי, שלושת הכללים פה של הכללה אינם טובים, כי צריך פה לכתוב עקרונות

Minister of Health Department

ואחר-כך משרד הבריאות צריך לתרגם את זה. יכול להיות שבאזורים מסוימים

הכללים יהיו קצת שונים. כי יש שוני מאוד גדול בנגישות בין אזורים שונים.

יעל גרמן: מי קובע את הכללים?

דובר\ת: הכללים נקבעים במשרד הבריאות.

יעל גרמן: אז בוודאי שמשרד הבריאות צריך לאשר מה שהוא קבע כדי לראות שבאמת

עומדים בכללים.

דובר\ת: ברגע שאין ביקורת, יכולים למתוח את הדברים.

דובר\ת: יש הבדל בין כל הסכם שמביאים לגורם פוליטי שהוא מאשר אותו. זה דבר אחד.

זה מה שכתוב פה. יש הבדל בין זה שגורם פוליטי או גורמים מקצועיים מקבלים

בזמן נתון, נניח מחרתיים, סט של כללים, מאשרים אותם נניח באישור ועדת

הבריאות – מישהו שהוא חיצוני למערכת, שקשה לשנות אותו – ואז מסתכלים רק

על אלה שלא עומדים בכללים, ואז לשר או למנכייל יש זכות לא לאשר את זה

בתואנה שזה לא עומד בכללים. זה שונה לגמרי מאשר לאשר כל דבר.

יעל גרמן: חברים, אני חושבת אחרת. להביא את זה לוועדה זה לחכות - - -

אמרת לוועדה!

דובר\ת: לא. להביא כללים להסדרי בחירה היום, מחרתיים. תקבעי אותם בצורה כזאת

שלשנות אותם למי שיבוא אחרייך יהיה קשה לשנות למקרים ספציפיים. אם הוא

רוצה שקופת חולים X תעשה באזור Y משהו עדה לעשות, הוא X

יעשה את זה בדרך שהוא לא יאשר לה את ההסדר עד שהיא לא תעשה מה שהוא

רוצה.

:יעל גרמן

אני מבינה. אבל רגע. גם צריך מינימום קרדיט ואמון גם לשרים אחרים שיבואו

ושהיו, וגם במערכת השלטונית הדמוקרטית. צריך לתת לה איזשהו קרדיט שלא כל

אחד דואג רק לסקטור שלו, ושיש איזו שהיא ראייה כללית.

Minister of Health Department

דובר\ת: אני רוצה להציע: אפשר ללכת על המנגנון שקיים היום, שבא ואומר – אלה הם

הכללים והם קובעים והם מעבירים לעיון המשרד. עדיף על זה שזה מאושר. אם

המנכייל חושב שיש חריגה, הוא יפעיל את הסמכות שלו.

יעל גרמן: זה למעשה להביא לאישור.

דובר\ת: זה לא להביא לאישור. הוא אומר, זה הסדרי הבחירה שיש לי. זה מה שנוהג. אם

המנכייל רואה את זה, יש הבדל אם זה אישור אקטיבי או אישור פסיבי. אם הוא בא

ואומר, אלה ההסדרים שלי, ומבחינתי הם עומדים בכללים – אני אומר את זה

בכוונה כדי להדגיש שאני חושב שזה בסדר מה שאני אומר, כי זה ממלא את

התכלית; אם המנכייל אחרי זה חושב לצורך העניין שזה לא עומד, הוא מרים טלפון.

יעל גרמן: דעתי שונה. אי-אפשר לבוא בטענות למשרד הבריאות פעם אחת שהוא לא רגולטור,

שמצפצפים עליו, שלא עושים את דברו. ומצד שני לבוא ולומר, באמת לא צריך

להביא לו את זה לאישור. זה לא הולך ביחד. אם רוצים שאנחנו נהיה רגולטור, ואני

חושבת שכולנו רוצים שנהיה רגולטור, וזה התפקיד שלנו, וזה מה שאנחנו רוצים להיות, אז אנחנו רגולטור, ורגולטור מאשר, ורגולטור רואה את טובת המערכת

ורואה בסך הכל את הטובה הכללית. ואני רוצה לומר לכם, שלמרות כל מה

שמדברים על ניגוד העניינים – ואנחנו עכשיו פועלים לפירוק ניגוד העניינים ולהקמת

אותה רשות אשפוז – למרות הכל אני יודעת שהיה מעט מאוד ניגוד עניינים בפועל

במשרד. היה אולי בפוטנציה אבל לא היה בפועל. היום כאשר אנחנו מפרידים את

כל המערך וכל בתי החולים יהיו בכלל ברשות אחרת, ומנכייל המשרד בכלל לא

ממונה עליהם ולא רואה את טובתם, אז בוודאי ובוודאי שזה צריך לבוא למנכייל.

וזה צריך לבוא למנכייל כי המנכייל רואה את כל הרוחב, את כל המערכת, את

הראייה המערכתית, והוא יכול לראות שיש באמת איזשהם פגמים. ואי-אפשר

לקחת את זה ממשרד הבריאות. צריך לחזק אותו ולא להחליש אותו.

דובר\ת: תביאי את זה למנכ״ל.

יעל גרמן: אין לי בעיה שזה יהיה למנכייל.

Minister of Health Department

דובר\ת: הוא לא יאשר להעלות את זה אם זה לא עומד בכללים.

דובר\ת: יש פה גם מסר לקופה, שיודעת שכל הסדר בחירה שהיא תקבע בהתאם לכללים

האלה צריך לעבור אישור של משרד הבריאות.

יעל גרמן: נכון.

דובר\ת: היא יודעת את זה מראש. ברגע שהיא יודעת את זה מראש הנכונות שלה או הרצון

שלה לסטות מצטמצם.

דובר\ת: גבי, יש הבדל בעיני והוא חשוב – מה לעשות – אני חושב שיש הבדל אם אתה יודע

שיש צומת שבו הקופה מגיעה למשרד ואז המשרד צריך לאשר, לבין אם אומרים,

אלה הכללים שלנו, זה מה שאנחנו קבענו. אם המנכייל מחליט שזה לא עומד

בכללים הוא אומר להם, תשנו.

יעל גרמן: לא, אני לא מסכימה כאן. אני לא מסכימה דווקא בגלל התפקיד הקודם שלי. דווקא

קופות החולים צריכות לדעת שיש רגולטור והרגולטור הוא המשרד. וכן, הן צריכות

להבין שזה באישורו. ממש כמו שהן צריכות לשמוע כאשר רגולטור מוציא הוראה

כזאת. אני מבינה את החשש שלך, אני יודעת מאיפה הוא בא. הוא בא מתוך

היסטוריה שבה יש חשש שהייתה נטייה לבתי החולים ולקופות החולים. אני מבינה

את זה. אני הרי יודעת מאיפה זה בא. זה לא בא מגחמה. זה בא מדאגה אמיתית

לקופות החולים. אני חושבת שהדאגה הזאת יכולה באמת ללכת הצדה. עשינו היום

צעד אדיר. לקחנו את כל בתי החולים שלנו ושמנו בצד. זאת אומרת, משרד

הבריאות, המנכייל החדש ירצה כמה שיותר להוכיח שהוא באמת אובייקטיבי לגבי

כולם, וירצה באמת לראות את טובת המערכת. אני ממש לא חוששת. בואו נזכור

עוד דבר: שאם תהיה, חס וחלילה, החלטה מוטית לכאן או לכאן, אנחנו נמצאים

תחת מה שנקרא הסבירות המנהלית. ברור שאם המנכ״ל יקבל איזושהי החלטה

שהיא לא סבירה מנהלית, אפשר לתקוף אותה. אפשר לתקוף אותה קודם כול על-

ידי ערעור לשרה, על-ידי ערעור ליועץ המשפטי לממשלה וגם על-ידי ערעור לבית-

משפט. זאת אומרת, אנחנו לא נמצאים במדינה שאין בה חוק. לי מאוד חשוב

Minister of Health Department

שמהוועדה הזאת נצא עם חיזוק משרד הבריאות כרגולטור, לא כמפעיל שירותים.

זאת החלטה עקרונית שמחזקת את המשרד.

דובר\ת: ברגע שאת נותנת את זה למנכ״ל ולשר בתור משהו פתוח – מאשר, רוצה מאשר, לא

--- רוצה לא מאשר

יעל גרמן: חברים, זו עמדתי. עכשיו השאלה אם רוצים להתאסף סביב ההחלטה הזאת או

רוצים דעת מיעוט. זה גם לגיטימי. איפה אתה!

דובר\ת: אתה רוצים לשים על זה הסתייגות?

דובר\ת: כן.

יעל גרמן: הסתייגות מצד יוגיין והסתייגות מצד האוצר. מאה אחוז. כל השאר אתי! תודה.

יעל גרמן: "הצוות ממליץ להרחיב את הסדרי הבחירה הקיימים כיום בין בתי-החולים ככל

האפשר. לצורך כך אנו מבינים כי יהיה צורך בשינוי כללי המחירים וההתחשבות בין

קופות החולים ובתי החולים. עד אז מומלץ לקבוע כללים מנחים נוספים שיחייבו

להעניק למבוטחי קופות החולים...י לצורך כך קודם כול צריך לומר פה, שאנחנו

מקימים ועדה.

דובר\ת: אבל עוד לא עשינו את הדיון בנושא הזה. בואו נעשה את הדיון בנושא הזה ואחרי זה

נחליט.

דובר\ת: יש פה נקודה מאוד חשובה שיוגיין העלה, וזה הצורך בהסדרים. קבענו פה עקרונות

וכללים, אבל לאו דווקא עשינו את כל הבחינה האזורית. רצינו לראות שהכללים

עובדים. יהיה צורך להתבונן שונה על אזורים מסוימים, וכדאי להכניס את זה

כמשהו שעכשיו ייכנס לעקרונות לעבודה של משרד הבריאות. כלומר, לפרוט את זה.

אני אומרת ששלושת הסעיפים הראשונים כרגע לא סוגרים את כל האופציות. יש

דברים מסוימים שיכולים לקרות באזורים מסוימים, שהם פחות סבירים באזורים

אחדים.

יעל גרמן: בדיוק חיזקת את הטענה שלי.

Minister of Health Department

חברים, בואו נמשיך. אנחנו צריכים גם לגמור היום משהו.

דובר\ת: אני אומר דבר כללי. אנחנו בסוף צריכים לאשר את הדברים האלה. אני רוצה שניר

ואנחנו נעשה איזושהי עבודת תמחור כדי שבסוף נדע איך אנחנו יוצאים מכל הדבר

הזה. ואני מתכוון לכולנו, כי בסוף האחריות שלנו.

יעל גרמן: זאת הערה נכונה.

דובר\ת: לכן אנחנו שומרים לעצמנו את זכות ההסתייגות הכללית על הדבר הזה כדי שנראה

איך הכל יהיה.

דובר\ת: יש לי הערה לגבי נושא הסדרי הבחירה. בסוף צריך להיות סוג של ודאות במערכת

על כללי המשחק. מה שאני שומעת פה זה שבסופו של דבר איך שלא יהיה יוכלו

להכניס עוד שיקולים או עוד דברים, וזה דבר שלי מפריע.

דובר\ת: לא כתוב כאן דבר כזה.

דובר\ת: לא אמרתי שכתוב. אמרתי מה אני שמעתי. כי אני בכלל שמעתי את כל מה שאנחנו

אומרים, ובסוף כשרוצים להכניס עוד הערה או עוד משהו, אז למשל לאה אמרה, אז

גם כן ייכנס במסגרת שיקולים של המשרד, וזה ייכנס במסגרת השיקולים. אני

אומרת, השחקנים במערכת כולם צריכים לקבל ודאות. הוודאות לא יכולה להיות

שבסוף משרד הבריאות מחליט במובן הזה שההחלטה היא פתוחה. כי אנשים

צריכים לדעת איך לארגן את זה, גם בשביל המשא ומתן, גם בשביל נושא הכוח.

יעל גרמן: אני לא יודעת למה את מתכוונת, אבל באמת, אנחנו רואים את זה פה מול העיניים.

כתוב שיהיו כללים. יפעלו על פי הכללים. יהיו קריטריונים ויהיו מקומות, וכל

הדברים האלה יבואו לאישור משרד הבריאות.

דובר\ת: הוספתם - - -

יעל גרמן: לא הוספנו כלום. אני קראתי היטב את הסעיפים.

דובר\ת: היו תוספות שהופיעו אחרי זה.

יעל גרמן: לא, שום דבר לא נוסף. ככה זה כשיש הסתייגות מצדו של יוגיין ומצד האוצר לגבי

אישור משרד הבריאות, וכל השאר מסכימים. נמשיך הלאה.

: דובר\ת

לשכת שרת הבריאות

Minister of Health Department

צריך גם להדגיש שיהיה צורך בשינוי מחירים ובהתחשבנות. אולי לכתוב שיהיה

צורך לשקול.

דובר\ת: ייבחן הצורך.

דובר\ת: לשקול את הצורך. אולי לא יהיה צורך. אני לא יודעת עכשיו. עוד לא דנו בזה. אולי

אפשר לומר שיהיה צורך לבחון את שינוי המחירים.

יעל גרמן: ניר, אתה רוצה להעלות את זה כדי שנראה איך זה מנוסח! היא לא שלמה עם

הנוסח.

דובר\ת: אני אומרת שיהיה צורך לבחון שינוי.

יעל גרמן: לצורך כך אנו מבינים כי יהיה צורך לבחון שינויים.

דובר\ת: אני עוד לא יודעת מה התוצאה של הבחינה.

יעל גרמן: בסדר.

דובר\ת: אגיד לך מה מדאיג אותי: מדאיג אותי שאין לנו הרבה כסף ואני לא רוצה ללכת

לדברים שיעלו הרבה כסף ויספגו את כל התוספת שאני אקבל, ויכול להיות

שהתוספת הזאת טוב שתהיה במקום אחר.

יעל גרמן: זה גם מה שהאוצר אומר, שהוא רוצה לבחון כל הזמן את ההשלכות. בסדר כאן.

הנושא הבא שאנחנו מעלים כאן: אני מבינה שיש הערה לגבי הייפולטיימריםיי.

דובר\ת: הדבר הזה הוא בעיני מאוד מרכזי מכמה סיבות. אמרתי והזדהיתי עם גבי בצד

האידיאולוגי, שאני באמת מאמין בזכות הבחירה של החולים, אבל יש כאן

לראשונה גם לתוך המערכת תהליך, לדחוף, לדעתי, את בתי החולים גם בנושא

האיכות וגם בנושא זמנים ותורי ההמתנה לשיפור, כי הם יודעים שיבחרו בהם. ואם

הם יסטו בזמני ההמתנה או יהיה לחץ, זה ישפיע על הזכות של הציבור לבחור בהם,

ולכן בעיני לדבר הזה יש ערך אדיר רק מעבר לצד של הבחירה. הוא יכווין את כל

המערכת לעיסוק במדדים של זמניות, של איכות.

יעל גרמן: אתה רוצה להכניס את זה לפה!

דובר\ת: לא. אני אומר את זה כהערה.

Minister of Health Department

יעל גרמן: אנחנו מתחילים לדבר על התמחור.

דובר\ת: אני כל פעם מזכירה את זה: את הדיון עכשיו עשינו בהתאם למודל קברט, כשמודל

קברט דיבר על הבחירה של בתי חולים ציבוריים. אז בואו נזכור שאנחנו נשארים

בסיפור הזה.

יעל גרמן: נכון. עוד לא דיברנו על בחירה בבתי חולים פרטיים.

דובר\ת: יש מישהו שרוצה שתהיה בחירה בין בתי חולים ציבוריים ופרטיים!

דובר\ת: אתה רוצה לעודד בחירה של המערכת הפרטית!

דובר\ת: אמרתי את זה, אני לא רואה שום בעיה שאסותא ייכנסו לסל.

דובר\ת: אני רוצה לחדד מה המשמעות של זה. אם אני קופה ויש לי משלים ואני מסיט את

האנשים לאסותא ומעמיס עליהם טופס 17, אני חוסך בבסיס.

-דובר\ת: הוא לא מדבר על השביין, הוא מדבר על הסל, גבי

דובר\ת: אבל איך תעשה את ההפרדה!

דובר\ת: יש לך תור באיכילוב לניתוחי כפתורים! יש שנה וחצי! אתה לא רוצה לחכות שנה

וחצי, לך לתל-השומר. בתל-השומר יש שנה. אתה לא רוצה שנה! לך לאסותא מחר

בבוקר.

דובר\ת: אני מבין מה שאתה אומר, אבל ברגע שאתה הולך לאסותא אתה פותח את

האופציה שהיא תעמיס את זה על השביין.

דובר\ת: בציבורי כמו בילינסון, יש לך עלות ניתוח של מתמחים וכל מיני תשתיות שאתה שם

על המערכת. אסותא בוודאי שיכולה להיות יותר יעילה. היא יותר זולה בגלל

סלקטיביות בבחירת החולים ובגלל העלויות הבסיסיות. ניתוח של מומחה הוא

שליש זמן. אני לא רוצה לדחוף את המערכת הציבורית. אתה מייצר תחרות בתוך

המערכת הציבורית שהיא תחרות לא הוגנת. אם נייצר תחרות הוגנת, אני בעד. אבל

התחרות חייבת להיות הוגנת, כי אסותא יש לה עלויות יותר נמוכות ובחירה - - -

יעל גרמן: אני רוצה שכולם יהיו אתנו, כי נראה לי שאנחנו מדברים בינינו לבין עצמנו. אז אנא,

אני מבקשת שכולם יהיו אתנו.

Minister of Health Department

כרגע עברנו לנושא מאוד ספציפי וזה בחירה ציבורית. זאת אומרת, המימון הוא

ציבורי, האספקה היא פרטית. בחירה בפרטי כאפשרות לאספקה, לא למימון.

דובר\ת: זה קיים היום.

יעל גרמן: זה קיים היום רק במכבי.

גבי, בבקשה. אחריו – משה, ואחריו – ארנון.

דובר\ת: יש פה שתי בעיות. בעיה אחת ארנון הציג אותה, וזו הבעיה מהצד של האספקה,

וכללי המשחק השונים לחלוטין בין אסותא לבין בית החולים תל-השומר. כללי

המשחק באסותא מאפשרים לה לעשות סינון.

דובר\ת: בגלל התמחור.

דובר\ת: בגלל התמחור הממוצע אתה מתכוון?

דובר\ת: נכון.

דובר\ת: אין להם חדר מיון ויש להם אפשרות לסנן, הם יקחו את המקרים הקלים בתוך

הממוצע.

יעל גרמן: הבחירה היא של המבוטח. הוא לא יוכל להגיד כן או לא. מה באנו ואמרנו? בואו

נזכור את כל המערכת, את כל המסגרת שלנו. אנחנו היום מדברים כפועל יוצא מכל

מה שקיבלנו קודם החלטה. קיבלנו החלטה שיש היום הסדרי בחירה. יש היום אזור

גיאוגרפי שאושר, שבמסגרתו בן-אדם יכול לבחור אחד משלושה בתי-חולים. אם

בכל שלושת בתי-החולים זמני ההמתנה הם מעבר למה שאנחנו במשרד הבריאות

קבענו שהם סבירים, הוא יכול לבחור כל מה שהוא רוצה. עכשיו השאלה: האם הוא

– זה לא אסותא בחרה בו – האם הוא יכול לבחור גם באסותא.

דובר\ת: בגדול אנחנו הרי רוצים לחזק את המערכת הציבורית, ואנחנו רוצים לחזק אותה גם

בפן הזה שהיא תוסיף לה איזשהן פעילויות, שהיום יש תשתיות שאני משלם את

המשכורת שלהם, דרך אגב, וכולם בורחים לי. אני רוצה את התפוקות האלה אצלי.

לכן קודם כול בתפיסה הכוללת אני מעדיף שלא להתייחס באופן קונקרטי לנושא

של הבחירה ולתת אותה גם לבית-חולים פרטי, כי אני חושב שזה עשוי לפגוע גם

Minister of Health Department

בחוזק של הציבורי. אבל מעבר לזה אני אומר, יש לה משכורות אחרות ושכר אחר ואין לה קפינג ואין לה בעצם שום דבר, ואין לה חדר מיון והיא יכולה לסנן. זה דבר אחד. דבר שני, יש לה בעלות של מכבי שהיא עשויה להעדיף את זה בגלל הבעלות, שזה בכלל סיפור אחד. ודבר שלישי, אני חולה, בחרתי באסותא, ואני עכשיו מכבי. אני הולך לאסותא, ואסותא תבוא ותגיד לי, אתה בחרת באסותא, יופי, תדע לך שיש לך זכות בחירה. ואז אני מעמיס. זאת אומרת, אני יוצר תמריץ, אני לא פותר את הבעיה פה על ידי תביעה מאסותא. אני לא פותר את הבעיה של העדפה שיש היום לקופות החולים להסיט לאסותא. אני לא רוצה אותה.

יעל גרמן: הבנתי.

דובר\ת: זה יחליש לי את המערכת הציבורית ולא יחזק אותה.

דובר\ת: יש לי הרבה בתי חולים שהם על. אין לי בעיה.

יעל גרמן: לו יש נימוק אחר.

דובר\ת: המטרה של הסעיף הזה של הסדרי הבחירה, היא להבטיח שלמבוטח תהיה זמינות

יותר גבוהה. זו התכלית. בואו לא נערבב תכליות. אנחנו לא פה כדי לערבב תכליות.

אנחנו רוצים עכשיו להגדיר את הזמינות. הסעיף הזה בגדול פוגע בקופות החולים.

הוא מצמצם את החופש שלהן וכוי. זה צד אחד. לכן אני חושב שרק בהיבט הפשוט

הזה אם הם נותנים שירות שעומד בסטנדרטים רפואיים, שהוא ציבורי במימון שלו

- אם הוא שקל פה ועוד מאה שקל שם הוא הוסיף עוד מאה אומרים, תוסיף עוד מאה אומרים - הוא

בסטנדרט רפואי נאות, כפי שיקבע מנכייל משרד הבריאות, וזה המצב הנוהג היום,

אז אני לא רואה שום בעיה. אם זה המצב, אני לא רואה מקום לבוא ולומר לקופה,

את לא יכולה לשלוח לאסותא. בואו נגיד לקופת חולים לאומית. לאומית היא קופה

קטנה. היא יכולה לקנות באיזושהי יתירות ב-capacity של אסותא, ניתוחי

כפתורים, שקדים, קטרקט, ניתוחים בריאטריים, הכל ציבורי. זה נראה לי הולך

לחלוטין עם התוכנית שקבענו פה.

Minister of Health Department

הדבר השני, ואני אומר את זה במקרו של התהליך, זה שיקול שהוא לא ישיר אבל הוא שיקול שקיים – אנחנו בעיני צריכים כן לכוון את אסותא לפעילות ציבורית. אנחנו צריכים למנוע שר"פ באשדוד. אמרתי את זה בעשרות פרוטוקולים ואני אומר את זה שוב. אני חושב שאחת המטרות של הוועדה הזאת היא שלא יהיה שר"פ באשדוד. אני חושב שזה בר-השגה בהתנהגות נכונה שלנו כממשלה מול מכבי. אני חושב שאסותא תל אביב כל עוד הוא קיים, והוא כנראה הולך להיות קיים, צריך לעשות יותר פעילות ציבורית. כי עירוני הוא לא יהיה. הם ימצאו את הדרך.

: דובר\ת

הבעיה של אסותא אשדוד זה בעיה של בית חולים עם 300 מיטות ובמודל כלכלי סביר של הפעלת בית חולים שכזה, אני לא מאמין שאפשר להיות מאוזן. לכן השר"פ במכרז שפורסם היה סוג של ונטיל, של פיצוי. אני הייתי שם, לכן אני אומר מה שאני זוכר.

: דובר\ת

הסטתם את הדיון. תחזרו לדיון.

: דובר\ת

אתחיל מהסוף שלו. אני אומר רק את העובדות. אני כן חושב שאסותא יכולה לתת שירותים ציבוריים עם טפסי 17. בפועל זה גם קורה, בעיקר בשירותים האמבולטוריים שמכוונים אותה לכיוון ניתוחים. היה הסכם מאוד משמעותי ללאומית עם אסותא, MRI וכל מיני שירותים אמבולטוריים אחרים. הבעיה שאתה מעלה, גבי, היא גם בעיה רלוונטית בשירותים אלקטיביים לניתוחים גם בשערי צדק וגם ב״הדסה״. שם יש שר״פ. זאת אומרת, זו לא בעיה ייחודית לאסותא, והם עדיין כלולים בתוך הסדרי הבחירה שלנו עם הקופות. אם התכלית באמת היא לתת זמינות מכסימלית לאזרח, זה יכול לסייע פעם אחת. פעם שנייה, אם ניגע בעולם המחירים, אז כל היתרון היחסי של אסותא נצמצם אותו משמעותית על-ידי זה שנתמחר בעצם מחירים שהם מחירים שוליים ולא מחירים שמכילים בתוכם תשתית לאומית וכל מיני עלויות שבאסותא לא קיימות בפס הייצור, כמו שאמר יוגיין, שהם באמת בעצם רוכבים טיפה מתחת למחירון והם תמיד תחרותיים, אבל

Minister of Health Department

אין להם את העלויות האמיתיות שיש למערכת הציבורית. אז הפתרון נמצא באמת

בתמחור.

יעל גרמן: בקיצור, אתה בעד?

דובר\ת: כן.

דובר\ת: בהינתן מה שיאיר מציע ומה שיוגיין מציע, אין לי בעיה. להפך, אני חושב שיש

חשיבות גדולה, בוודאי במצב הקיים, לנפח הניתוחים שעושה אסותא, ואני חושב

שאסותא עושה גם עבודה טובה מאוד רפואית. אין לי שום בעיה עם העבודה

הרפואית שם. הבעיה שלי היא התחרות הלא הוגנת שהיא קטסטרופלית לסביבה

שלה. זאת אומרת, ברגע שאתה עושה ניתוחים רק על-ידי מומחים, ואתה עושה פי

שלושה בהשוואה למתמחה, אין מצב שאף בית חולים ציבורי יוכל לעמוד בו.

דובר\ת: בטח לא הקטנים.

דובר\ת: אבל גם בית חולים ציבורי עושה ססיות.

דובר\ת: אל תשכח שהפעילות הזאת שמנו עליה אלפא וקפ והיא בעייתית מאוד. אלא אם כן

אתה עכשיו מציע לי שנעשה אלפא וקפ לפעילות הציבורית של אסותא. אם זה מה

שאתה אומר, אני צריך לחשוב על זה.

דובר\ת: ראשית, הצעתי את זה, על הפעילות הפרטית.

- דובר $\$ ובר הציע על הציבורית, הוא הציע על הפרטית.

יעל גרמן: למה לא על הציבורית ? אם כבר אז כבר?

דובר\ת: על החלק הציבורי שהוא בתמהיל הפעילות שדומה לפעילות של בתי החולים

הציבוריים אני חושב שאפשר לעשות את הדבר הזה. אבל שתדעו שהדבר הזה יש לו

יתרון. אני מוכן לשקול את זה בחיוב. אני לא חושב שזו בעיה. ברמה קונצפטואלית

אני לא חושב שזו בעיה.

דובר\ת: תזכרי שהיום הקאפ במצבו הנוכחי יותר מתאים לקופות החולים, ואני מתמקד על

בתי החולים עכשיו. לא הייתי רוצה לתת רצפות רכש לאסותא, לכן הייתי נזהר

מלהפעיל את מנגנון הקאפ.

Minister of Health Department

יעל גרמן: אבל יש רצפה - - -

דובר\ת: לא, אין לה חובת רכש.

דובר\ת: זה תלוי אחד בשני.

דובר\ת: נכנסנו פה לפינה לחלוטין מיותרת. זה מאוד הגיוני שיהיה אפשר לתת שירותים

ציבוריים על-ידי ספק ציבורי. מעולם לא נכנסנו לפי ייצור של קופות החולים לתת

רמה. כל עוד זה סביר, איכות ציר הזמן סביר, המרחק סביר וכו׳ - - -

דובר\ת: אבל אנחנו כן חייבים להיכנס, כי אנחנו צריכים להסתכל על כל המערכת מסביב.

ברגע שאתה מאפשר את הדבר הזה, אתה בעצם מייצר יתרון לאסותא, שהוא לא

סביר. אני מסכים אתך. אז אני מציע שנוסיף את זה כמשפט, שבהחלט אפשרי

לשקול מימון ציבורי, ובתנאי שייקבעו כללי משחק הוגנים במערכת.

דובר\ת: אתה שולח את זה למשהו שלא יקרה.

דובר\ת: בהסדרי הבחירה שנקבעו כרגע לא נאמר שום דבר לגבי האיסור על קופת חולים

להפנות לאסותא. לכן תעזבו את זה. אני לא רוצה להגיד אמירה יותר מזה או פחות

מזה. נשאיר את זה ככה. לא אמרתי שאסור.

יעל גרמן: בסדר. אני מקבלת את זה. אנחנו לא אומרים לא כן, לא לא. והשוק בסופו של דבר,

כאשר זה יגיע ונצטרך לחצות את הגשר, נצטרך לשבת - - -

דובר\ת: כשנגיע. אני מקווה שנגיע מתי שהוא לנושא של הסדרת הפעילות של המגזר הפרטי.

אז יעלו שם הרבה מאוד סוגיות.

דובר\ת: האמת שעל זה לא דיברנו.

דובר\ת: לא דיברנו בכלל.

. נתנו את ההצעה שלנו בוועדה. מאוד חשוב לדבר על זה נתנו את ההצעה שלנו בוועדה אוד חשוב לדבר על α

יעל גרמן: אנחנו עוברים הלאה.

דובר\ת: אם לא הולכים על קאפ, שאני מסכים עם הבעייתיות שלו - - -

יעל גרמן: תכף תראה.

דובר\ת: קאפ על הפרטי צריך ללכת.

Minister of Health Department

דובר\ת: זה בדיוק מה שאני רוצה להגיד. אז מה שיאיר אומר הוא מאוד נכון, כי הדרך

השנייה להתמודד עם זה היא על ידי תמחור שייקח לדוגמה בתוכו את סוגיית

חומרת הקייס-מיקס של החולה, חולים קשים יקבלו זכויות. זאת אומרת, ליצור

במחירים את הדרך להתמודד, ואז אולי דרך המחירים - - -

יעל גרמן: בואו נתקדם הלאה. מכיוון שאנחנו כבר נגענו בזה, אני כן חושבת שאנחנו צריכים

להעלות את הנושא של האספקה הפרטית. זאת אומרת של בתי החולים הפרטיים.

ונכון שאתם הצגתם מודל שלדעתי היה סביבו קונצנזוס. אתה רוצה להעלות אותו?

דובר\ת: ביום ראשון ערן העלה את זה, והתחלנו לדבר על זה, וצריך להחליט.

דובר\ת: ערן הביא את כל ההצעות שהיו בהתייחס לפרטים.

דובר\ת: יש לנו לסגור את הפול טיימר ואת הנושא של תמחור.

דובר\ת: וגם לסגור את המיטות.

דובר\ת: אנחנו דנים על בעלויות?

דובר\ת: שיניתם אותו.

דובר\ת: זו אחת ההצעות במסגרת המערכת הפרטית.

דובר\ת: לא, היה דיון שלם האם אנחנו נכנסים.

יעל גרמן: אני מקווה שכן לקראת סוף היום או מחר, אנחנו נגיע לנושא של הפרטי. חייבים

לגמור את הפרטי, כי באמת יש פה קונצנזוס.

דובר\ת: אני חושבת שצריך לדון על הפרטי אחרי שנחזור על הביטוחים. כי גם בתוך

הביטוחים יש לך דברים של פרטי.

יעל גרמן: למה? לקבוע קאפ כפרטי ולמסות את הפרטי? זה לא קשור בכלל. בלי שום קשר

צריך לשים קאפ על הפרטי ולמסות אותו.

דובר\ת: אני חושב שאם לא נסתכל על עצמו ולא נעשה טיפול עומק בדבר הזה

יעל גרמן: או-קיי, אז בו נזכור את זה.

ממשיכים הלאה לתמחור. מי מציג את הנושא ! , בבקשה.

תעבור ישר לתמחור.

כלכלית.

Minister of Health Department

: דובר\ת

בכמה משפטים קצרים. אני לא אחזור על מה שכבר הצגנו. באנו לנושא הזה מכמה זוויות שונות: פעם אחת מהמקום של זמני המתנה מאוד ארוכים. פעם שנייה, שבעצם התחרות במערכת היא על מחיר ולא על איכות. בהקשר הזה גם מוצאים כל מיני תופעות של מוצרים לכאורה תחליפיים למרות שהם לא תחליפיים, כמו פנימית לעומת שיקום. היות שהפנימית במחירי אלפא המחירים יותר זולים, הבן-אדם לא מגיע לשיקום כי הוא נשאר במקום שיותר זול יחסית, ואלו לכאורה מוצרים - - -

:יעל גרמן

: דובר\ת

באנו ואמרנו שאנחנו נייצר איזושהי עלות קבועה של תפעול מערך האשפוז הציבורי

בישראלי, שיכלול בתוכו אלמנטים של תשתית לאומית, חירום, הכשרה, הדרכה, את העובדה שיש שם גם מיון. פה זה כמובן משהו שנדון נצטרך לדון בו בוועדה, אבל זה יכול להתחיל מרמה שיש לי תיאומים של סביב העשרים אחוז בכל הפיקס פרייס של בית החולים, וזה יכול להגיע עד לרמה של כמעט 80-85 אחוז בכל המחזור של בית החולים, למעט הדבר שבאמת משתנה, כמו המתכלים וכוי. צריך לייצר איזשהו מודל שבא ושם ב-day one בבתי החולים הציבוריים את העלות של הפעלת בית החולים לפי מה שאמרתי, וקובע את המחירים השוליים בצורה אחידה במערכת. גם פה צריך לדון ולדבר האם זה בקפיצות, באינטרוואלים למיניהם, או שזה מחיר אחיד לכל אורך המבצע עד אין סוף לצורך העניין. אבל בצורה שכזו שתשקף אדישות מבחינת הבחירה הכלכלית של הקופה בבית החולים, ולמעשה בתי החולים ייאבקו על האיכות של הרפואה ועל הזמינות של הרפואה כלפי אותו מטופל. זה בקווי מתאר. כמובן שיש לנו במקטעים עצמם דיונים שצריכים להתלוות, כמו שארנון אמר, האם אנחנו מתמחרים לפי דרגות חומרה או על כל סוג ניתוח לקבוע מספר רמות מחירים לפי אותו גורם שמגיע לך, ואז זה מצמצם את היכולת של מגזר פרטי לייצר שמנת. זה פעם אחת. בגדול זה יוצר מודל ששם את הקבועות ומייצר מחיר אחיד על המשתנות, ומייצר אדישות במערכת מבחינה

Minister of Health Department

יעל גרמן: זאת אפשרות אחת, ואני משערת לעצמי שישנן אפשרויות שונות. אנחנו לא נפתור

את זה, אבל כן אולי כדאי לשמוע את הדעות השונות לפני שנעביר את זה מחוץ

לוועדה הזאת.

דובר\ת: אני רוצה קודם שאלת הבהרה. אתה אומר שיש טווח של מעשרים אחוז התשתית

הקבועה עד שמונים אחוז. זה בלתי תלוי במציאות ובפרופורציה של הקבועות מול

המשתנות! אתה יכול לבחור טווח! לא הבנתי.

דובר\ת: לא, זה תלוי. קודם כול, המערכת שהסכמנו גם עם האוצר זה שצריכה להיות

מערכת מחירים דינמית שמשקפת את העלויות ושנמדדת בצורה תקופתית. זה

מוסכם.

דובר\ת: זה קורה היום.

דובר\ת: זה לא קורה היום. פעם אחת מתמחרים איזשהו מחיר מסוים וזה נשאר שם עד

שמישהו מגיע לשם. זו לא מערכת ממוחשבת שחיה את המחירים בצורה דינמית. זה

לא קיים היום. היום אנחנו מתמחרים, כמו שהצגתי בעבר, לפי שבעה מקטעים,

שבע אבני בניין, ובכל אבן בניין אנחנו בעצם יודעים להגיד מה הדבר המשתנה ומה

הדבר הקבוע. אתן דוגמאות ואמחיש למה התכוונתי. מסתכלים על עלות המנתח,

אז יש את המנתח עצמו ויש מתמחה לידו. המתמחה שנמצא לידו זה בעצם העלות

הלאומית, העלות של ההכשרה. ברגע שתשמיטי אותו לתוך הגבול, כבר תייצרי את

השוויון מול אותה מערכת פרטית בהסתכלות של קורא מהצד. כנייל בהרבה מאוד

רכיבים. יש הרכיב של השעות, הרכיב של הציוד הקבוע, הרכיב של המתקנים,

שהוא ודאי משתנה מניתוח לניתוח ברמת המחיר.

יעל גרמן: גם הרכש, אני משערת.

דובר\ת: המתקנים. גם לשעת חדר ניתוח. בתי חולים ציבוריים צריכים להשאיר חדר ניתוח

שהוא נכון לכל מצב של חירום.

דובר\ת: או לבטל ניתוחים.

Minister of Health Department

דובר\ת: או לבטל ניתוחים כי מגיעים ניתוחים למיון. גם לזה יש ערך כספי וגם זה צריך

להיכנס לאותה תשתית לאומית.

יעל גרמן: אני משערת לעצמי שישנן עוד דרכים,

דובר\ת: כל הנושא של תמחור, ואני שוב עושה את ההבחנה שבין תהליך של תמחור

בהמחרה, לבין איך בסוף אתה משלם, שזה דפוס התחשבנות. כל הנושא הזה הוא

מאוד מורכב ונורא מסובך. אנחנו לדעתי בוועדה לא נצליח להגיע פה למשהו - - -

יעל גרמן: אנחנו לא מתכוונים לזה. מ- day one שהעלינו את הנושא, אמרנו שאנחנו מוציאים

אותו לוועדה שהיא חיצונית לוועדה הזאת.

דובר\ת: אבל בכל זאת אני חושב שהוועדה הזאת צריכה לומר איזשהן אמירות נורמטיביות

בשני כיוונים מרכזיים: הכיוון הראשון זה הרעיון שהצגת אותו, וזה שהמערכת

הפרטית מרוויחה מרמת המחירים הנוכחית. כי רמת המחירים הנוכחית נושאת

בתוכה גם מרכיבים לאומיים שהיא לא נושאת בהם. אין שם שעת חירום, אין שם

הכשרה מקצועית, אין שם הדרכה וכוי. זה הכסף שהיא משלמת יותר לרופאים

שלה. לכן את הרעיון הזה אנחנו צריכים לבטל. לבוא ולומר באמירה נורמטיבית,

אנחנו רוצים ליצור מצב שבו יהיה מרכיב מסוים קבוע, שבתי החולים יקבלו בעבורו

פיצוי. זאת אומרת, אל תשאיר את זה פתוח, מישהו צריך לשלם על זה.

דובר\ת: ברור.

דובר\ת: איזשהו מרכיב קבוע שיבטא את העלות הלאומית שאיננה נמצאת בעיקר לא במגזר

הפרטי, ושבגינה תהיה התחשבנות נפרדת. אני לא קורא לזה הוצאה קבועה או

הוצאה משתנה, כי זה לא זה, זה עלויות לאומיות. זו מטרה אחת. המטרה השנייה

שלדעתי צריכה להנחות את הוועדה הזאת, היא באותם מקומות שבהן תשתיות

המחירים שקיימות כרגע תורמות לי לייצור תורים, את המצבים האלה צריך

לצמצם במידת האפשר. אלה פונקציות המטרה המרכזיות שאני רואה.

יעל גרמן: אלה שני דברים שונים.

Minister of Health Department

דובר\ת: אני יודע. אמרתי שני דברים. אמרתי, יש המנגנון שבו אני עובד מול המגזר הפרטי

שעושה לי סלקציה ומרוויח על המחירים הממוצעים.

יעל גרמן: לגבי המחירים אנחנו צריכים להוציא פה המלצה – לבחון את כל המחירים

שגורמים לתורים, ולבחון אותם מחדש. יכול להיות שבסכום אפס, כמו שהאוצר

אומר, ויכול להיות שלא. אבל זה לא קשור לתמחור.

דובר\ת: יש אמירה שאפשר לומר שתורים הם איזושהי אינדיקציה לתמחור.

דובר\ת: במקום שבו נאתר שדפוסי ההתחשבנות והמחירים תורמים לקיומם של תורים, בוא

נבטל אותם. נטפל בהם. זה מה שאני רוצה לבוא ולומר.

יעל גרמן: נטפל בזה. לדעתי לזה לא צריך שום ועדה. יש ועדה קיימת. צריך להנחות את

הוועדה הקיימת לבוא ולעשות את זה כבר עכשיו בלי יום לימודים ארוך.

דובר\ת: זו אמירה שאני חושב שיש עליה קונצנזוס. אמירה שלישית שאני חושב שיש עליה

קונצנזוס – אני מתכוון לארנון אפק, רק אני אגדיר את זה אחרת – לנסות ולקדם

את הכיוון ואת התזוזה לכיוון של מחירים דיפרנציאליים. זאת אומרת, כמה שיותר

מצבים שבהם אתם יכולים לבטא את העלות האמיתית ולא לדבר על ממוצע אחיד

כולל של יום אשפוז, תעשה את זה, כי גם ממוצע אחיד כולל על זה סלקציות.

כלומר, שלושה עקרונות: עיקרון אחד של הפליה של הספק, שני – קיצור תורים,

שלישי – מגמה יותר ברורה של - - -

דובר\ת: אמרת עם רמת החמרה.

דובר\ת: לכן לא השתמשתי במושג של החמרה. אמרתי תעריפים דיפרנציאליים, ואני משאיר

לכם את שיקול הדעת לקבוע אם זה יהיה אלמנט של החמרה או איזשהו אלמנט

אחר. אני לא יודע מהו. אלמנט של החמרה אני חושש ממנו, כי אפשר לעשות

מניפולציות.

יעל גרמן: האם יש עוד איזו שהיא וריאציה שכדאי להנחות את הוועדה?

דובר\ת: אני אומר כמה דברים. אתחיל בדבר מורכב וזה דורש עבודת המשך. הייתי מאוד

נזהר מלשנות את זרמי הכסף במערכת מקופות חולים למשהו אחר. כי אני מבין את

Minister of Health Department

מה שאומרים, אבל הייתי נזהר מהדבר הזה. תדעו שכן יש משהו שנעשה – אני מנסה להיזכר אם זה ב-2009 או ב-2010 – היה אז שינוי משמעותי שנעשה במערכת, ששינינו את המחירים והעמסנו הרבה יותר על מחירים של פעולות שקורות רק בבית חולים ציבורי, כמו טראומה ומיון ודברים מהסוג הזה. העלינו שם את המחירים והורדנו מחירים בפרוצדורות האלקטיביות.

דובר\ת: יהיו יותר טראומות.

דובר\ת: אני לא חושב שיהיו יותר טראומות.

דובר\ת: בדקנו את זה. איתי עשה על זה עבודה.

דובר\ת: בחרנו משהו שאי-אפשר- - -

גם את מחירי הלידות העלינו.

דובר\ת: קצבת לידה כן משפיעה.

דובר\ת: קצבת ילדים.

דובר\ת: עשינו כמה דברים – גם העלאה של מחירי הלידות. כל עוד יישמר שלידות יישארו

בבתי חולים ציבוריים, זה באמת שולי השוליים. אני לא יודע לבוא ולהצביע על

שיטה. אני יודע להצביע על חששות.

דובר\ת: זו דרך לסבסד את בתי החולים הציבוריים.

דובר\ת: יוגיין, הייתה אמירה שהדברים האלה מתומחרים בחסר - טראומה והמיון והלידות

מתומחרים בחסר. עשינו שינוי. לא אמרתי שניפחתי את זה מעבר לעלות האמיתית.

אני חושב שמאוד מאוד קשה לדעת מה העלות האמיתית. אם תשאל מה העלות

האמיתית של לידה, משרד הבריאות יגיד לך עשרים אלף, והביטוח הלאומי יגיד לך

... כשאתה מודד גם את רכיבי האחריות המקצועית, לצורך העניין, יש על זה יותר

מדעה אחת. אלה לא מדעים מדויקים. אני חושב שצריך שוב לבחון ולראות איך

עובדים. אין לי תשובה.

יעל גרמן: לכן אנחנו לא דנים כאן אלא מעבירים את זה לוועדה אחרת.

Minister of Health Department

דובר\ת: יש פה כלים שלובים. ברגע שאתה משחק עם המחירים ומגדיל הוצאות, אתה מגדיל

הכנסות. אתה מגדיל הכנסות, אתה מגדיל הוצאות. אתה צריך להיות רגיש לנושא.

אבל הערה שנייה, אני חושב שנורא חשוב לומר אותה, היום בתי החולים בגירעונות,

ויש סבסוד של בתי החולים. בכל התהליך הזה של ההתחשבנות וההמחרה וכוי, אם

הגירעון הזה הוא לא חוסר אחריות של בתי החולים ומבטא רמת שירות זמינה

וסבירה, אז בוא נתקן את זה. גם פה המנגנון של תשלום בדיעבד על גירעון הוא

פשוט לא תקין, לא יעיל, לא נכון.

יעל גרמן: אני חושבת שזה נכון, גם לגבי קופות החולים.

דובר\ת: אמרתי שכשנגיע לקופות החולים אני אומר את זה גם שם.

יעל גרמן: גם לגבי משרד הבריאות וגם לגבי קופות החולים וגם לגבי בתי החולים, ודיברנו על

כך במפורש כשישבנו בנווה אילן, ואני הערתי על כך גם לגבי המשרד. בכלל תקצוב

צריך להיות בתוכנית עבודה מאושרת מחויבת, ואז גם אסור לחרוג ממנה.

דובר\ת: זו אחת התכליות של הסיבה שבגללה הוקמה הרשות, כדי שנעבור למתכונת עבודה

אחרת.

יעל גרמן: בדיוק.

דובר\ת: גם לנו במשרד יש מה לעשות בדבר הזה.

יעל גרמן: בוודאי. לכל הצדדים. הצדדים צריכים להיות מחויבים שלא לחרוג, וצריך לבוא

מראש ולא בדיעבד ולא בצורת סובסידיה. אבל לא על כך אנחנו כרגע מדברים.

יש פה שתי אמירות שאני חושבת שאחת אנחנו יכולים לסכם, כי יש קונצנזוס, וזה

שבמידה והתורים הקיימים במערכת הם פונקציה של תמחור לא נכון, אנו קוראים

לוועדת המחירים לתקן מיידית את כל העיוותים הקיימים במערכת. כדי באמת

לבחון מחדש את כל נושא התמחור וההמחרה, אנחנו נקים ועדה חיצונית. אני אקבע

– מי יהיה בוועדה – משרד הבריאות, אני לבדי לא אעשה זאת, אני אתייעץ כמובן

ואני אודיע כמובן לוועדה מה אנחנו קובעים.

Minister of Health Department

Minister of Health Department

, אנחנו מגיעים מארות. מה שקופות החולים מציעים מארות. מה שקופות החולים מציעים בובר $\square$ ... בעולות DRG אנחנו מגיעים

מה שבתי החולים ומעקב אחרי זמני תורי המתנה איפה שאנחנו מאתרים כל מיני

כשלים. אז אנחנו מגיעים, מתקשרים

דובר\ת: יש כללי התנהלות מול האוצר בתמחור מחדש.

יעל גרמן: כן, זה בסדר גמור.

דובר\ת: זה בדיוק מה שאמרת.

יעל גרמן: מה שאנחנו כרגע מנחים את ועדת המחירים זה לאתר את התורים הארוכים ולבחון

אם הם פונקציה של מחיר ולתקן את המחיר במידה שהוא יגרום לקיצור תורים.

זה בסדר גמור.

דובר\ת: אבל אני רק אוסיף מחירים ודפוס התחשבנות, ודפוס כתורם לתורים.

יעל גרמן: דפוס התחשבנות יהיו לו - - -

דובר\ת: פירושו של דבר שכשמשלמים 10 $\square$ מתוך 100 $\square$ על הפרוצדורה שיש בתור זה לא

תקין כי חלק מהתור נובע מהעובדה שאתה משלם רק 10 ₪ במקום 100 ₪. זאת

אומרת, האלפא וכן הלאה זה התחשבנות.

דובר\ת: אני רושם, רגע.

יעל גרמן: דפוסי התחשבנות זה לא לוועדת המחירים, וועדה לא יכולה כרגע לדון בזה. מי

שצריכה לדון בדפוסי ההתחשבנות בתמחור ובהמחרה זאת אותה ועדה שצריך

למנות והיא תשב, אני לא יודעת כמה זמן, אבל היא ועדה מאוד מאוד רצינית. אי

אפשר להטיל על ועדת המחירים כרגע לבוא ולומר: ייתבטלו את האלפאיי.

דובר\ת: לא אמרתי את זה.

יעל גרמן: אה, חשבתי. כי אני מאוד מאוד הייתי רוצה שבמקומות שבהם אנחנו רוצים לעודד

ביטוחים לבטל את האלפות.

דובר\ת: יש היגיון מסוים לאלפא, אבל יש מצבים שבהם קיומה של האלפא הוא ההסבר

המרכזי לתור. ממש ההסבר המרכזי.

יעל גרמן: ואתה רוצה להמליץ לבטל את זה?

Minister of Health Department

דובר\ת: בוודאי.

יעל גרמן: שזה לא קשור לוועדה אחרת.

דובר\ת: אני אומר שבמקומות שבהם - - -

יעל גרמן: זה קשור לאוצר ולבריאות.

דובר\ת: המענה למה שאמרת זה בדיוק אותו קביעת מחירים שולית, ואמרנו שאנחנו כגוף

מתכנן מרכזי שמנסה לקצר תורים נוכל לייצר מצב - - -

דובר\ת: כשם שאתה הוצאת - - -

יעל גרמן: יש לי רעיון. מכיוון שקודם כל אף אחד לדעתי כאן לא מרוכז ואולי גם לא כל כך

לא מבין כי זה באמת נושא קצת יותר מורכב. אני מציעה שאנחנו כרגע לא נדבר על

זה. אנחנו נדבר על זה בלי שום קשר לוועדה. צריך לעשות את זה.

דובר\ת: אני רוצה להזכיר לכולנו שמערכת הבריאות - - -

יעל גרמן: עובדת גם בלי הוועדה.

דובר\ת: תמשיך לדרוש תשומות ניהוליות גם אחרי הוועדה.

יעל גרמן: חברים, אנחנו להערכתי סיימנו את הנושא. בבקשה.

דובר\ת: רק הערה קטנה לפני שמסיימים את הנושא. אני מזכירה שהיו פה שתי הרצאות של

מומחים בינלאומיים שדיברו על שיטות וכדאי שבהכוונה אנחנו נתייחס לדברים

ששמענו לפני כמה ימים.

יעל גרמן: אני בהחלט מסכימה. ההערה נכונה.

דובר\ת: את רוצה שנעבור רק על הניסוחים האלה!

יעל גרמן: כן, כן, בבקשה, בהחלט.

דובר\ת: זה למטה, שני המשפטים ה- - -

יעל גרמן: "קוראת למשרד הבריאות והאוצר לאתר את הפרוצדורות בהן יש תורים ארוכים

ולתקן את המחירים באותן הפרוצדורות על מנת לקצר תורים. תוקם ועדה לבחינת

המחירים ושיטת התמחור וההמחרה במערכת הבריאות. הוועדה תמונה על ידי

שרת הבריאותיי. כן, מאה אחוז, בסדר גמור. המחרה והתחשבנות.

Minister of Health Department

-- דובר\ת: דרך אגב, זה שיש תורים זה לא אומר שהמחיר לא נכון. גם כשיש תורים

יעל גרמן: נכון.

דובר\ת: אתה צודק, אני ניסיתי לא לסבך את העניינים ואתה צודק באלף אחוז.

. יעל גרמן: סליחה, כן

דובר\ת: הוא צודק.

דובר\ת: השאלה היא מה אורכי התורים.

דובר\ת: מחיר לא נכון יכול להיות מחיר גבוה מדי או נמוך מדי!

- - - נמוך מדי המוצר טוב, כשהוא גבוה מדי המוצר מה שקורה פה עם צנתורים - רובר\ת

דובר\ת: עודף, עודף.

דובר\ת: לכן אם כבר בודקים אז כדאי לבדוק לשני הכיוונים ולא רק לכיוון אחד.

דובר\ת: לכן המנגנון הוא בדרך כלל ... בסכום 0.

דוברות: לא, זה דווקא לא טוב. כל מחיר לגופו של עניין. זה ששני מחירים הם בחסר או

שמונה הם ביתר זה לא אומר שסך הכל זה הכל אותו דבר.

יעל גרמן: בסדר, או קיי, ההערה אחרונה אנחנו משאירים את הנוסח כך. אנחנו עוברים

הלאה, חברים, כן.

דובר\ת: פול טיימר.

יעל גרמן: פול טיימר גמרו?

דובר\ת: לא, לא, אני אביא אותם. הם לא סיימו.

דובר\ת: וזה בעצם יאה לסגור את נושא קברט. מה שנשאר לא סגור בנוגע לקברט זה

ההחלטה ...

יעל גרמן: it's about time לסגור מודל קברט. דיברנו עליו כל כך הרבה פעמים.

.it's about full timer : דובר\ת

דובר\ת: שאלתי מה קורה עם ההערה שלו שהיא כתובה תחת ההמלצות אז נאמר לי שזה

נבדק.

Minister of Health Department

יעל גרמן: מה זאת אומרת! איזה הערה!

הטענה אומרת ככה – יש מצבים שבהם המחירים הם מופרזים מדי ואז הם עושים - דובר\ת:

שימוש עודף.

יעל גרמן: בואו לא נתחיל להיות עכשיו רגישים לקראת הסוף, אני ממש מבקשת. לא כל

הערה אנחנו מכניסים. מה שהוא אמר זה נכון, אבל זה לא קשור למה שאנחנו דנים.

דובר\ת: ודאי שזה קשור.

יעל גרמן: אנחנו כרגע דנים על התורים. ההערה הייתה לגבי התורים. ההערה הספציפית היא

לגבי התורים. ברור שהוא - - -

דובר\ת: יהיו עוד הרבה דברים.

דובר\ת: לא, לא, לא. שנייה, אני רוצה רק להגיד - - -

יעל גרמן: משרד הבריאות כל הזמן עושה את זה. כאשר המחירים הם למעלה אז הוא מוריד

את זה. הוועדה הזאת לא הייתה צריכה לשבת כדי לומר את זה למשרד הבריאות

ולמשרד האוצר. מה שהוא אמר זה נכון ועושים את זה כל הזמן.

--- אבל אם עושים בדיקה של מחירים אז חלק מהמטרה זה למצוא

דובר\ת: אבל אם הם עושים את זה אז למה יש תורים!

דובר\ת: הו, יש הרבה סיבות לתורים, יש יותר מסיבה אחת לתורים.

דובר\ת: אם לא בודקים אז כדאי לבדוק איפה יש כיסים של אי יעילות ולהעביר את זה

למקומות שצריך.

יעל גרמן: תראי, אנחנו לא דנים עכשיו פה בכל הכשלים של המערכת. יש למערכת 1001 - - -

דובר\ת: אני רק רציתי שנגיע למחירים.

יעל גרמן: אבל זה לא קשור לנושא עכשיו. אנחנו כרגע מדברים על דברים אחרים. על

המחירים אנחנו נדבר בוועדה, ובוועדה נעלה את הכל. אנחנו מנסים לקצר תורים.

אנחנו כרגע באנו ואמרנו שבאותם מקומות שבהם אנחנו נראה שיש תורים ארוכים

והם פונקציה של מחירים, נתקן את המחירים. באותה הזדמנות לבוא ולומר: בוא

.it goes without say נעשה את זה גם למטה וגם למעלה

Minister of Health Department

דובר\ת: לא, אבל זה לא מובן מאליו.

דובר\ת: התחלנו מנושא של תמחור. פתאום עברנו לנושא של תורים. אם את אומרת שבאופן

שוטף יושבת קבוצה ועושה את זה אז למה שיהיו תורים בגלל המחירים! זה

התפקיד היום יומי שלהם.

דובר\ת: נכון. אני רוצה להסביר. בתור מי שיושב בוועדה, כמה סיבות. 1. כי זה לא רק

פונקציה של כסף. לדוגמה, לעולם מנהל בית חולים יתעדף ניתוח סרטן על ניתוח

כפתורים כי זה תפקידו.

דובר\ת: אני מבין, אבל אין לזה קשר למחירים.

דובר\ת: נכון. אני טוען שזה לא רק מחירים.

דובר\ת: כן, אבל למה במקומות שבהם המחירים תורמים לתורים שם נעשה את השינוי!

יעל גרמן: אתם רוצים להיכנס על כל משפט לוויכוחים אינסופיים כדי שלא נוכל להתקדם! אז

בואו ננסה גם קצת להתקדם. אנחנו שמנו את ההערה הזאת מפני שדיברנו על

תורים ואמרנו שבמקרה שיש תורים והם פונקציה של מחירים אז אנחנו מבקשים

לבדוק, זה הכל. חוץ מזה, מקימים את הוועדה ושם נעלה את כל הנושאים. אי

אפשר על כל דבר לעשות יום לימודים ארוך. כן, מה הנושא הבא!

דובר\ת: יעל, החברים קברט את פול טיימר בלהט הדיון, זה לא ייקח 5 דקות וגם לא 10.

ביקשתי ממנו שיחזיר לנו למודעות את נושא הבעלות הפרטית.

יעל גרמן: את הנושא של הבעלות הפרטית ...

דובר\ת: למרות ששוב אני אגיד, זה נושא שלאה ופנר תרצה להיות בו. זה אירוע שקשור גם

להתחשבנות של הרופא מול בית החולים וכדומה.

יעל גרמן: אז היא צריכה להיות כאן.

דובר\ת: אני חושב שהיא צריכה להיות כן.

- אני חושבת שגם לשולי היה מאוד חשוב להיות כאן.

Minister of Health Department

יעל גרמן: אני מציעה שאנחנו נקרא להם לבוא הנה ונדבר על זה. או שהם ייצאו כדי לקבל

החלטות לגבי הפול טיימר או שאנחנו נעלה את הפול טיימר סביב השולחן ונקבל

את ההחלטות כאן.

יעל גרמן: איזה עוד נושא, דורון?

דובר\ת: חוץ מהמערכת והפול טיימר?

יעל גרמן: כן.

דובר\ת: תיירות מרפא וביטוחים.

יעל גרמן: תיירות מרפא וביטוחים, או קיי. בתיירות מרפא יש אפשרות שמחר אנחנו נדון בזה

ונסגורי

דובר\ת: אפשר גם באותה הזדמנות לטפל - - -

דובר\ת: כבר שנה וחצי.

דובר\ת: את הנכס הזה השמור מכל!

יעל גרמן: חברים יקרים. אם זה אפשרי אנחנו נקבל ב-hard copy כאן כל אחד יקבל מול

העיניים שלו ואחרי זה אנחנו נאסוף את זה.

דובר\ת: זה רק אתם תצטרכו לאסוף כי אנחנו לא נגיע היום - - -

יעל גרמן: בסדר, או קיי. דורון יעשה את זה, ידפיס ויהיה לנו.

-דוברות: הם לא יכולים להביא את זה איתם מחר? אנחנו נעשה את זה פה מחר על הבוקר.

יעל גרמן: גם לגבי הביטוחים, אם אנחנו מחר את התיירות מרפא צריך לבקש משלומי שגם

יציג את האופציות. יש למעשה שתי אופציות שצריך לדון עליהן בביטוחים. אופציה

אחת במידה שיש לנו שימוש בשב"ן בפרטי ואופציה שנייה במידה שאין שימוש

בשביין.

--- דובר\ת: לא, אני קראתי שוב ושוב את ההמלצות שיש שם, יש שם המון המלצות

יעל גרמן: קדימה, אז אם כך צריך דיון.

דובר\ת: כן.

יעל גרמן: אז דיון.

Minister of Health Department

דובר\ת: ומחר נספיק גם את זה וגם את זה!

יעל גרמן: אם לא נספיק אז אנחנו נקבע עוד מועד.

דובר\ת: זה הסרט האמיתי עכשיו, דורון?

דובר\ת: לא, זה המבוא, זה הפרומו.

יעל גרמן: אנחנו עוברים רגע לבתי החולים הפרטיים בישראל.

דובר\ת: אני חושב שהדבר הראשון שכתוב פה בנוגע לבתי חולים פרטיים מתקיים – למרות

שאני רק כלכלן – גם ברמה קלינית. אם רוצים לפקח על מחירים זה בוודאי משהו

שחייבים לעשות. אני קורא לזה להפסיק את הייבורדליזציהיי של אסותא. בקיצור,

אני חושב שגם על זה יש הסכמה גם של משרד הבריאות. זה דבר שחיוני לעשות

אותו. מה שלא רוצים לעשות על המערכת הפרטית, צריך לעבור למערכת תשלום

אחת ולא לפצל את המערכות. פיקוח המחירים כולל את תשלום הרופא, לוקח

בחשבון פונקציית ייצור שונה ודברים אחרים, וקפ על הפעילות הפרטית. כשאמרנו

שמעל אותו קפ יהיה סוג של היטל, מיסוי, קנס וכוי, והכסף שיצטבר שם - - -

דובר\ת: קאפ על הפעילות הפרטית במימון ציבורי?

דובר\ת: על הפעילות הפרטית. לא במימון ציבורי. על הפעילות הפרטית.

דובר\ת: הצגת את זה קודם.

דובר\ת: כן. אני מציע שאציג את זה שוב. אני אומר מה הכוונה. כשאנחנו עושים קפ בבתי

חולים זה מייצר מערכת תמריצים הכפופה לבית החולים ולקופת החולים. בבית החולים זה מייצר פעילות לעצור את הפעילות, בקופת החולים זה מייצר תמריץ

לבחור פעילות. ואז תמיד מה אנחנו אומרים? נעשה קרן, נצבור את הכסף כדי לייצר

לכל אחד את התמריץ הנכון. פה אנחנו מדברים על פעילות פרטית. אני חושב שעל

הפעילות הציבורית צריך לדון בנפרד. אבל על הפעילות הפרטית שמתבצעת

באסותא וב-HNC צריך לעשות קפ, ומעבר לקפ הזה צריך להטיל עליה קנס. לצורך

העניין, חמישים אחוז מההכנסות העולות על אותו X שנקבע הולך לאיזושהי קרן

במשרד הבריאות.

Minister of Health Department

יעל גרמן: למה רק שם! למה לא ברמת אביב!

דובר\ת: אסותא ו-HMC זה המרכזי. אני גם אגב בעד שתהיה רגולציה למרפאות פרטיות.

יעל גרמן: בואו נאמר את זה במפורש. בכל מקום שבו נעשית פעילות פרטית.

דובר\ת: יש פה 20:20 אבל באמת כמו שאת אומרת, כדי למנוע את הזליגה בעתיד למקומות

האלה – ולא נתייחס למה שקורה – אני חושב שצריך לראות שמכסים את הדבר

הזה מכל המקומות.

יעל גרמן: תתפלאו כמה הרבה יש. אסותא אומנם יש לה חמישים אחוז להערכתי מסך כל

השרייפ, לרבות ייהדסהיי ושערי-צדק - - -

דובר\ת: שכר מנתח נאמד בשני מיליארד דולר.

דובר\ת: באסותא את לא יודעת את שכר המנתח.

- דובר\ת: לא שאת לא יודעת, את לא יודעת את כל שכר המנתח. את יודעת חלק.

יעל גרמן: אני חושבת שכל מקום שיש בו.

דובר\ת: פיקוח על המחירים אמרנו. קפ על הפעילות הפרטית אמרנו. חברות ביטוח, פוליסה

אחידה – אני לא נכנס לדיון של שלומי.

דובר\ת: נדבר על זה מחר.

דובר\ת: אבל כן דבר אחד שרלוונטי פה מאוד, שהוא לא תנאי אבל הוא תומך בהמלצה

הקודמת, שיש היום שתי שיטות שדרכן עובדים השמאים עם הרופאים. יש שיטת

ההסדר ויש שיטת ההחזר.

דובר\ת: שב"נים וחברות הביטוח.

auדובר\ת: זה כמו מוסך הסדר ומוסך החזר. כלומר, יש מקום שבו אומרים לך, הנה יש רשימת

רופאים, תעשה את הניתוח אצל אחד ותשלם השתתפות עצמית. אתה רוצה רופא

שהוא לא ברשימה, אתה עובר ממסלול הסדר למסלול החזר – קח שמונת אלפים

שקל ותסגור. אנחנו חושבים שצריך לעשות רק במסלול ההסדר. וגם בשב"נים,

השתתפות עצמית ושלא יהיה מימון פה של השתתפות עצמית.

דובר\ת: על זה יהיה דיון מחר.

Minister of Health Department

דובר\ת: בשב"ן אמרנו שצריך לתקן את התמריצים בשל הסטת פעילות מהסל לשב"ן. על

פוליסה אחידה אני לא מדבר. ביטול החזרים ומעבר לאסדרה, אמרנו. רגולציה

אמרנו.

דובר\ת: שיפור רגולציה או הענקת סמכות לרגולציה!

דובר\ת: יש לך את הרגולציה היום. דיברתי על הדבר הספציפי הזה. אני חושב שגם לזה

הייתה הסכמה, שתחולת השביין - - -

דובר\ת: תתרכז במגזר הפרטי, באספקה - - -

דובר\ת: זה המגזר הפרטי, זה בתי החולים הפרטיים.

דובר\ת: איפה בעלות! אתה לא משנה!

דובר\ת: לא נגעתי בבעלות.

יעל גרמן: אם מישהו לא קרא, יש כאן את הדברים. אני חושבת שאז לא היה ויכוח, אבל

קדימה בואו נקרא אחד אחד בשקט. אם יש הערות, להעיר, כדי שנוכל לקבל את זה

ולעבור הלאה.

יעל גרמן: אני מבקשת שלא יהיה כתוב – ריסון הפעילות לא רק בבתי חולים פרטיים אלא

ריסון הפעילות הפרטית. כי אני לא רוצה רק בבתי החולים, אני רוצה גם בקליניקות

ובמרפאות ובכל מקום.

דובר\ת: זה שם קוד.

דובר\ת: אני מניח שהכוונה לכירורגית.

דובר\ת: זה לא ניהול המערכת הפרטית אלא הסדרת המערכת הפרטית.

יעל גרמן: אסדרה, או-קיי. הסדרת הפעילות.

דובר\ת: ב"הדסה" היא ציבורית או פרטית?

דובר\ת: על ייהדסהיי חל הקאפ.

דובר\ת: על השרייפ?

דובר\ת: כן. התעקשנו על זה מאוד.

Minister of Health Department

א, יש מעל זה X, יש מחותא שהיא את הפעילות של אסותא שהיא א, יש מעל זה כתוב פה דבר מאוד פשוט: את לוקחת את הפעילות של אסותא

עוד 3 של סתם ביחד ושמה על או X או X או X או שמה על זה X או X או עוד 3

קפ.

דובר\ת: שמה על זה פיקוח על המחירים.

דובר\ת: זה פיקוח על מחיר שבין שני consenting adults יכולים להחליט. אני חושב שזה

חלומות באספמיה.

דובר\ת: אבל מה זה שביתה!

דובר\ת: בואו נעשה דיון מסודר.

יעל גרמן: בבקשה,

דובר\ת: אני רוצה להגיד כמה דברים. קודם כול אני רוצה לומר שאני מתנגדת לכל צורה של

ריסון מערכת פרטית - תכף אשתמש במילה ייאסדרהיי – כל עוד אני לא בטוחה

שהמערכת הציבורית נותנת את המענה השלם. לא יעזור שום דבר, בגלל שהמערכת

הציבורית יש בה מגבלות תקציביות ומגבלות שאני מבינה אותן ואני מקבלת אותן,

והייתי בחלק מהדיון שהיה קודם, אז לא יכול להיות שהאזרח לא ימצא את המענה.

כי פה הגבילו אותו ופה הגבילו אותו. אז מה הוא אמור לעשות! לנסוע לחו״ל או

להיות בלי מענה? כדי להשלים את המודל, המודל צריך להיות שבתוך מדינת ישראל

אזרח יכול למצוא מענה לא משנה איפה. בחלק מהמקרים מדינת ישראל משלמת

אותו, והיא אומרת מה היא יכולה לשלם, ובחלק מהמקרים מדינת ישראל אומרת,

אנחנו לא יכולים לשלם כי זה יותר מדי, אין לנו מאיפה, תלך למערכת הפרטית. אם

בן-אדם לא יכול לקבל את מה שהוא חושב שהוא מקבל בשיעור, הוא יודע לקנות

שיעור פרטי. לא אומרים לו, עכשיו אנחנו גם נגביל לך את השיעורים הפרטיים. זה

כתפיסת עולם. לכן היה חשוב לי להגיד את זה בקשר למה שיש. עם המילה

ייאסדרהיי אפשר לחיות. רציתי להגיד שחייבת להיות הבהרה שההקשר הוא לא

Minister of Health Department

לצמצם בהכרח את הפעילות הפרטית אם אנחנו לא יודעים שיש לנו מענה בציבורי. זה דבר אחד.

דבר שני: אני כן יכולה לקבל שאומרים במערכת האסדרה אנחנו רוצים לפקח, לראות, לעזור, לסייע אפילו למטופלים. אני לא יכולה להבין שאנחנו פה נסגור את זה את זה מכל הכיוונים, שבעיני זה נראה כאילו שנחנוק או את המערכת הפרטית או את הנושא של ציבור הרופאים. אני רוצה להסביר למה, לאיזה כיוון אני באה. אחד מכל הדברים האלה, או אפילו שניים, אפשר היה לחיות אתם. הכל ביחד נראה לי יותר מדי. כשיש יותר מדי, זה יתפרץ החוצה באיזשהו מקום. אני יכולה להבין את הנושא שמצד אחד אנחנו רוצים – אני לא יודעת אם אנחנו צריכים פיקוח על המחירים, אם אנחנו מחליטים שאנחנו שמים את כל המחירים של מערכת הבריאות תחת צו פיקוח, אבל מדינת ישראל לא הולכת לכיוון. אבל אם זה מה מערכת הבריאות, אני לא אתנגד. אם זאת החלטת ממשלה שבאה ואומרת, אנחנו רוצים את כל נושא הבריאות לשים תחת פיקוח, זאת אמירה שיש לה המון השלכות. אני אפילו לא יודעת מה להגיד בעניין. אני חושבת שיש דרכים שהן לא כל כד אגרסיביות שיכולות להשיג את אותו הישג.

אני בהחלט חושבת שאם היינו מדברים על מחירים מומלצים, אנשים היו מתיישרים לפי זה. שזה לא היה אומר שזה מה שצריך, אלא היה מאוד ברור. הציבור וכולם היו יודעים להגיד לפי מה הולכים. אם היינו מדברים על כך שהיינו רוצים אפילו להגביל הגבלות מסוימות בשב״ן, שלא משלמים את זה מתוך הכיס, אלא היו אומרים השב״ן מגביל את ההחזר או את מה שיש לסכום מסוים שרוצים לעשות אותו – גם הייתי יכולה להגיד. ועדיין אם יש בן-אדם, ופה אני מגיעה ל- two לעשות אותו – גם הייתי יכולה להגיד. ועדיין אם יש בן-אדם, ופה אני מגיעה לך שזה מהכיס שלך. זה לא מהשב״ן, זה לא מהביטוח, לא מכל הדברים האלה. מה שאני רוצה להגיד, ואני לא רוצה לתת חוות דעת משפטית אחרת יותר מאחרים –

Minister of Health Department

אני חושבת שיש דרכים יותר מידתיות להגיע לנושא של אסדרה מאשר המצב הקיצוני הזה. זה מה שרציתי להגיד.

לגבי הנושא של החדרים: אני לא עד כדי כך מבינה ורוצה את זה, ואני גם לא בטוחה שחייבים לעשות את זה דרך פה, דרך הוועדה. אפשר להגיד איך צריך לעשות את זה, אני לא יודעת מה קורה באסותא. אסותא לאט לאט הופכת ממילא להיות בסיטואציה של הסכמים ולאו דווקא של החדרים. הכל תלוי במודל הכללי. לכן אני לא יודעת להתייחס לזה. זה נראה לי מאוד בעייתי.

בקפ אני פשוט לא מבינה מה הכוונה. אני כל הזמן חשבתי, ואני כן רוצה להגיד – אני חושבת שהמערכת הפרטית נהנית מהמערכת הציבורית. זאת אומרת, מהיוקרה, מההכשרה ומכל הדברים האלה, ולכן אם מצמידים משהו מסוים שעובר מהמערכת הפרטית למערכת הציבורית, כמו החזר על השקעה שהיא קיבלה או על משהו כזה - - -

את עושה את זה דרך מיסוי של שביינים. +

בסדר. אבל אז זה גם נשמע אחרת. זה נשמע כאילו יש לזה הצדקה. לי לפחות זה עושה שכל בראש של הצדקה. אם ניקח את הרופא, אתה נהנית מהמוניטין שקיבלת במערכת הציבורית, בזה שהכשרת אותו, גידלת אותו וכוי, אז אתה משלם עבור מה שקיבלת, שזה עושה שכל, ואז אפשר לעשות את זה לקיצור התורים. אבל כמו שאמרתי, אי-אפשר גם וגם. צריך להחליט על כמה כיוונים שהולכים עליהם. זה נראה לי דרסטי, קיצוני מדי, וזה כמו שאמר יוגיין – בלי להגיד את מה שיוגיין אמר

יעל גרמן: בבקשה.

: דובר\ת

דובר\ת: רק הערת אזהרה כללית. אני לא בטוחה שאני מבינה את הפרטים של כל העניין,

– מוביל את המערכת ליותר מדי קיצוניות, ובסוף לא נקבל.

אבל כל הזמן אני חושבת אם זה מידתי.

דובר\ת: זה אושר על ידי אורית.

דובר\ת: מתי אושר על ידי אורית?

Minister of Health Department

דובר\ת: בחוק ההסדרים 14-2013.

במילה אני לא בטוחה שמה שאושר על ידי אורית זה מילה במילה. μ

דובר\ת: זה היה בחוק ההסדרים האחרון, אושר על ידי היועץ המשפטי לממשלה.

. אם אין בעיה אז אין בעיה. דובר\ת

- אושר משהו יותר קיצוני ממה שאנחנו מציעים, אבל בסדר.

יעל גרמן: הוא רוצה שזה יעבור עין של משרד המשפטים כדי שיתנו את הגושפנקה של

מידתיות לנושא הזה.

דובר\ת: אגב, כל זה לא היה.

דובר\ת: היה מעבר לתשלום.

דובר\ת: אבל לא היה גם וגם וגם.

יעל גרמן: היה גם על הקאפ וגם על השיפוי פיצול.

auיש לך גם מיסוי, וגם את זה אתה רוצה? זה שווה הבהרה.

יעל גרמן: מיד נעבור אחד אחד.

דובר\ת: אני חושב שהסעיף הראשון הוא מאוד משמעותי לגבי אופן ההתנהלות שהמערכת

נותנת לבתי החולים את האחריות באופן כללי לשירות שהם נותנים, שיתחילו לנהל

את זה, שתהיה כתובת אחת למטופל. היום חברות הביטוח עושות עסקאות בנפרד עם המנתחים, אחריהם עם בית החולים הפרטי. לא תמיד יודעים מה נעשה ואין על

זה שליטה מסודרת. רצינו לחבר את בית החולים להרבה יותר אחריות למה שקורה

שם. ברגע שהוא ינהל את זה, זה גם יעזור לנו בנושא של בקרת עמיתים ועוד הרבה

מאוד דברים. להפוך את בית החולים למקום שיותר מנהל את הפעילות הפרטית

ולא רק משכיר חדרים. אני חושב שהצעד של הכללת שכר הרופא הוא דבר מאוד

מאוד נכון מהבחינה הזאת.

לגבי הקאפ והפיקוח על המחירים: אני חושב שזה צעד נכון. אני חושב שפיקוח על מחירים שכולל תשלום לרופא צריך להיבדק גם מבחינה משפטית. כי בעצם אנחנו באים ואומרים לרופא בשוק הפרטי לגמרי, אתה לא יכול לגבות 3 מיליון שקלים על

Minister of Health Department

איזשהו ניתוח. אנחנו מגבילים כמה אתה יכול להרוויח על פעולה. אני חושב שזה יכול לעשות דברים טובים למערכת הבריאות מבחינת לחצי שכר. מצד שני, זה גם יכול להוביל חלק מהרופאים החוצה, כי קובעים להם מכסימום אפשרות להרוויח במערכת הפרטית. אבל אני חושב שבסופו של דבר צריכים לראות את זה בצורה - -

יעל גרמן: בבקשה.

דובר\ת: אני חושב שזה צעד שיש לו יתרונות, אבל גם צריכים לראות שהחסרונות שלו בסופו

של דבר לא יגרמו ליותר נזק. אבל אני חושב שהכיוון נכון.

גם לגבי הקפ על הפעילות הפרטית, אני חושב שיש לנו קפ על כל המערכת באופן

כללי על הפעילות הציבורית, ובמקרה הזה, כמו שנאמר פה, הניצול של התשתיות –

מדובר על רופאים שעובדים במערכת הציבורית וגם אם לא עובדים הם הוכשרו על

ידי המערכת הציבורית ומשתמשים פה בתשתיות לאומיות בהרבה מאוד מובנים.

אני חושב שזה גם כן נכון להכניס את הנושא הזה.

יש נושא שנדבר על כך אחר-כך, וזה הנושא של הבעלויות, שקופות החולים

הציבוריות מחזיקות בבתי חולים.

יעל גרמן: זה נושא שצריך לדון פה.

דובר\ת: אני חושב שצריך לבחון את המהלך הזה בראייה של האזרחים, בראייה של תורים.

יש רק באסותא 31 חדרי ניתוח שעובדים סביב השעון. צריך לוודא שאחרי התקנות

הללו הם ימשיכו לעבוד סביב השעון, ולכן גם משה לדעתי בא ואמר, שהוא היה

רוצה לראות שם פעילות ניתוחית ציבורית במסגרת הפעילות של בית החולים. זה

נכון. בגדול אני חושב שהתיקון הוא נכון. אפשר לדבר על העוצמה של הדברים ועל

מה קורה מעבר לאותו קפ, איך זה נקבע. זה לא משהו סגור.

יעל גרמן: כתוב במפורש שיועבר שיעור מההכנסות. לא אומרים שהקאפ הזה קובע גבול

שמעבר לזה אי-אפשר. אפשר, אבל משלמים.

1. צריך לראות שהמנגנון ישים. דובר1ובר1ו. צריך לראות שהמנגנון ישים.

כי היום ההתחשבנות באסותא היא התחשבנות שמורכבת מכמה חלקים. אנחנו

Minister of Health Department

בעצם מכניסים את כולם תחת כנפי בית החולים וזה מציב מגבלה. יכול להיות

שבמתמטיקה של החיים זה מיתרגם - - -

יעל גרמן: לא הבנתי.

דובר\ת: היום כשמישהו בא לאסותא ומשלם לאסותא והוא משלם לרופא בנפרד - - -

יעל גרמן: אבל אנחנו אוסרים על זה.

דובר\ת: עכשיו אנחנו מכנסים את הכל תחת הכנפיים של מוסד, ואז אנחנו קובעים לצורך

העניין שסכום כספי מסוים זה בעצם התקרה שלו. אז יש פה הוראות תחולה מאוד

מורכבות.

יעל גרמן: לא כתוב סכום, כתוב פעילות.

דובר\ת: הפעילות בסוף זה גם כן כסף. היישום הוא מאוד מאוד מורכב. כמו שטלי אמרה,

צריך לוודא שזה עובר את העיניים המשפטיות, כי אלה הוראות משמעותיות מאוד.

אבל בהחלט הכיוון הוא נכון.

דובר\ת: ככל שאנחנו אומרים שהמעבר לתשלום הוא דרך בית חולים, גם שכר הרופא, בית

החולים יידע אולי לנהל את זה בצורה מסוימת. זאת אומרת, אולי בכל זאת תהיה

איזושהי תקרה שמי שיקבע אותה זה לא הצו אלא בית החולים. בית החולים

בסופו של דבר רוצה גם להיות רווחי, ויש תחרות על רופאים, אז יכול להיות

שהתקרה הזאת תיקבע על ידי בית חולים שמעסיק אותו.

יעל גרמן: את הקאפ?

דובר\ת: לא, את התשלום לרופא, בין הראשון לשני.

יעל גרמן: תסביר את זה.

דובר\ת: כשיש לך מודל של חדרים להשכרה, בהחלט יש אולי מקום להגביל את השכר

שהרופא מקבל. אבל אם אנחנו מעבירים את זה לזה שהשכר של הרופא הוא דרך

בית החולים, אז ממילא יכול להיות איזשהו מנגנון. ואז אנחנו אומרים שזה יותר

מידתי, כי אנחנו לא עושים גם את זה וגם את זה וגם את זה, אלא אנחנו נותנים

לכוחות השוק איכשהו להתנהל בתוך המהלכים.

Minister of Health Department

הבא בבקשה. :יעל גרמן

אתם אומרים בכל מילה מה שרציתי להגיד. : דובר\ת

> הבא בבקשה. :יעל גרמן

אני עכשיו מדבר בתור אזרח. אם אתם מחריגים מכל הדבר הזה את ״הדסה״ : דובר\ת

מראש, אני יכול לראות את ההיגיון. של המשפחה שלי. זה בתור אזרח. אני כן רוצה את הבחירה ואני כן רוצה לקנות ביטוח, ואני מוכן, דרך אגב, לשלם עוד מס שאני רוצה. אין בעיה, אני משלם מיסים על כל מיני דברים שמסבסדים דברים אחרים, ואין לי שום בעיה. אבל למנוע ממני דה-פקטו מה שכתוב פה, זה בעצם הופך את המערכת לגודל קבוע, והגודל הקבוע הזה הופך את ה- שולי ללא כדאי, כמו שזה עושה היום בבתי חולים, כי זה מה שזה אומר. כי השיעור הזה, אם הרי נתחיל לדבר

> מאה ועשרים. : דובר\ת

לכן אמרתי שהחדרים חייבים להמשיך לפעול. : דובר\ת

אנחנו גם נאסור עליהם לייבא תיירים. רבותי, יש למועצה ולאוצר שני תחומים: 1. : דובר\ת

מחר על השיעור הזה – מה השיעור הזה! שבעים אחוז! שמונים אחוז!

דיור – שבו האוצר אומר, תשמע, רק שוק ושום דבר אחר, למרות שהממשלה היא

בבעלות של יותר מחמישים אחוז על כל הקרקע, לכן אין שוק בלי הממשלה - - -

לפי דעתי, הדבר הזה פשוט לא ישים. אנחנו בתיירות מרפא כן הצענו בדיוק את הסעיף הראשון, כי אנחנו חושבים שלהשאיר לא מסיבה של הגבלה של העלויות וכוי, אלא אנחנו חושבים שלשים בן-אדם בעולם של מצוקה רפואית מול רופא שאומר לו או שאתה משלם לי שבעים אלף שקל או שתלך לחפש את החברים שלך; או למשל להוריד בן-אדם מהמיטה כי הוא הפעיל שביין ולא הפעיל את הביטוח – זה לפי דעתי לא סביר. אבל את זה כשלעצמו אנחנו אפילו הצענו בתיירות מרפא – לאה מאוד התנגדה לזה, אז השארנו את זה פתוח. אבל כשאנחנו מכניסים לתוך זה את פיקוח המחירים, על בסיס מה אנחנו מפקחים על המחירים! גם על התייעצות עם הרופא אנחנו נפקח על המחירים, או ששם לא נפקח על המחירים? כי אם אני לא

: דובר\ת

לשכת שרת הבריאות

Minister of Health Department

אפקח על המחירים, אז כבר ראינו מה זה עושה. אז אתה פשוט תיקח על הניתוח עשרים אלף דולר, ובאסותא אני אעבוד בחינם. רבותי, אני בא ממדינה שניסתה לעשות את הדבר הזה. זה לא עובד. זה שזה ברח בעשר השנים האחרונות, אני מבין את זה. אנחנו מנסים להוריד את הקפ מהמערכת הציבורית. אני לא יכול לתמוך בדבר כזה במערכת פרטית, שדרך אגב, גם שם אני יכול להגיד – במוסקבה היום כשאתה הולך לבית חולים, אומרים לך, שמע, את התרופה תקנה לבד, את השתל תקנה לבד, את המרדים תביא לבד. זאת אומרת, אני לא חייב לספק לך. אני מספק לך את החבילה, אז בוא נפרק אותה ונשים קפ על זה. רבותי, עם כל הגיחוכים - - -

דובר\ת: לא, דווקא הוא לא רוצה אחד אחד.

אני חוזר על מה שקובי אמר, אנחנו על רקע של אמירה כללית שאי-אפשר לפקח על כלום במערכת הציבורית. בפרטית, בחוץ, אנחנו יכולים לפקח מה הוא בדיוק הוא עושה, כי הוא לא חייב לתת לך אפילו להיכנס לבניין. כל הזמן אנחנו אומרים למה

אי אפשר להכניס את הפרטי למערכת הציבורית, כי אי אפשר לפקח.

אני אומר לך שלושה דברים. לכן זה השלב הראשון.

השלב השני, בתור אזרח אני חושב שזה עושה רע לאנשים שמשתמשים היום בשירותים פה, כי אני לא ראיתי עד היום משהו ודאי בתוצאה של הוועדה הזאת שמשפר משמעותית את המערכת הציבורית, כרגע. עוד לא סגרנו את הכל, אבל כרגע אני לא יודע.

יעל גרמן: הפול טיימר לא משפר!

דובר\ת: אני לא יודע. על פול טיימר צריך לשלם. בהנחה שאני אקבל עוד 4 מיליארד שקלים

• • •

יעל גרמן: בהנחה שיש פול טיימר, לא משנה מאיפה - - -

דובר\ת: כמה?

יעל גרמן: כמה שלא יהיה זה יותר טוב מהיום!

Minister of Health Department

דובר\ת: זה נכון, אבל זה לא עניין של יותר טוב או לא. השאלה היא אם זה מייתר את הצורך

שקיים היום במערכת הזאת הפרטית.

יעל גרמן: למעשה אתה בא ואומר ככה: עד שאני לא בטוח שבאמת למערכת הציבורית יש

אפשרות לתת ניהול טוב, אני לא מוכן להקריב את המערכת הפרטית.

דובר\ת: לא. אני אומר שני דברים: האחד, המערכת הפרטית נותנת ערך שאנשים רוצים

אותו, וזאת הסיבה שהם משלמים. יש פה עיוותים מסוימים, כמו הפניה לשב"נים

וכוי, ובזה צריך לטפל. אבל יש פה ערך, ואתה סתם גורם למערכת הזאת להתכווץ,

אז אתה מונע מאנשים את הערך הזה. זה דבר ראשון. אני חושב שלגבי אזרח זה לא

נכון.

דבר שני: במערכת הזאת, כפי שזה כתוב, זה פשוט לא יעבוד.

יעל גרמן: עם רגולציה?

דובר\ת: לא רק רגולציה מתאימה. אפשר לעקוף את זה בקלות. בסופו של דבר אתם יכולים

לגחך ולגחך, אבל אם אתה עושה דברים מספיק קשים, יש פה קבוצה מספיק גדולה

של אנשים שיהיו מאוד מוגבלים מהדבר הזה – אז אם אתם חושבים שלא יהיו פה

מטוסים או שיירות לכל מיני מקומות, עם רופאים ויחד עם פציינטים, אני מציע

לכם שתבדקו את הניסיון של הולנד.

יעל גרמן: למה צריך ללכת להולנד?

. היו מטוסים שיצאו מהולנד לספרד באופן קבוע כל שבוע. -

דובר\ת: אני רוצה לחדד, למה אנחנו ממליצים על משהו. אנחנו ממליצים על משהו כי אנחנו

מאתרים איזושהי בעיה. אני חוזר לבעיות המקוריות. מה אמרנו! אמרנו שיש בעיה

של מחירים מופרזים במערכת הפרטית, שיש לה השפעה חיצונית על המערכת

הציבורית, והיא יוצרת אינפלציה. יצרנו מערכת שהיא כאילו אי בודד, שבו הכל

פתוח, וכל דיכפין ייתי ויחייב, ומול זה מערכת ציבורית ענייה. אז יש פה אינפלציה

גדולה של מחירים.

Minister of Health Department

דבר שני: אמרנו את הדבר הבא – במידה רבה בתי החולים הפרטיים – ואני עושה פה החרגה של "הדסה"; "הדסה" מבחינתי איננה בית חולים פרטי – בתי החולים הפרטיים כמו אסותא ומדיקל הרצליה -

יעל גרמן: גם אתה בתור פציינט?

דובר\ת: לא. אין פה מקום לרמה האישית. אני מדבר ברמה של חולה. בעיה נוספת מעבר

לאינפלציה של מחירים, זה הסיפור של הסלקציה או הסינון של מטופלים טובים.

במצב שבו בעצם בית החולים בוחר את מי שכדאי לו לטפל, והוא לא מחויב לשום

דבר אחר שלא משתלם לו לעשות.

דבר שלישי: אנחנו גם רוצים כן להתערב בפרקטיקה הרפואית שמתנהלת בתוך בית

החולים. ואני מתייחס בעיקר לנושא של חדרים להשכרה.

אנחנו רוצים להתמודד עם שלוש הבעיות האלה. הדרך להתמודד אתן הוצגה כאן.

דבר ראשון: חדרים להשכרה. רבותי, חדרים להשכרה זה דבר שמסיט את האחריות

מבית החולים. נוצר מצב שבו יש רופא מזדמן שעושה איזושהי עסקה כלשהי בנושא

של בריאות - -

יעל גרמן: כל הנושא של בקרת עמיתים שדיברנו עליו.

דובר\ת: הרבה יותר מבקרת עמיתים. אני חושב שחובה שספק שירותים יהיה אחראי לטיפול

הרפואי. בבית החולים הוא נותן את השירות הזה. מה זה להשכיר את החדר!

יעל גרמן: על זה אין ויכוח.

דובר\ת: יש ויכוח.

דובר\ת: לדעתי לא צריך להיות ויכוח. שלא ישתמע, אולי הייתי צריך להקדים, לאה, אני לא

שונא את המערכת הפרטית, ואני לא חושב שאין לה מקום במדינת ישראל. אני רק

רוצה למנוע את ההשפעות החיצוניות שיש לה על המערכת הציבורית. אז דבר

ראשון, הסיפור של החדרים - אני חושב שהסיפור של החדרים זה מתכונת לא

תקינה לטפל בחולה.

Minister of Health Department

הדבר השני זה הסיפור של הפיקוח על המחירים. הפיקוח על המחירים, אם אני מתחיל בזה שמה שנקרא התחלתי באבחנה והתחלתי בבעיה של אינפלציה של מחירים, שבין השאר נובעת מהעובדה שבית החולים פה הכל פתוח, ואפשר לגבות מכאן עד להודעה חדשה, הביטוחים משלמים, הרופא גובה, אין פה חוכמות. את הדבר הזה צריך לעצור כי זה משפיע על המערכת הציבורית. חלק גדול מכך שאנשים בורחים בשלוש אחר הצהריים או בשתיים – יגידו אנשים במערכת הציבורית – נובע מזה שפה אין שום חסם, אז ה-sky is the limit.

בנושא של בריאות, רבותי, אין תקרה. אנשים מוכנים לשלם הרבה מאוד כסף כדי לקבל בריאות טובה, ואת הדבר הזה מנצלים גם ספקים של בתי חולים וגם רופאים שעובדים בתוך בתי חולים כאלה. לכן אני חושב שחייבים לשים שם פיקוח. לא יכול להיות שכל המערכת הציבורית מפוקחת, גם של בתי החולים, גם של הרופא, ופה הכל פרוץ. יש פה איזשהם כללי משחק. אנחנו מדברים על תחרות. איזה תחרות הוגנת זו פהי אתה רוצה תחרות! בבקשה, תשווה את המחירים, תשווה את הכמויות, תיתן איזשהם כללי משחק הוגנים לתחרות הוגנת. אתה לא יכול להגיד לאיכילוב אל תעלה מחירים ותתחרה באסותא. לכן, אני בעד פיקוח על המחירים גם ברמה של בית החולים וגם ברמה של הרופא. אני חושב שבית החולים זה פרוצדורה אחת וגם הרופא.

דובר\ת: על ידי כך שאתה מכניס את הרופא לתוך בית החולים אתה ממילא תגרום לריסון מחירים.

דובר\ת: אפילו תגביל את הפרוצדורה, לא את השכר של הרופא, אבל תגיד, אם גם זה מנוהל דרך. דרך בית החולים וגם אתה עושה הגבלה על המחירים על פרוצדורות אבל לא על שכר של רופא. כמו מוצרים ושירותים.

דובר\ת: אלה שני מוצרים נפרדים. כי יש המוצר שנקרא אשפוז ויש המוצר האחר,- - לכן אני אומר שצריך לעשות גם על זה וגם על זה.

יעל גרמן: הלאה.

Minister of Health Department

דובר\ת: 3 בנושא של הקפ אני חושב שיש פה ההיגיון שאומר את הדבר הבא: בית החולים

הפרטי הזה משתמש במוניטין, בית החולים הזה משתמש בתשתיות שניתנו

במערכת הציבורית, ואני חושב שהם צריכים לשלם את המחיר הציבורי. דרך אגב,

זה נהוג ומקובל בהרבה מאוד מערכות כלכליית – שהמגזר הכלכלי משלם את

המחיר האמיתי הכלכלי של השימוש.

יעל גרמן: אז אולי על כל פעולה?

דובר\ת: יכול להיות שנלך לכל פעולה. אני חושב שבנושא של הקפ הייתה עוד מטרה אחת:

auדובר\ת: לזה באנו דרך השביין. אלה שתי תכליות שונות.

דובר\ת: אפשר לשכלל את הנושא הזה, אני לא רוצה להיכנס יותר לפרטים, אבל הרעיון

שהמגזר הפרטי משלם מה שנקרא מס למגזר הציבורי, אני חושב שצריך לאמץ אותו

ברמה העקרונית, כי יש לו את ההיגיון שלו ואפשר להגן על ההיגיון הזה. אני לא

חושב שיש בעיה משפטית.

דובר\ת: אולי היטל אבל לא מס.

דובר\ת: אוקיי, תנסח איך שאת רוצה.

דובר\ת: שזה ילך פשוט למערכת הבריאות ולא - - -

דובר\ת : אם הבן אדם עובד רק באסותא ולא בציבורי, אז אתה גם אוסר עליו!

דובר\ת: אין אחד כזה כיום.

דובר\ת: בוודאי שיש. עכשיו כבר יש מאות כאלה.

דובר\ת: אם נאמץ את העיקרון, נלך על העיקרון.

הערה אחרונה שלא זכתה פה להתייחסות, אבל אני מעלה אותה על השולחן, נדמה

לי שניר העלה אותה, זה נושא הבעלות. הבעלות של קופה ציבורית על בית חולים

פרטי מייצרת הרבה מאוד בעיות. מייצרת הרבה מאוד תמריצים להסטה. אני חושב

שאם אנחנו נכנסים לנושא של המגזר הפרטי, אנחנו חייבים להתייחס גם לסוגיה

הזאת. אני יודע שהיא בעייתית, אני יודע שהיא קשה, אבל היא יוצרת המון בעיות.

אחת מן השתיים – כי אני אגיד לכם גם למה, אני אנסה להסביר את הבעיה, ואני

Minister of Health Department

לא רוצה לצטט, אבל בהרבה מאוד מקטעים שאני שומע את מנכ״ל מכבי, הוא אומר, בית חולים ציבורי. אחרי זה כאשר הוא מוכר את עצמו זה אני בית החולים הפרטי. זאת אומרת, הקטע הזה של שני העולמות ולחגוג על שני העולמות – כשהוא רוצה, בית החולים הזה הוא ציבורי, וכשהוא רוצה, הוא בית חולים פרטי. ואז הוא נמנע מכל המגבלות של הציבורי, ואחרי זה לוקח את כל היתרונות של המערכת הציבורית כשהוא רוצה אותה. זה לא יכול להיות. צריך לחתוך. אתה ציבורי, בבקשה. אתה פרטי, בבקשה. אבל להיות כזה מין שעטנז שבין שניהם, זה פשוט לא תקין.

יעל גרמן: מה היית מציע!

דובר\ת: אחת מן השתיים.

דובר\ת: אבל זה לא קשור לבעלות. מכבי יכולה להחליט על האופי שלו ולהמשיך ולהחזיק

באסותא.

יעל גרמן: בואו נשמע מה הוא אומר. זה הסעיף הרביעי.

דובר\ת: כן, הסעיף הרביעי. אני ממליץ להחיל את כל כללי המשחק הציבוריים שחלים על

בתי החולים הציבוריים גם על בית חולים אסותא.

יעל גרמן: איך אתה פותר את בעיית הבעלות?

דובר\ת: הבעלות זה מימד אחר.

דובר\ת: הבעלות יוצרת את העיוות של התמריצים. צריך למצוא לזה פתרון.

דובר\ת: יש הבדל בין שאתה אומר לכללית, אנחנו לא רוצים שתהיי בעלים.

דובר\ת: לא, כללית זה סיפור אחר.

דובר\ת: אז אתה לא רוצה את העניין של בעלות. אתה רוצה את האופי שלו, שהוא ימשיך

להיות - - -

דובר\ת: הבעיה איננה בעלות על המתקן, כי לקופת חולים כללית יש בית חולים ציבורי. אבל

ברגע שיש לה בית חולים פרטי זה הבעיה. כשיש לך בית חולים פרטי בבעלות

ציבורית, זה יוצר הרבה מאוד בעיות.

Minister of Health Department

יעל גרמן: אז מה ההצעה!

דובר\ת: או להפוך את בית החולים הפרטי הזה לציבורי, או שיהיה פרטי עד הסוף.

דובר\ת: ואז תפקיע אותו ממכבי?

דובר\ת: אני לא יודע היום כמה הכסף של המיסים שלי מסבסד את בית החולים הפרטי

שנקרא אסותא. שיגיד לי מישהו פה שהוא בטוח שזה לא קורה. כמה כסף של

מבוטחי מכבי הולך לאסותא ?

דובר\ת: אני לא יודעת.

. גם אני לא יודע

דובר\ת: גבי, שאלת שאלה אז אני רוצה להגיד לך: אף אחד לא יכול לדעת למה המיסים שלו

הולכים. אבל לא הבנתי את ההיגיון, לא הבנתי את הרצף הלוגי במה שאתה אומר.

אני לא מבינה למה יש לך את הבעיה עם אסותא, למה אתה חושב שזה מממן אותה.

תסביר לי למה אתה חושב שהמיסים שלך מממנים את אסותא. לא הבנתי את

הרצף הלוגי.

דובר\ת: בואו נניח שאני מבוטח במכבי.

דובר\ת: מכבי קיבלה הרבה שנים יותר.

דובר\ת: בראבו, יפה, בדיוק.

דובר\ת: אני יכול לתת אפשרות תיאורטית. מכבי עכשיו באה לעשות הסכם דרך השירותים

באסותא. עד כמה היא מתמקחת עם אסותא על היקפי ההנחה שהיא מקבלת

לעומת קופת חולים אחרת! האם מכבי קונה באסותא ביותר זול או ביותר יקר

שירותים ציבוריים מאשר קופה אחרת? זאת סוגיה עקרונית.

דובר\ת: לא הבנתי. אתה חושב שהיא תשלם יותר לאסותא מאשר כללית תשלם לאסותא

בציבורי. זה לא מפריע לך עד כמה קופת חולים כללית מתווכחת או לא מתווכחת

עם בילינסון על מה שהיא רוכשת? אני לא מבינה.

יעל גרמן: השאלה מה ההבדל בין מכבי ואסותא לבין כללית ובילינסון.

Minister of Health Department

דובר\ת: אני אענה על זה: מכבי יכולה להעביר כסף לאסותא, ואסותא תמצא את הדרך

להעביר אותו הלאה. זו אותה חברה כללית ובילינסון. זו לא חברה שונה. זה לא

משנה מה אתה עושה בתוך הבית, זו אותה חברה. כאן אני מעביר כסף ליישות

משפטית אחרת. מילא אם היו מעבירים דבידנד. הם לא מעבירים שקל דבידנד.

דובר\ת: אני לא מתנגדת בהכרח לזה.

דובר\ת: אני אומר לך שמסבסדים. אני אומר לך את הדבר היותר חמור, וזה נאמר פה, לכן

אני יכול להרשות לעצמי.

יעל גרמן: תשלים מה ההבדל בין מכבי ואסותא לבין כללית ומאיר.

דובר\ת: מכבי ואסותא זה שתי חברות שונות. אתה יכול להעביר כסף ליישות המשפטית

האחרת. בילינסון וכללית זה בדיוק אותה חברה.

דובר\ת: אני רוצה שתבינו מה שאני פה רואה. בינתיים אני רואה שחלק גדול מהדברים

שמכבי עושה בחלק הציבורי, היא עושה אותם באסותא, בין אם היום זה בית

החולים ובין אם היום היא עושה את זה במרכזים אחרים. בינתיים אם אתה

מסתכל על מבוטחי מכבי, ואני לא רוצה להגיד שום דבר מעבר לזה, לכן אני לא

מבינה. בחלק הציבורי הם מצליחים לקבל, הם מקבלים את זה באסותא כמו כל

דבר, והרבה פעמים אלה דברים שמקצרים את התורים. למה זה מפריע? אתן דוגמא

הכי קטנה: אם צריך לקבל בדיקה, MRI וכל הדברים האלה, ברוב המקרים זה

מאוד קצר כי זה באמת עובד 24 שעות שם בלי שום הגבלות. למה לנו זה צריך

להפריע שזה נעשה באסותא?

דובר\ת: הציבורי לא מפריע לי.

דובר\ת: אני מדברת רק על הציבורי.

דובר\ת: הציבורי לי לא מפריע.

דובר\ת: גבי דיבר על הציבורי כאן.

דובר\ת: לי הציבורי לא מפריע, וההצעה שאמרנו פה זה על הפעילות הפרטית.

דובר\ת: הוא גם מציע בכלל לדבר על זכות בחירה באסותא.

Minister of Health Department

דובר\ת: לאה, אני רוצה לתת את התשובה. שאלת אותי שאלה.

דובר\ת: אבל דיון בעלויות הוא דיון כל כך מורכב, כי אי אפשר לדון על מכבי בלי כללית. זה

ברור. זה מסיט אותנו מהדיון על הפרטי. אז או שנתייחס לזה ברצינות - - -

יעל גרמן: לא, נעזוב את הבעלויות. אבל עדיין לא הבנתי מה אתה מציע בנקודה הרביעית.

דובר\ת: אם נעזוב את הבעלות, בנקודה הרביעית אני מציע לקבוע איזשהו היטל שהמערכת

הפרטית תיתן למערכת הציבורית.

דובר\ת: אבל זה לא בעלות בהכרח.

אני מוריד את סעיף 4. דובר\ת:

אני ממליץ לכם לעשות את הדיון הזה.

יעל גרמן: אני רק רוצה להוסיף עוד נקודה אחת שאנחנו נזכור: אין ספק שאם אנחנו אומרים

שאנחנו לא משפרים את המערכת הציבורית ואנחנו מרסנים את המערכת הפרטית,

אנחנו עושים כאן משהו שהוא גם לא הגיוני וגם לא הוגן. אבל בהנחה שאנחנו

עושים כאן חבילה, ואנחנו כן משפרים את המערכת הציבורית, וגם מכניסים עוד

כספים – אני לא יודעת עדיין מאיפה ומאלו מקורות – אבל בהנחה שייכנסו עוד

מקורות למערכת הציבורית כדי לשפר את המערך, האם לא ברור שאנחנו רוצים

לעשות איזו שהיא פעולה במגזר הפרטי: פעמיים – קודם כול כדי להסיט מן הפרטי

בחזרה לציבורי. אני פשוט רוצה להזכיר שזאת אחת המטרות שאנחנו כל הזמן

מדברים עליהן. אנחנו רוצים להסיט בחזרה - - -

דובר\ת: אני חושב שאם נשפר את אמון הציבור במערכת הציבורית, תהיה התחלה של מעבר

באופן טבעי. זאת אומרת, זה אחד הכלים. זה קיצור תורים, שיפור איכות - - -

יעל גרמן: אני רוצה שכשמדברים שכל אחד יזכור שזה לא רק - - -

דובר\ת: זה שקף אחד מתוך קונטקסט שלם.

דובר\ת: אני מאוד מתחברת לאמירה שהייתה פה, וזה סדר הפעולות. זו ועדה לחיזוק

מערכת הבריאות הציבורית ולא להחלשה של מערכות אחרות. סדר הפעולות חייב

להיות שקודם כול מחזקים ואז בוחנים את המידתיות של הצעדים האחרים. אני

Minister of Health Department

מסכימה מאוד שאי אפשר לחזק את מערכת הבריאות הציבורית בלי לטפל במה שקורה במערכת הפרטית, וראוי ונכון להכניס כללי אסדרה. אגב, כל שלושת הכללים האלה מופיעים גם במודל המשולב. השאלה היחידה היא האם זה מתרחש בבית החולים בפרט, או שאנחנו חושבים שרפואה פרטית – אם אנחנו חושבים שאפשר להחיל את הכללים האלה ברפואה הפרטית, אני לא רואה סיבה למה אי אפשר להפעיל אותם באמת ברפואה פרטית, שתהיה מנוהלת גם במקום אחר. אני מקווה שהנקודה הייתה ברורה. ושוב אני אגיד, שלושת הרכיבים האלה מופיעים במודל המשולב.

דובר\ת: לא פסלנו את המודל המשולב. אנחנו לא רוצים להגביר את הפעילות הפרטית.

דובר\ת: גם אני לא רוצה להגביר את הפעילות הפרטית. אם דיברנו קודם על זה שאנחנו

רוצים להכניס חזרה את הרופאים לתוך המערכת הציבורית, ואנחנו רוצים

שהמטופלים יקבלו מענה בתוך המערכת הציבורית - - -

יש פה משהו מאוד יסודי ברמת הקוהרנטיות של הנתונים. כי אם יש הנחה שכן אפשר לבטל את הרפואה הפרטית, אני באמת שואלת איפה הקושי עם המודל המשולב.

דובר\ת: זו הייתה שאלה רטורית.

: דובר\ת

דובר\ת: שאלה רטורית שעדיין באמת אני מחפשת את הטיעון הענייני מהמומחים ואני לא

מוצאת אותו. מעבר לזה, לגבי העקרונות עצמם, כי עקרונות אני חושבת שאני

לפחות יכולה להסכים לרובם, אבל סדר הפעולות הוא קריטי. בסוף מערכת פרטית

מפצה את הציבורית. זה מגיע מתוך צורך לקבל את הזכות לבריאות. הזכות

לבריאות היא זכות מאוד בסיסית. אנשים רוצים להיות בריאים ויחפשו את המענה

בכלים שיהיו זמינים לרשותם.

כולם, בלי יוצא מן הכלל. כולם יש להם את הזכות.

דובר\ת: אני טוענת שלכל האנשים יש זכות לבריאות. זה אחד הדברים המאוד בסיסיים,

והזכות לבריאות צריך לתת לה מענה.

Minister of Health Department

יעל גרמן: את מסכימה גם לפיקוח על המחירים!

דובר\ת: כל מה שאני אומרת מותנה בחיזוק של המערכת הציבורית. בהחלט צריכה להיות

פה פעולה, שמצד אחד מרחיבים, ומצד שני מצמצמים, רק בתוך תמהיל פרטי

ציבורי. אבל אפשר בתמהיל לטפל גם בתוך זה שמורידים רק את הפרטי ואז הכל

לכאורה - - -

דובר\ת: לא.

au אני אומרת שבואו ניזהר מאוד לא להיות שם.

לגבי פיקוח על המחירים לא גיבשתי את עמדתי. אני לא בטוחה שזה דבר נכון.

הסידור של התשלום לרופא עם פיקוח, אני לא בטוחה שזה נכון.

לגבי קפ על הפעילות הפרטית, אני חושבת שיש מקום למסות מערכת פרטית

שנהנית מתשתיות ציבוריות. צריך לראות איך בדיוק זה קורה – אם זה קפ או שזה

מנגנון של היטל ייעודי. אני חיה עם זה בשלום. לגבי מעבר התשלום, אני לא יודעת

בדיוק מה עומד מאחורי המשפט הזה. כעיקרון אני מסכימה לו, צריך להבין מה

בדיוק המנגנון שעומד מאחוריו. זה חלק מהעניין. ההסתייגות שלי היא מסעיף 2.

לגבי 3, אני חושבת שזה לא חייב להיות קפ.

דובר\ת: מתחת לקפ לא ממסים?

-לגבי 3, אני חושבת שצריך לדבר על מס או על היטל.

יעל גרמן: אז אמרנו שאנחנו ממסים את השביין.

אחר. שביין זה משהו אחר.

יעל גרמן: אבל כששאלתי את זה קודם התשובה הייתה שאת המיסוי אנחנו מטילים על

השביין.

דובר\ת: לא, אלה שני דברים שונים.

דובר\ת: אני חושב שזה מהלך שחייב להיות דו צדדי. זאת אומרת, מצד אחד כל הכלים

שקבענו לחיזוק הרפואה הציבורית, כולל הרחבת הסדר הבחירה וחיזוק

האפשרויות של האזרח, מה שהרפואה הפרטית מציעה לו כיום. הפער הוא אדיר.

Minister of Health Department

הרפואה הפרטית מציעה את הכל, והרפואה הציבורית לא מציעה כלום. לכן עצם זה שאנחנו נצמצם אנחנו כבר מתמודדים בצורה אחת. קיצור תורים, שיפור איכות השירות, יובילו בסופו של דבר לחיזוק המערכת הציבורית. אבל אנחנו חייבים גם לעשות אסדרה, לא ריסון ולא הגבלה, פשוט להסדיר. אני מסתכל על זה מנקודת מבטו של המטופל.

חדרים להשכרה אני חושב שלבטל את השיטה הזאת זה לטובת המטופל. מסיבה מאוד פשוטה: אנחנו מסדירים מבחינה גם רפואית, ואנחנו יוצרים מוטיבציה לבית החולים לנהל את הטיפול הרפואי שקורה בתוך השטח שלו.

הפיקוח על מחירים, הייתי אומר את זה לא על תשלום לרופא, כמו פיקוח על מוצרים ושירותים, אלא פיקוח על פרוצדורות או על שירות, ולא על שכר לרופא. להשאיר בחוץ את הנושא של שכר לרופא שיהיה מאוד קשה להגביל אותו גם ברמה המשפטית, אבל כן אולי בפרוצדורות מסוימות אם אנחנו חושבים שיש הצדקה לעשות, לעשות הגבלה לפרוצדורה.

אבל מי יפקח!

דובר\ת: ואז אני מחבר

: דובר\ת

ואז אני מחבר את זה לחלק הראשון, שאני יוצר איזשהו מנגנון שבו בית החולים יש לו איזשהו מרחב תמרון במשא ומתן למול הרופא, אבל בסוף יש איזושהי תקרה, בין אם זה כוחות השוק ובין אם זה מוצרים שבהם צריכים לעשות את זה בצורה מלאכותית יותר, יוצרים את הרף העליון. גם פה זה לטובת המטופל בסוף, כי ברגע שאין תקרה, בין אם זה כוחות השוק ובין אם זה בצורה מלאכותית, הוא נדרש להוציא יותר כסף הוצאה פרטית עולה, ולכן אנחנו יכולים להגביל את זה. זה גם לטובתו ברמה הכלכלית.

קפ על הפעילות הפרטית: גם זה יכול להיות לטובתו של המטופל, אבל המטופל הציבורי. זאת אומרת, אנחנו מעבירים עוד פעם מהמישור הפרטי למישור הציבורי, ולכן אנחנו מצליחים למכסם את זה. השאלה רק אם אנחנו עושים את הפיקוח על הרופא או על המוצר. בעיני יש פה הבחנה בדברים.

Minister of Health Department

יעל גרמן: אתה מדבר על 2.

דובר\ת: כן.

יעל גרמן: בואו תתייחסו גם למה שהיא אמרה בהתחלה. היא באה ואמרה שהיא מאוד לא

אוהבת את הפיקוח על המחירים. היא אומרת, לא היה לי איכפת אם היינו עושים אוהבת את הפיקוח על המחירים. עד סכום איזשהו פיקוח או איזשהו קאפ על ההחזר בשב"ן. אז היינו אומרים, עד סכום

מסוים אנחנו מחזירים, ומעבר לזה לא מחזירים. על ידי כך אתה יוצר איזשהו

פיקוח, אבל זה פיקוח על המחיר, אבל התוצאה היא אותה תוצאה, רק בדרך הרבה

יותר ליברלית. אני פשוט מבקשת להתייחס, כי אני רואה שהפיקוח על המחירים

מעורר ויכוח.

-- אפשרי רק אם זה מעבר להסדר ולא החזר

יעל גרמן: על זה כבר דיברנו.

דובר\ת: גם על השב"ן וגם על חברות הביטוח. אז תיאורטית את יכולה להגיע לאותה

תוצאה.

יעל גרמן: אז צריך לרשום. אתה צודק. זה צריך להיות גם - - -

חברים, תחשבו, ונתייחס לזה. אנחנו עוברים הלאה.

דובר\ת: אין לי דבר וחצי דבר נגד רפואה פרטית. אני חושב שאם מישהו הולך לחסל את

הרפואה הפרטית, תתפלאו לשמוע, אני ראשון המתנגדים. לא שמעתי שאף אחד

מהנוכחים רוצה לחסל את הרפואה הפרטית. נהפוך הוא – שימת הלב שלנו היא

לחיזוק הרפואה הציבורית ומכאן יצאנו לדרך. אז מצדי שהרפואה הפרטית תשגשג

אבל במינון מסוים. לכן אני בדעה שבתי החולים הפרטיים הם לא צימרים להשכרה

ולא בתי מלון אלא הם צריכים באמת לקחת גם אחריות וגם סמכות, ואיכשהו אולי

תהיה גם בקרת עמיתים, מה שלא נראה שיתבצע באותה עוצמה או באותה יעילות

כמו שמתבצע בבתי חולים ציבוריים.

לגבי פיקוח על המחירים – אני באמת לא יודע. אני עכשיו שואל כהדיוט. השב״ן

הוא כסף ציבורי או לא ציבורי?

Minister of Health Department

יעל גרמן: פרטי.

דובר\ת: המדינה אין לה SAY בזה!

יעל גרמן: יש לה.

דובר\ת: למדינה יש SAY על פעילות כספית כזו או אחרת שמערבת 70-75 אחוז מהציבור!

אני חושב שחייב להיות פיקוח מסוים – אני לא יודע באיזה מנגנון – על המחירים, כולל התשלום לרופא. לא ממש לפשפש לו בציציות, אבל אני חושב שמנגנון של פיקוח חייב להתבצע, והיטל מס, רבותי, המערכת הפרטית – לאה, אני יודע שאת לא מאושרת – אבל המערכת הפרטית מקבלת מנתח דגול, סופר כוכב (תגדירו אותו איך שאתם רוצים), הוא מוכשר מהיותו סטאז׳ר במערכת הציבורית. הוא תחילה היה סטודנט, אחר-כך סטאז׳ר, אחר-כך מתמחה, מתמחה בכיר, מומחה, מומחה בכיר, עד הפיכתו לסופר כוכב, והוא ממשיך לגדל את הסטודנטים והסופר כוכבים לבתי החולים הפרטיים. אני חושב שחייבים לשים היטל מס כזה או אחר, וזה כמובן בתנאי מאוד צבוע. כי שאלה אותי מיכל ולא ידעתי לענות, אז שיהיה צבוע לחיזוק הרפואה הציבורית. מס על הרפואה הפרטית כלפי מחזיקיה, מקבליה.

יעל גרמן: בסדר גמור. הלאה, בבקשה.

: דובר\ת

אני חייבת להגיד שכשראיתי את זה בפעם הראשונה זה נורא קומם אותי. זה ממש

עורר אצלי מועקה. מה, מה רוצים מה? נכון, הם גדלו והם למדו ברפואה הציבורית, הם עזבו את הרפואה הציבורית – אני מדברת במיוחד על אלה שעזבו – נכנסים להם לקרביים, ממסים אותם. לא יודעת, זה עורר התנגדות. לאחר שהתחלתי לקרוא סעיף אחר סעיף, אמרתי בעצם נגיד אני כמבוטחת, כצרכנית הרפואה הפרטית, אני כן הייתי רוצה בסעיף הראשון שזה יהיה תחת בית החולים ושתהיה בקרה. כן הייתי רוצה שבסך הכל כן יהיה פיקוח על המחירים – אני לא רוצה להגיד שרלטנים על רופאים, אבל כל מיני מחירים. אני רוצה שיהיה פיקוח.

בהמשך לשאלתך האם דרך השב"ן – אז כן, דרך השב"ן זה נראה לי פחות אגרסיבי. אבל כן לקחת כסף ולקחת מיסוי מהרופאים. זאת אומרת, שמצד אחד יהיה פיקוח,

Minister of Health Department

ושמצד שני יהיה מיסוי, ושזה יהיה דרך השב"ן. לכן אני בעד חיזוק הרפואה הציבורית, אני ממש נגד פגיעה ברפואה הפרטית. אני לא רוצה שייווצרו לנו כמו שמדברים על מעטפות שידחפו לרופאים, וככה ייווצרו כל מיני קליניקות במקומות חשאיים ולא נעימים, ואפילו מבחינה בריאותית לא טובים. אז כן צריך לדאוג ולחזק את הרפואה הציבורית. מצד שני, ברפואה הפרטית למסות ולפקח, אבל במידה סבירה. אני לא יודעת לשים את האצבע בדיוק איפה ומה, אני לא כל כך בקיאה בכל הפרטים, אבל שזה לא ייראה כמו רדיפה.

:יעל גרמן

: דובר\ת

הלאה בבקשה.

גבי, יכול להיות שלא מתכוונים אבל מה שפנינה אמרה, היא מתארת את תחושתי. זה לא שהיא מתארת את תחושתי בזה שהיא מדברת מגרוני, אלא זה בדיוק מה שאני מרגישה. אני מרגישה ששמו בוועדה כבעיה מספר אחת – לא כולם - של המערכת זה הרופאים, שכר הרופאים, ואם יפקחו על שכר הרופאים והכל יהיה בסדר. ואם אתה מצרף לזה מה שאנחנו רואים, זה בהחלט בעייתי.

אני חושבת שברמת האמירות היה לנו קל להגיע לרוב האנשים בהסכמות. הבעיה היא בנושא של היישום בשטח, ואני רוצה להגיד משהו. כולם אומרים, ואולי גם מאמינים, שאנחנו מתכוונים לשפר היטב את מערכת הבריאות הציבורית ולכן טוב שאנחנו גם נגביל את המערכת הפרטית. אני חוששת שמידת האפשרות שלנו לשפר, אחרי ששמענו בוקר שלם את המגבלות האמיתיות שיש למדינת ישראל – לא מגבלות שמישהו בא לשים – אומרים שאפשר לשפר את המערכת במידה מסוימת. אי אפשר יהיה לעשות את כל מה שאנחנו רוצים. האוצר לא בא ואומר שהוא מוכן להתחייב על מספר. אני אגיד – לא ארבעה מיליארד, לא חמישה מיליארד, לא שבעה מיליארד ולא שום דבר אחר. הוא לא יכול לשים את זה. אני לא אומרת את זה בתור ביקורת אלא בתור עובדה. כשאנחנו מתבקשים בבוקר להתחשב ולא להציע הצעות שאנחנו לא יכולים לחיות אתן, וההצעות על עדכון וכל הדברים האלה, ומבקשים מאתנו לנהוג באחריות – אז חייב להיות שאנחנו נשמור את

Minister of Health Department

הוונטיל במדינת ישראל עדיין יוכלו לקבל את הרפואה בדברים אחרים. אם אני אוהבת את זה? לא. אני רוצה שכולם יידעו – וזה במובן הזה של פרוטוקול לכולם – אם היה תלוי בי לחלוטין, הייתי מעדיפה שלא הייתה רפואה פרטית ורק ציבורית והיה את כל הכסף שם. זה במובן שלי האישי. כולם יודעים את זה, זה לא מהיום. עזיז, האמן לי, זאת פשרה. אני פשוט אומרת שבשבילי הדבר היותר גרוע הוא לראות שזה לא יהיה. אז זה דבר אחד.

אני רוצה להגיד משהו בנושא של השכרת החדרים. אני כן חושבת שבית החולים יש לו אחריות. אבל בשביל זה לא צריך גם להגיע לזה. אפשר היה לקבוע מחר בבוקר בכללים של משרד הבריאות כרגולטור, שבית החולים אחראי לכל הפעולות הנמצאות אצלו – א, ב, ג, ד, ה, ו, והניתוחים שמתבצעים לכל הדברים האלה, ואז כפעולת שרשרת תבוא הנהלת בית החולים אסותא ומי שלא יהיה, ויגיד לכל רופא, סליחה, אתה לא יכול להכניס קורנפי כי יש לי עכשיו אחריות. יש לי אחריות בדין, יש לי אחריות רגולטורית, אני חייב לעשות את כל הדברים האלה, וממילא המערכת הייתה נדחפת לשם. למה אנחנו צריכים עכשיו להגיד את האמירה הזאת כמו שהיא נאמרת, שהיא נוגעת ישירות לנושא של קישור הסיפור של השכר, וזה לא דרמה. למה זה לא דרמה? כי לדעתי המערכת תדע להסתדר. אבל אפשר היה להגיע לאותה תוצאה, שבעיני היא כן חשובה, שאנחנו כולנו רוצים אותה, של אחריות ציוד, של העובדה שזה לא יהיה – לא סתם אסותא החליטה מעצמה לקחת קבוצות שלמות של רופאים בשנתיים האחרונות ולהעביר אותם אליה.

היא לוקחת אותם מהרפואה הציבורית.

דובר\ת: היא יודעת לעשות את זה. למה היא עושה את זה? כי היא רוצה את השירות, היא

רוצה את האיכות.

: דובר\ת

עוד שני משפטים ובזה אני מסיימת. הדבר השני זה שצריך מאוד מאוד להיזהר במה שאנחנו אומרים שלקחנו מכשירים מתוך המערכת ובגלל זה למסות בתוך המערכת הציבורית. ככל שאני בעד, אסור לדבר בקטע של ההכשרה וכו׳. רבותי, המערכת

Minister of Health Department

הציבורית מכשירה המון. היא מכשירה עורכי דין, מכשירה כלכלנים, רואי חשבון, והם יוצאים לשוק החופשי ואף אחד לא בא ואומר, בואו תחזירו את ההיטל למערכת הציבורית.

דובר\ת: לצבא חסרים מהנדסים.

דובר\ת: אנחנו צריכים להיזהר איך אנחנו עושים את זה. והדבר הכי חשוב בעיני, וזה משפט

הסיום בעניין הזה, מערכת בריאות פרטית טובה תחזק את מערכת הבריאות הציבורית. אם לא הייתה לנו מערכת בריאות טובה לא היינו יודעים שיש לנו בעיה

במערכת ולא היינו יושבים פה.

דובר\ת: פיקוח על המחירים אני מבינה שזה מחיר המוצר שכולל את תשלום הרופא. על מה

אתה מפקח? על מה שעדי אמר? על מחיר הפרוצדורה, ואחר כך נותן לבית החולים להתחשבן מול הרופא כמה הוא משלם? או שאתה רוצה לפקח גם על השכר? אני

באופן כללי חושבת שהסבירות של היישום של ההמלצה הזאת היא יחסית נמוכה.

דובר\ת: של הפיקוח?

דובר\ת: כן.

דובר\ת: זה עשה המון דברים במשק.

דובר\ת: אבל הסבירות של היישום. ברמה העקרונית אני לא מתנגדת. אני רוצה אחר-כך גם

לראות את השביין. שם יש לי הרבה יותר בעיות מאשר פה. אבל אני רק רוצה להעיר

שנראה לי שהסבירות של היישום היא נמוכה.

דובר\ת: מה שבעיקר מטריד אותי זה הסוגיה של הפעילות עצמה. היום יש כאן ריכוז של

מערכת שמגבה את המערכת הציבורית מבחינת דפוסי פעילויות, ואם אנחנו נגביל

אותה יתר על המידה, אנחנו עלולים – א. לפגוע באזרחים, ולא זו הכוונה. ו-ב.

אנחנו יכולים להתחיל את הטיסה לקפריסין ולמקומות אחרים. מצד שני, בהחלט

תחרות לא הוגנת היא לא לעניין. לכן לדעתי צריך להוסיף קודם כול סעיף של

תמחור נכון של המערכת. זאת אומרת, לייצר תמחור שהוא פונקציה של מורכבות

המקרה, ולתת מחירים בתוך המערכת. זה דבר אחד.

Minister of Health Department

בקשר לסוגיית התשלום המשותף ולא חדרים להשכרה: לחלוטין זו עמדת משרד הבריאות. אנחנו מזדהים עם זה לחלוטין. זו הדרישה, יש כאן מרכיבים גם מבחינת האחריות. האחריות של בית החולים, וזה ראוי שיתבצע בכל מצב.

פיקוח על המחירים זה כלי. זה כלי קיים בתוך המערכת. אני לא יודע מה רמת הישימות שלו, ואני לא מספיק מבין בנושא הזה. אם אפשר לבצע כלים שיפקחו על המחירים אני חושב שזה מהלך נכון. אני מסכים שיהיו אנשים שינסו להתחמק מזה וינסו לפרק את החבילה לכל מיני מרכיבים. אי אפשר לנצח בכל דבר בכול, אבל אנחנו חייבים להתחיל להוריד את התחרות הנוראה על המחירים ועל כוח האדם. נתחיל עם הסוגיה של הקפ על הפעילות הפרטית – אני לא בטוח שקפ זה המודל הנכון. כיוון שקפ ממסה את הכמויות הנוספות לתוך המערכת. וכאן אנחנו באמת מאוד מאוד מגבילים כמויות. וכאן אני חושש - - -

דובר\ת: הוא לא ממסה, הוא מגביל כמויות.

דובר\ת: הוא ממסה ומגביל.

דובר\ת: הוא ממסה הכנסות מעבר לרמה מסוימת.

דובר\ת: אני לא בטוח שזו גישה נכונה במערכת שיש בה תורים גדולים מאוד, כי אז אנחנו

שוב דוחפים את האנשים אני לא יודע לאן.

דובר\ת: לציבורי.

דובר\ת: אם יהיה לך מקום בציבורי ויכולת מתן מענה בציבורי. אבל אם אין לך - - -

דובר\ת: זה מזכיר לי שב-2008 החלטנו שאנחנו לא משווקים יותר קרקעות ולא מתכננים

באזור המרכז כדי לדחוף את האנשים לפריפריה. אתם יודעים איך זה נגמר.

דובר\ת: אני באמת חושש שנדחוף רק את אלה שבאמת יש להם הרבה הרבה כסף לקפריסין

ולאירופה, ואלה שהם middle ייתקעו שם באמצע בלי שום מענה. זה מאוד מטריד

אותי. אני לא מתנגד למיסוי, אבל אני לא חושב שהקפ זו הגישה הנכונה.

דובר\ת: תעשה הפרדה בין שני הדברים. מיסוי והיטל נפרד.

דובר\ת: היטל ייעודי.

Minister of Health Department

דובר\ת: בסדר, היטל ייעודי.

דובר\ת: היטל ייעודי. לזה אני מסכימה.

- דובר\ת: רגע, מה זה היטל ייעודי? האם זה אומר שברור שאתם לא מורידים את התמיכה

כי ייעודי זה עדיין יכול ללכת למערכת – צריך לומר שמצמצמים.

דובר\ת: מה שאומרת אלה, שזה יהיה תוספת .

דובר\ת: תרשו לי להתנצל. למרות שאני גר בראש העין, קשה להבדיל בדיבור שלי בין ה' ו-ע',

וזו בעיה קשה מאוד. אני התכוונתי למען הסר ספק להיטל ייעודי ב-ע׳. שום דבר

אחר. לכן אני מצפה שיהיה כאן איזשהו אלמנט של מיסוי ייעודי לטובת המערכת

מהפעולה הראשונה, ולא מהפעולות הנוספות.

דבר אחרון: בכל זאת תרשו לי להגיד מילה אחת על המערכת הפרטית. למרות שאני

בהחלט בעד המערכת הציבורית, וחייב להיות משחק אמיתי ולא מה שקורה היום

שהמערכת הפרטית מתועדפת על חשבון הציבורית, עדיין יש חשיבות בקיום מערכת

פרטית, שתהיה תחרות למערכת הציבורית, כי בלי תחרות אף מערכת לא תוכל

לפעול ולהתקדם בצורה נכונה. צריך לשמור אותה אבל בגבולות סבירים ובתחרות

סבירה מול המערכת הציבורית, כשאנחנו בראש וראשונה מחזקים את המערכת

הציבורית. תזכרו, בסוף לא ליצור מצב שהיום אנשים הולכים למערכת הפרטית כי

אין להם ברירה, אלא באמת שאותם אנשים שזה מה שהם ירצו, ויהיה לזה תג

מחיר וישלמו את המחיר הזה, והתחרות תהיה שווה, ויבחרו במערכת הפרטית, זו

זכותם. אבל לא בשום פנים ואופן על חשבון המערכת הציבורית.

דובר\ת: אני מניחה שאתה רוצה שזה לא יהיה מצב שכפינו על הרופאים את הכל, אלא גם

אתה רוצה שהם ירצו להישאר במערכת הציבורית. אבל מרוב שאנחנו מגבילים מכל

כיוון אנחנו מכריחים אותם.

דובר\ת: מה מכריחים?

--- מה שאף אחד עוד לא ענה לי

יעל גרמן: קודם כל נגמור את האסדרה. איך אמרנו? לא ריסון, אמרנו אסדרה, כן אסדרה.

Minister of Health Department

דובר\ת: אני חושב שלאה הייתה באמצע.

דובר\ת: אני חושב שלאה אמרה כבר את הדברים העיקריים.

דובר\ת: בסדר, כדי שלא יהיה זה. דבר ראשון, הראנו פה שקף אחד שהוא חלק מחבילה

ופשוט אני אומר את זה כי הרבה פעמים עלתה פה איזשהי אמירה שיש כאלה

שאפשר לטפל במערכת רק דרך ריסון הפרטי. אני חושב שכשאנחנו מסתכלים

ומתייחסים אל הדרך שאנחנו עברנו במהלך העבודה זה שבאמת אמרנו בהתחלה:

ייתרסנו את הפרטי ויהיה בסדריי והיום אנחנו לא אומרים את זה. אני אומרים שיש

פה איזשהו מארג, חבילה יותר. אנחנו אומרים גם את זה וגם את זה כי יש פה כלים

שלובים. לכן אני באמת מאמין שאי אפשר את זה בלי זה. אני אומר את מה שבאמת

stated obvious, באמת אני חושב שהמערכת הפרטית היא חיונית למערכת

הבריאות. זה נאמר על ידך, זה נאמר על ידי רבים. זה נותן את ה-edge של

המצוינות, את התודעה של שירות והרבה מאוד דברים אחרים שאנחנו רוצים לשמר

אותם. באמת זה לא רדיפה ולא שום דבר מהסוג הזה. אני חושב שצריך להחזיר פה

את האיזון בין המערכות, כך גם אנחנו בנינו את ההצעה שלנו. אנחנו לא רוצים

לבטל את זה, זה חיוני, אנחנו רוצים להחזיר את האיזון. זה חלק ממערך האיזונים.

--- הדברים שהצענו פה

. ערן הצטרף גם לדיון

יעל גרמן: מה אתה אומר על הלת הקפ במערכת הפרטית!

דובר\ת: הוא בבריסל.

דובר\ת: מה הנושא שאתם מדברים עליו עכשיו!

יעל גרמן: אנחנו עכשיו מדברים בדיוק על הנושא של הסדרת הפעילות הפרטית.

דובר\ת: באופן עקרוני, אני חושב שזה חלק מאוד חשוב כי הגידול של אסותא, אני מסכים

עם הגישה של האוצר שהוא תרם מאוד להפחתת הבריאות בבתי החולים

הממשלתיים והציבוריים בכלל. אז אם אנחנו לא נגביל את זה שם אז זה ימשיך

Minister of Health Department

להתפרץ ולפגוע לנו במערכת. אני מסכים עם הצעד שאומר שצריך להגביל את זה בכמויות כמו שהמשרד עשה עד עכשיו, וגם המרפאות הכירורגיות. אם לשים קפ על ההכנסות או לא, אני עוד לא יודע מה העמדה שלי בעניין הזה,

יעל גרמן: יופי, יפה מאוד. אז אתה עכשיו אתה תשמע אותו

דובר\ת: יש פה שורה של צעדים גם בשקפים הבאים שבסוף לא קבענו את המידה שעושים

בכל אחד מהם. כשאנחנו אומרים שצריך לעשות קפ והיטל צריך לקבוע את שיעור

ההיטל. יכול להיות ששיעור ההיטל הוא משהו שיכול להשתנות על ציר הזמן, אנחנו לא יודעים. זה שאלה של משהו שצריך בסוף לראות אותו. אני לא נחרץ פה, אני

חושב שצריך היטל. אני באמת לא יודע להגיד מה השיעור שלו, צריך לחשוב על זה.

אמרתי, יש פה דברים שצריך להשלים. יש לי רעיונות אבל אני חושב שכן אפשר

להעביר את זה לכמה שעות כמו שאנחנו עושים פה לכל מיני דברים, לסגור את

הדברים. אפשר לעשות את הדבר הזה גם - - -

יעל גרמן: יהיה לך את הזמן לסגור את זה לפני שאנחנו סוגרים את הכל!

דובר\ת: כמו שסגרנו פה דברים יותר מורכבים, ניסוחים יותר מורכבים, נעשה גם את זה. כן,

אפשר לעשות את הדבר הזה.

 $"דובר\ת:$ בשביל זה צריך חקיקה וכוי!

דובר\ת: כן.

דובר\ת: בשביל זה צריך חקיקה. יש חקיקה שכבר אושרה בנוסח, לא נלאה אתכם בפרטים

המשפטיים כי יש שם איזה קונסטרוקציה משפטית מסוימת שבה עשינו מגבלה

טוטאלית על מעבר לפעילות מסוימת. פה אנחנו מציעים משהו אחר שהוא יותר,

אבל אני חושב שאפילו יהיה לזה יותר קל לעבור. צריך לזכור שהכסף נאגר מפה

נשאר בתוך מערכת הבריאות. ככל שנאגור מפה יותר כסף יהיה יותר כסף לעשות

שימושים אחרים שהם קיצור תורים.

ייעודי. whatever - ייעודי – whatever ייעודי

דובר\ת: ייעודי לטובת מערכת הבריאות.

Minister of Health Department

דובר\ת: שיתווספו למקורות של המערכת.

דובר\ת: שיתווספו, שיתווספו, אנחנו לא אומרים שאחרי זה נפחית את זה ממקום אחר.

דובר\ת: להיפך ממנגנון העדכון האוטומטי.

דובר\ת: תפסיקו להיות כאלה חשדנים, מי ישמע. אמרנו, זה בסוף נועד גם לצנן את הפעילות

הפרטית וגם להיות מקור. יש לזה תכלית כפולה. לגבי הדסה אני חושב שצריך

להכיל את זה גם על הדסה. גם אנחנו בהסדר שלנו עם הדסה אמרנו להם שאנחנו

רוצים שתישמר הפרופורציה. כידוע, לא רצינו לראות שום השתוללות בפרטי, לכן

אני לא רואה פה הבעיה שהדבר הזה יהיה גם בהדסה. צריך להזכיר שאנחנו לא

אוסרים בכלל. יהיה אפשר גם מעבר לקפ הזה לעשות פעילות.

יעל גרמן: מס לשנות?

דובר\ת: כן, מחיר יותר גבוה. אמרתי כמה פעמים, בסוף מבחינתי אני רוצה לראות אסותא

יותר ציבורית. אמרה את זה לאה, אני חושב שאסותא צריכה ללכת לכיוון הזה וזה

כן הדבר הנכון עבורה. זה כן משהו שבסוף באיזונים הכללים זה לשם צריך להגיע.

שכר רופא אמרנו שהכוונה היא לפקח על עלות הפרוצדורה כוללת, כולל שכרו. לא

יהיה פיקוח על זה ופיקוח על זה, אלא פיקוח על מחיר אחד שכולל גם את זה וגם

את זה, אני מתנצל אם זה לא היה ברור. אני חושב שזה בגדול הדברים, יש פה עוד

עבודה שצריך לעשות ואנחנו נשב ונעשה אותה ביחד עם - - -

יעל גרמן: אז אני מבקשת לסכם אלא אם כן יש עוד מישהו שרוצה להעיר י

דובר\ת: אחד הנושאים שלא מופיעים זה בקרת עמיתים שאני חושבת שחייבים להכניס את

זה כחלק - - -

דובר\ת: קיבלתי.

דובר\ת: זה צריך להיות סוגיה שבאמת מהדקים את הפיקוח של משרד הבריאות כי יש היום

סוגיות של מה כן מותר לעשות ומה לא מותר לעשות וקבלת נתונים, יש פה כל מיני

דברים שנוגעים בכלל לעובדת היות הרגולטור רגולטור גם על חלק הפרטי. אני

Minister of Health Department

חושבת שצריך מאוד לחזק את זה, גם אם זה כרוך בזה שיהיה יותר כח אדם

שיוקנה לטובת המערכת הזאת.

דובר\ת: הדבר הראשון בעיני נגזר מכל כך הרבה דברים. הוא אמנם התחייב כדי לעשות את

הדברים האלה, אבל - - -

יעל גרמן: גם בקרת עמיתים.

דובר\ת: גם בקרת עמיתים וגם שזה יהיה בית חולים על מלוא המשמעות של זה ומלוא

המחויבות שזה גוזר לחולה ולא איזה באמת - - -

דובר\ת: רק לחדד, אני מסכימה לרעיון של מס. אני מתלבטת מאוד לגבי הקפ, אני לא

חושבת שאפשר לקבל עליו החלטה מבלי לראות - - -

דובר\ת: תקשיבי, זה מס בשיעור דיפרנציאלי.

דובר\ת: לא, זה לא בדיוק זה. אני לא סתם מתלבטת, אני מבינה ולכן אני מתלבטת. אני

חושב שכרעיון שצריך למסות מערכת פרטית באמצעות היטל נגדי זה בסדר. איך

מבינים אותו בדיוק ואם זה לא חותך את הפעולות, יש לי קושי. אני מציעה שנקבל

עיקרון כמו שעשינו בפעמים אחרות שמסתכם על עקרונות - - -

ביחד איזשהו מודל שתביאו הנה. כמה שיותר בגרוסו מודו, כמה שפחות פרטים.

דובר\ת: גם אפשר לומר שבאופן כללי שייבחן המיסוי ותיבחנה אפשרויות אם זה יהיה

דיפרנציאלי, אם זה יהיה מעבר לתת.

יעל גרמן: נכון, אז זה בדיוק מה שהם יישבו ויחליטו ואחר כך יביאו לפה. אתה רוצה

להוסיף?

au דובר\ת: לא, אני אתעדכן אחר כך במה דיברתם בדיוק ואולי אני אשלח הערות.

יעל גרמן: אני רוצה להשלים למעשה את מה שהוא אמר, ולהגיב בעיקר לדבריה שלה . אני לא

חושבת שהוועדה הזאת באיזשהו מקום באה או חושבת או רוצה לפגוע ברופאים.

בוודאי שבדרך הטבע כאשר אנחנו באים ואנחנו דנים ברפואה אז אנחנו דנים

ברופאים. אם אנחנו מדברים על פול טיימרים זה רופאים. אם אנחנו מדבר על ריסון

Minister of Health Department

כזה או אחר זה גם רופאים. אבל הרופאים הם לא במרכז שלנו. המרכז שלנו זה המטופל, זה האזרח. אנחנו כל הזמן צריכים לחזור ולהזכיר לעצמנו מי שאנחנו מטפלים בו, מי שאנחנו רוצים בטובתו, מי שאנחנו רוצים שיקבל את הטיפול היותר מטפלים בו, מי שאנחנו רוצים בטובתו, מי שאנחנו רוצים שיקבל את הטיפול היוחק טוב ממה שהוא מקבל היום, זה האזרח. כשאנחנו מדברים על טיוב ועל חיזוק המערכת של הבריאות הציבורית אנחנו רוצים למצוא את כל הדברים שבהם באמת האזרח יקבל את הטיפול הטוב ביותר. אני חושבת שזה כלים שלובים – אם מצד אחד אנחנו מחזקים את המערכת של הבריאות הציבורית ואם אנחנו רוצים לעשות rewind למעבר שהולך ועושה לנו איזשהו מעגל שוטה מהציבורי לפרטי ופחות ציבורי ויותר פרטי וכן הלאה ואנחנו רוצים להתחיל להחזיר את זה, אז אין ספק שמצד אחד צריך לחזק את הציבורי ומהצד השני צריך לאסדר את המערכת הפרטית. אני חושבת שעל זה יש קונצנזוס סביב השולחן. איך עושים זאת? יימעבר לתשלום דרך בתי החולים" – אני חושבת שיש כאן קונצנוס, נכון? קיבלנו.

דובר\ת: לא קונצנזוס, כמעט. אצלי יש הסתייגות.

יעל גרמן: איזה הסתייגות?

דובר\ת: אני אמרתי, אני לא חושבת שאנחנו צריכים להגיד את זה. אם אנחנו נגיד שאנחנו

רוצים שתהיה אחריות של בית החולים על כל הנעשה בו זה דבר שיכולים להגיע

לקונצנזוס. אם אנחנו נגיד שאנחנו חייבים שזה יהיה חדרים להשכרה וכל הדברים

האלה, לי יש קושי, אני מסתייגת.

דובר\ת: אם תורידי מהמשפט ייחדרים להשכרהיי זה טוב!

יעל גרמן: לא, יש כאן משהו תפיסתי. התפיסה שעומדת כאן באה ואומרת: ייבית חולים זה

בית חולים. לבית חולים יש אחריות, בית חולים הוא לא מקום להשכרת חדרים,

והאחריות היא של מנהל בית החולים שיתופעל כך שבאמת תהיה אחריות גם של

בקרת עמיתים וגם של איכות וגם של הכל. אנחנו חוזרים על זה לאורך כל דרך, גם

במודל ההיברידי אנחנו באים ואומרים שאנחנו מנתקים את הקשר של המטופל-

רופא ואנחנו מעבירים למטופל-מנהל בית חולים או מטופל-בית חולים. כאן יש

Minister of Health Department

פשוט חזרה. אז אם את לא מוכנה לזה אני חושבת שאנחנו נקבל פה החלטה ואת

תסתייגי. האם יש מישהו שתומך בדעה שלה לא! אז ההחלטה שלנו היא שאנחנו

מקבלים את נקודה מספר אחת בהסתייגות שלה. לגבי שתיים ושלוש אני חושבת

שהיו פה הרבה הסתייגויות, צריך פה refining ואני כן מבקשת שמשה ויוליה ומי

עוד יצטרף אליהם?

דובר\ת: ניר רוצה.

יעל גרמן: ניר, תודה. לאה את גם רוצה!

דובר\ת: כן.

יעל גרמן: יופי. קדימה, מחר אתם מביאים לנו!

דובר\ת: לא.

דובר\ת: 5 דקות וזה אצלכם.

דובר\ת: בואו נישאר אחרי.

יעל גרמן: בדיוק, תישארו פה אחרי. אני רוצה לומר לכם משהו.

דובר\ת: אני אראה לך תמונות של הילדים שלי עם שלטים של יידי לוועדהיי.

יעל גרמן: אם הם רוצים יידי לוועדהיי אז בוודאי שאת צריכה להישאר כי אחרת לא יהיה יידי

לוועדה", הוועדה לא תיגמר. אני מבקשת שמחר בכל זאת אתם תביאו לנו איזו

שהיא נוסחה או שתצאו החוצה.

דובר\ת: אולי נבוא איזה חצי שעה קודם?

יעל גרמן: תבואו חצי שעה קודם, תבואו ב-30 8: מחר אנחנו חייבים לסגור את זה. נושא נוסף.

דובר\ת: פול טיימר.

יעל גרמן: פול טיימר, כן. איפה הבעיות?

דובר\ת: לי לא אכפת להגיד את זה, אבל אני מרגישה שאנחנו עוד לא מיצינו את הדיון

בעניין.

דובר\ת: אנחנו נעזור לכם.

יעל גרמן: אז בואו נשים אותו על השולחן.

136

Minister of Health Department

. דורון, אני דווקא לא חושבת שזה יעזור.

דובר\ת: לא! זה לא יעזור!

au אני חושבת שמה שיקרה זה שכולם יהיו זה לא יקדם.

דובר\ת: אפשר אבל לדעת רק מה המחלוקות!

דובר\ת: לא, גבי.

דובר\ת: מחלוקות.

דובר\ת: גבי, אנחנו עוד לא הספקנו לדון על זה.

דובר\ת: מה לא הספקתם? ישבתם שעה.

דובר\ת: גבי לא ישבנו שעה, למה אתה אומר את זה? בהסדרים ישבתם שעתיים, זה היה זמן

שחשבנו שנוכל להתקדם בפול טיימר. לא היינו בסיפור של הפול טיימר. מה אתה

חושב שיקרה! שיהיה סוג של מערכת לחצים - - -

דובר\ת: לא לחצים, אני רוצה להבין - - -

יעל גרמן: דורון, מה יש לנו עוד השולחן?

דובר\ת: הנושא של זמני המתנה, מיטות וביטוחים.

דובר\ת: מיטות, בואו נסגור את המיטות.

יעל גרמן: ביטוחים זה מחר.

דובר\ת: תיירות מרפא גמרנו את הדיון כבר. הכל כבר נטחן עד דק.

דובר\ת: דורון, תיירות מרפא הושלמה, לא?

דובר\ת: אמרתי שהעמדות ברורות לחלוטין, הדיון מוצה. לא אמרתי שיש החלטה.

דובר\ת: דורון, האם זה נכנס לדו״ח?

דובר\ת: זה ייכנס לדוייח ביום אחרון.

דובר\ת: אגב, אני לא רוצה להגיד שום דבר. אם רוצים להגיד מה היה בפול טיימר אפשר

להגיד את זה - - -

יעל גרמן: אנחנו עושים הפסקה עד השעה 30:18, חצי שעה. מסיימים פול טיימר. איזה עוד

קבוצות יש לנו!

Minister of Health Department

דובר\ת: מיטות וזמני המתנה.

יעל גרמן: מיטות וזמני המתנה. ב-30:18 בחזרה כאן עד 30:19 ומסכמים. אנחנו משחררים

את ערן, ביי ערן.

דובר\ת: ברגע שזה ייגמר ניר ישלח לכולם את כל הניסוחים.

דובר\ת: לגבי ההספקה, נורא חשוב, אנחנו קיימנו - - -

דובר\ת: אולי ערן מנסה לדבר עם מישהו?

יעל גרמן: ערן? סליחה, סליחה.

דובר\ת: אתה רוצה לפנות לאיזה צוות?

בובר $\$ רות אוני גם אשמח להשתתף בו.

יעל גרמן: נהדר, פנטסטי.

דובר\ת: רק הערה לגבי ההספקה, יש פה הרבה מאוד דברים שחלק מהשותפים לא היה

בחדר כשדנו בזה. אני חושבת שכדאי שנעשה איזשהו תהליך כי לא כולם מכירים

את ההמלצות - - -

יעל גרמן: קברט?

דובר\ת: חלק מהקברט, חלק מדברים אחרים. כל הדיון של יום ראשון, גם לאה וגם משרד

האוצר לא היו. אולי כדאי לוודא שכולם מכירים, יודעים, השלימו את מה - - -

דובר\ת: אפשר לקבל סיכום של יום ראשון עוד היום?

יעל גרמן: אנחנו נשלח את הסיכום של יום ראשון ומי שיש לו הערות ישלח לנו הערות.

דובר\ת: שלחתי לכם את זה, חברים. שלחתי לכולם.

יעל גרמן: בואו נשמע.

דובר\ת: יש שני דברים שנרשמו ואולי אפשר לנקות אותם ולהראות נוסח על האשפוז, על

מיטות אשפוז. יש נוסח על זמני ההמתנה שלא עבר את כל חברי הצוות אבל את

הרוב אולי אפשר רק לראות. טוב, את זה נביא מחר כדי שכולם יראו את זה. אבל

על מיטות אשפוז השאלה אם אתם רוצים את זה קודם לראות שזה עוד משהו

- - - שהצוות

Minister of Health Department

יעל גרמן: קודם פול טיימר?

דובר\ת: מיטות אשפוז זה דקה.

דובר\ת: בואו נתחיל עם מיטות אשפוז.

דובר\ת: מיטות אשפוז זה סגור ופול טיימר לא.

יעל גרמן: הפול טיימר לא סגור?

דובר\ת: לא.

דובר\ת: ניר, בבקשה.

דובר\ת: אני אגיד את הסכמת הצוות בנושא הניסוח על מיטות אשפוז. ההסכמה שהייתה

בנושא. ייהוועדה ממליצה שהממשלה תפעל להמשך מגמת הוספת מיטות האשפוז

הכלליות מעבר לתוכנית הרב שנתית שנקבעה בהחלטות ממשלה, זאת תוך מתן

ביטוי לגידול האוכלוסייה והזדקנותה. הבחינה היא כאמור תתחשב גם בצורך

לשמור על חוסן הקהילה וביכולת הקהילה לתת אשפוז מחוץ לבתי החולים ולמנוע

אשפוזים מיותרים, וכן התפתחויות טכנולוגיות משפיעות על מספר אשפוזים בבתי

החולים לרבות באמצעות אשפוזי יום אשפוזי בית. לאור זמן ההיערכות הרב הנדרש

ליישום הנושא מומלץ לקדם החלטות אלה בהקדם על מנת למנוע מחסור במיטות

אשפוזיי. זה בא במקום הנוסח הקודם שדיבר על מספרי מיטות וכדומה, זה נוסח

- - - הפשרה

יעל גרמן: בסדר, חברים, גם אם היו מספרים היינו סתם - - -

דובר\ת: למה לא לרדת מהיחס הנוכחי של היום!

דובר\ת: מה?

דובר\ת: לא לרדת.

דובר\ת: עזוב, לא הכנסנו מימד כמותי. החלטנו - - -

דובר\ת: לא, אבל זאת הערה נכונה. אתה רוצה לשפר את המצב אז לפחות תשמר אותו.

 $_{\text{ר}}$ דובר\ת: שנייה, שנייה, אחד אחד.

t דוברtת: לשמור על הרמה הקיימת זה אומר 240 מיטות כל שנה להוסיף.

Minister of Health Department

דובר\ת: לא, אנחנו לא אומרים את זה. אנחנו לא אומרים, לא. יש פה נוסח מאוד מאוד עדין

שעבדו עליו הרבה מאוד שעות שנועד לבטא את זה שיהיה אפשר לעבוד בצורה נבונה

אחר כך. יש פה חזון שצריך להמשיך את הדבר הזה, אבל יש גם טכנולוגיות.

דובר\ת: דקלרטיביות, משה.

דובר\ת: מה זה?

דובר\ת: דקלרטיבית.

דובר\ת: נכון, נכון. זאת דקלרציה.

יעל גרמן: תוך מתן ביטוי לגידול האוכלוסייה והזדקנותה - - -

דובר\ת: מה רע בדקלרציה?

דובר\ת: רגע, רגע, משה. יש פה אמירה מאוד נחרצת בנושא של גידול האוכלוסייה

וההזדקנות שלה.

יעל גרמן: מאוד.

דובר\ת: אני לא מזלזל בנושא הזה.

יעל גרמן: גם אני לא, ממש לא.

דובר\ת: זה נושא שלקח לנו בדמים להגיע אליו. אנחנו בהתחלה התחלנו עם מספר וזה לא

היה עובר. אתה נותן פה איזשהי פשרה. בפשרה הזאת כשיש את המרכיב של גידול

האוכלוסייה וההזדקנות שלה כמרכיב שמחייב אותי לעשור הבא. תשמע, כבר אין

לי הסכם - - -

יעל גרמן: ללא ספק. מתן ביטוי לגידול האוכלוסייה והזדקנותה - - -

דובר\ת: זה אומר שהשיעור לא יירד - - -

דובר\ת: לא, זה לא אומר כי זה - - -

דובר\ת: זה אומר שהשיעור לא יירד, רבותי.

דובר\ת: אז אני רוצה לשמוע - - -

יעל גרמן: אלא אם כן שיעור האוכלוסייה והזדקנותה יירד.

דובר\ת: לא, אז השיעור לא צריך לרדת אם האוכלוסייה גם - - -

Minister of Health Department

דובר\ת: אז זה מה שאני אומר, זה אומר שהשיעור לא יירד. חבריה, יש גבול כמה אפשר

למתוח. בואו נשאיר את זה - - -

דובר\ת: הוא לא אומר את זה.

יעל גרמן: מה לא אומר!

דובר\ת: יש את מה שכתוב. אני חושב שאנחנו נצטרך לעשות את הבחינות האלה באופן

שוטף. אנחנו נצטרך לראות, אם הקופות יבואו ויגידו: "תראו, אנחנו יודעים לפתח

מערך של אשפוז יום שהוא חלופי, מערך של אשפוז וירטואלי שהוא חלופי, אנחנו

נחשוב על מערך תמריצים שימנע אשפוזים חוזרים וכל מיני תוכניות אחרות",

אנחנו נצטרך לקחת את זה בחשבון ויכול להיות שעוד כמה שנים נהיה ב-2.5 ויכול

להיות שנהיה ב-1.8 ונרגיש עדיין שאנחנו נותנים מענה הולם לאוכלוסייה.

יעל גרמן: אני מקבלת בהחלט. דקה, כן, תתייחס בבקשה.

דובר\ת: רק מבחינת רצף כתיבה – הבחינה הוזכרה איפשהו!

דובר\ת: לא.

דובר\ת: אז מאיפה שלפנו אותה?

- דובר $\$ ובר הבחינה לא נגזרת מהמשפט הראשון, זה מה שעזיז אומר.

דובר\ת: זה בכלל לא. ייהבחינה כאמוריי מאיפה המצאנו את זה!

דובר\ת: מהניסוח הקודם.

דובר\ת: תמחוק את המילה ״כאמור״, בסדר. ״הבחינה תתחשב״.

דובר\ת: לא, גם "הבחינה תתחשב" – איזה בחינה?

יעל גרמן: רגע, אז בוא, אתה צודק. הבחינה מנותקת. יש פה הערה תוכנית.

דובר\ת: תוספת המיטות.

דובר\ת: בחינת היקף התוספת, קביעת היקף התוספת.

יעל גרמן: יופי, נהדר.

דובר\ת: שנייה, למה זה יותר טוב? זה נכון, זה לא עניין של טוב.

דובר\ת: "היקף תוספת המיטות ייקבע בהתחשב גם".

Minister of Health Department

. דובר\ת : "גם" צריך.

דובר\ת: כתוב "יתחשב גם".

יעל גרמן: "ייתחשב גם בהצעות לשמור על חוסן הקהילה ויכולות ..." או קיי,

דובר\ת: אני מאוד מתחברת לרצון לעודד חלופות לאשפוז. אני חושבת שזה רעיון מצוין ואני

מאוד שמחה שזה מופיע פה. אני רוצה רגע להבין, האם כתמהיל כולל אתה רואה

מצב, כאופציות, כמענים לצרכים אשפוזיים, אני לא אומרת שזה דווקא מיטות,

אתה רואה מצב שבו אנחנו יורדים מהיחס של היום? מכיוון שכתוב פה: ייכי מענים

לצרכי אשפוזיי - - -

דובר\ת: אני לא חושב שאפשר לתת לזה תשובה.

יעל גרמן: ההערה הייתה גם שלו נכונה וגם שלך ואני רוצה במקרה הזה לתמוך ממש בנוסח

הזה, מפני שמבחינתי כשיש לי ייתוך מתן ביטוי לגידול האוכלוסייה והזדקנותהיי זה

... אדיר, ועם זאת אני ממש לא בטוחה שיש צורך דווקא להשקיע בתוספת מיטות.

אני בהחלט חושבת שצריך להשקיע בבתי חולים וירטואליים, באשפוז בית, באשפוז

יום שלא צריך אפילו בכלל תוספת - - -

דובר\ת: אני מסכימה, לכן אמרתי פתרונות אשפוז.

יעל גרמן: או קיי. אז "קביעת היקף" זה מאה אחוז. זה פה אחד חברים! תודה, אנחנו עוברים

הלאה.

דובר\ת: ניר, נקסט.

דובר\ת: פול טיימר! בנימה אופטימית.

דובר\ת: אתה באמת רוצה שנדבר על פול טיימר!

דובר\ת: אתה יכול לעלות למעלה? החלקים שבירוק זה מה שהגענו להסכמה. קודם כל יש

הסכמה על הנושא של פול טיימר והאמירה שמודל פול טיימר הינו מודל מומלץ ואף

חיוני למערכת הבריאות. לדעת הוועדה מודל זה הינו חשוב במיוחד ליישום השדרה

הניהולית הבכירה ובמקצועות בהם נדרשת נוכחות בכירה מעבר לשעות העבודה

השגרתיות וכן במקצועות נוספים שייקבעו מעת לעת. זאת אומרת, יש אמירה

Minister of Health Department

ברורה שפול טיימר זה המודל שהוועדה תומכת בו וממליצה. בעת קיום מכרזים לתפקידים בכירים יינתן משקל למי שכיהן או מכהן כפול טיימר. תינתן עדיפות במחקרים – גם על זה יש הסכמה. שכר פול טיימר יהווה תמריץ למשיכת רופאים למודל זה. אין כרגע הסכמה, אנחנו חושבים שאולי לא צריכים לעניין הדיפרנציאלי

בתוך השכר או לא להיכנס לנקודות של שכר כי זה הרבה פעמים עניין של משא

ומתן בין צדדים.

יעל גרמן: גם אמרנו שאנחנו לא רוצים להיכנס לתוך פרטים. ישכר הפול הטיימר יהווה

תמריץ למשיכת רופאים למודל זה" – אני חושבת שזה בהחלט מספיק, אז בוא

נמחוק שיהיה בלי הדיפרנציאלי, מאה אחוז.

דובר\ת: בנוגע לעבודה נוספת של מי שמועסק כפול טיימר: "רופא אשר מכהן כפול טיימר

מחויב לבית החולים הציבורי. על מנת למנוע פגיעה בקהילה הרופאים המכהנים

כפול טיימרים יוכלו לעבוד ברפואה הציבורית במסגרת הקהילה. פול טיימר לא

יוכל לעבוד במקביל בבית חולים פרטי או בקליניקה פרטית. מוצע להקים צוות

יישום אשר יקבע את הכללים והנהלים המדויקים בנושאיי.

יעל גרמן: מאה אחוז, אז מה!

דובר\ת: קודם כל, את כבר החלטת באחת הבעיות אז בזה סגרנו.

יעל גרמן: אבל אנחנו קבענו שלא יורדים - - -

. אז יש גם עוד סעיף על השכר שאם גם את זה לא יורדים עליו אז אין לנו בעיה. אז יש גם עוד סעיף או השכר אם גם את μ

דובר\ת: ירד.

דובר\ת: ירד? אז זה בסדר.

דובר\ת: למה ירד?

דובר\ת: על איזה סעיף אתה מדבר? אני חושב שאנחנו מדברים על משהו אחר. אנחנו

התייחסנו כרגע לפול טיימרים. לא התייחסנו למה שהוא לא פול טיימר, על זה

צריכים לדבר.

דובר\ת: לא הספקנו לדבר על מי שהוא לא פול טיימר.

Minister of Health Department

דובר\ת: אנחנו צריכים לדבר על זה. זה פול טיימר זה ההסכמות ועכשיו מי שלא פול טיימר

צריכים לדבר על זה.

יעל גרמן: או קיי, רגע, אבל מה זה 7!

דובר\ת: אבל לא הייתה אמירה לגבי מקצועות במצוקה?

יעל גרמן: היה לך שם, למעלה, למעלה.

דובר\ת: הם לא רצו את זה. פריפריה ומצוקה היה למעלה.

יעל גרמן: מעת לעת היה כתוב.

דובר\ת: אני לא רואה פה איזו שהיא אמירה.

דובר\ת: הם לא רצו את זה.

יעל גרמן: אני ראיתי את זה בעיניים.

דובר\ת: דיברנו על זה, זה לא ירד.

דובר\ת: יש למעלה.

דובר\ת: תעלה רגע למעלה.

יעל גרמן: אני קראתי את זה במפורש.

דובר\ת: כן, היה יימעת לעתיי.

יעל גרמן: "מעת לעת", במפורש. הנה: "מקצועות שבהן נדרשת מעת לעת".

דובר\ת: אבל מקצועות נוספים שמה זה אומר? לפי מה הם - - -

דובר\ת: היה קושי, אני אסביר את הקושי. אם אנחנו נכתוב מקצועות במצוקה אנחנו כבר

אותם אותם 14 מקצועות ולכן היה קושי כי לא רצו שזה יהיה דווקא אותם

14 מקצועות ואני חושבת שאפשר לחיות עם זה.

דובר\ת: אז אין לי בעיה שזה לא ייכתב פה במפורש, אבל איזשהי אמירה עקרונית שאנחנו

רוצים לתמוך במקצועות שבהם יש מחסור מבלי לציין את המקצועות הספציפיים.

יעל גרמן: זה נכון. יש לך עם זה בעיה!

. דובר\ת: לי אין בעיה גם אם יהיה כתוב מקצועות במצוקה

דובר\ת: נו, אז למה לא לכתוב?

Minister of Health Department

יעל גרמן: בהחלט. זאת הייתה אמירה חד משמעית שלנו שאנחנו מבקשים שזה לא יהיה רק

במקצועות כמו כירורגיה וזה, אלא גם במקצועות כמו פנימאי.

auדובר\ת: אני לא יודע עכשיו לצפות, בגלל זה אמרנו למקצועות נוספים. כן, רשמנו auמקצועות

נוספים שייקבעו מעת לעת". אנחנו לא יודעים, אף אחד כאן לא יודע עכשיו לצפות

מה אני צריך ומה אני לא צריך.

דובר\ת: יעל, יכול להיות דווקא שמקצוע במצוקה, צריך לבחון כל פעם באיזה כלי

משתמשים. לכל כלי יש איזשהו תכלית וצריך לראות שאנחנו לא מנסים להשיג עם

כלי אחד תכליות פחות רלוונטיות. לפריפריה יש כלים ולמקצועות במצוקה יש כיום

כלים שאנחנו משתמשים בהם לפריפריה ולמקצועות המצוקה שהם באמצעות שכר

יותר גבוה ומענקים. לא בטוח שפול טיימר זה מה שאנחנו צריכים בהכרח למקצוע

במצוקה. יכול להיות שלמקצוע במצוקה אנחנו הראשונים להכיר - - -

יעל גרמן: לא, להיפך, אנחנו באים ואומרים שבנוסף למקצועות במצוקה, שזה ברור, אנחנו

רוצים, לאו דווקא למקצועות במצוקה - - -

דובר\ת: כן, לכן זה ניסוח שהוא יותר רחב.

דובר\ת: לכן זה גם וגם מה שיש פה עכשיו.

-- זאת אומרת, הוא יותר רחב, הוא מכיל בתוכו גם

דובר\ת: אבל בדיון שקיימנו דיברנו שאחד היתרונות של פול טיימרים שזה יכול להוות

תמריץ לסטודנטים ללכת לכיוון הזה.

יעל גרמן: נכון. למשל מלר״דים, רופאים לרפואה דחופה - - -

דובר\ת: אני באמת לא מצליחה להבין למה לא להכניס. אני מפספסת כנראה משהו, אבל זה

נראה לי אחד הדברים הכי הגיוניים שבהם אתה רוצה את הכסף הציבורי לתת

למקצועות ציבוריים פר-סה כי אתה רוצה למשוך לשם סטודנטים, עתודה ניהולית

ועתודה רפואית – למה לא לציין את זה!

יעל גרמן: בוא נראה איפה זה נמצא. אני מסכימה עמה במאה אחוז, במאה אחוז. זה מה

שאמרנו. למשל הרופאים לרפואה דחופה אנחנו רוצים שמישהו יילך לזה.

Minister of Health Department

דובר\ת: אני מסכים איתך. הרופאים לרפואה דחופה אנחנו צריכים אותם עד 23: 00 ועד

00:00 בלילה, גם את הפנימאים. יכול היות שאני סתם זורק, יכול להיות שאת

השיקום אנחנו צריכים 16:00, לא צריכים אותו אחרי 16:00, אבל יש לנו מקצוע

במצוקה אז אני יכול לתמרץ אותו במענק או בשכר.

דובר\ת: לכן אני אומר שאני רוצה שתהיה הגמישות להגיד אני רוצה להשתמש בפול טיימר

איפה שאני צריך את הפול טיימר.

דובר\ת: בכל מקצוע שהוא מתישהו.

יעל גרמן: זה נהדר, זה בדיוק מה שאנחנו רוצים. איך זה בא לידי ביטוי במשפט!

דובר\ת: אמרנו, זה מקצועות נוספים שייקבעו מעת לעת, זאת אומרת זאת הגדרה שהיא

יותר רחבה מאותם 14 מקצועות.

יעל גרמן: ומי יקבע מעת לעת!

דובר\ת: רשום חברי ועדת יישום, לא! איפה זה היה!

דובר\ת: חברים, אני מרגישה שיש פה משהו שמתפספס. יש משהו שמתפספס, אפשר לבוא

ולהגיד שיש רשימה של מקצועות במצוקה ולא חייבים לתת לכולם אותו דיל. אפשר

לדון במה, אבל לסמן כיוון עקרוני ומהותי למה הפול טיימר נועד! למה לא לשים

את זה!

דובר\ת: הפול טיימר לא בהכרח נועד לזה.

דובר\ת: רופא עד הערב ... תוספת שכר.

דובר\ת: לא, אני לא יודעת, אני כשאני מדברת על פול טיימר אני חושבת על זה בהקשר הזה.

אני חושב שגם קיימנו על זה דיון.

דובר\ת: אני יכול ... בעיקר נוכחות.

... נוכחות במקצועות שאתה רוצה להשאיר כי אין לך אופציה אחרת.

דובר\ת: אני אנסה לענות חלקית אולי. יש 14 מקצועות במצוקה. חלקם אני כן צריך אותו

בשעה 21:00 בערב. אני יכול להפוך בשעה 21:00 בערב. אני יכול להפוך

אותו לקצת יותר אטרקטיבי, למשוך אותו על ידי נגיד מענק חד פעמי, לא 250-300.

Minister of Health Department

אז אני אתן לו ואני אמשוך אותו אבל אני לא צריך אותו פול טיימר. מאידך,

.24/7 נאנוטולוג אני כן צריך אותו, emergency physician

דובר\ת: לא אמרתי שזה חייב להיות באותה מידה. זה sample, לא אמרתי שזה חייב להיות באותה

לכל המקצועות אותו יחס, אבל לבוא ולהגיד איזשהי אמירה עקרונית שהכסף

מיועד למקצועות במצוקה.

דובר\ת: אבל פול טיימר זה לא כסף להשקיע במקצועות במצוקה.

דובר\ת: זאת לא המטרה של - - -

דובר\ת: זה בין היתר, בוודאי.

יעל גרמן: אתה, ולאחר מכן נסכם. בבקשה.

דובר\ת: בעיני הפול טיימר אמור לטפל ב-core של הבעיה שלנו שזה היה העלאת התפוקות,

ובעיקר כירורגים לדעתי.

דובר\ת: הוא לא רק, גם את *- - -*

דובר\ת: בעיקר כירורגים לדעתי. בדברים האחרים לא לשכוח שיש לנו ארגז כלים מהסכם

הרופאים, תורנויות שליש, חצי. לדעתי בדיקה כירורגית.

יעל גרמן: או קיי, בסדר. אנחנו דיברנו על משהו הרבה יותר רחב. פול טיימר קודם כל הוא

צריך להיות רופא שנמצא בבית החולים ויש לו נוכחות כל הזמן או כמה שיותר כדי

שכאשר מגיעים באמת מטופלים הם יוכלו לקבל טיפול. זה לאו דווקא כירורגים, זה

יכול להיות מרדימים וזה יכול להיות ,כמו שאמרתי ואני כל הזמן אומרת, רופאי

רפואה דחופה וגם פנימאים. יכול להיות שבמקומות מסוימים זה יהיה אף אוזן גרון

ואולי במקומות אחרים גניקולוגים. אני מסכימה בהחלט ואני מסכימה גם שאנחנו

לא רוצים לבוא ולומר שכל 14 המקצועות שאנחנו הגדרנו כמצוקה הם בהכרח פול

טיימר כי אחרת לא נוכל פול טיימר, כי יש לנו מגבלה כסף, למי שאנחנו רוצים

שהוא יישאר והוא לא מקצוע במצוקה. זה גם תשובה למה שאת אמרת, ולכן

Minister of Health Department

למעשה המשפט והניסוח בא לומר שלא כל המקצועות במצוקה הם בהכרח פול

טיימר. לפול טיימר יש לו מטרה - - -

דובר\ת: זה לא מה שכתוב. אני מתחברת לזה, אני מאוד מתחברת למשפט שאמרת כרגע, זה

לא מה שכתוב. את הרי באת ומיקדת ואמרת שאנחנו רוצים לתת את הכסף של

הפול טיימרים כדי שישרתו כמה שיותר את המטרות הציבוריות.

יעל גרמן: נכון. שיישארו במערכת, יקצרו תורים.

דובר\ת: למה? אבל רשום.

דובר\ת: למה צריך את ייוכן במקצועות נוספיםיי? אין לי בעיה שהמשפט ייוכן במקצועות

נוספים" יהיה. אני אומר שאם לא היה כל הדיון היה מתייתר.

דובר\ת: לא, ממש לא.

יעל גרמן: להיפך.

- נוכחות בכירה - יימקצועות בהם נדרשת נוכחות בכירה מעבר לשעות העבודהיי.

דובר\ת: אבל לפעמים זה אחד הכלים לתמרץ להכוונת התנהגות על ידי - - -

דובר\ת: גם הוכחנו שהתמריצים עובדים.

יעל גרמן: יש לי רק שאלה. אני לא קיבלתי תשובה, מי יקבע! שייקבעו מעת לעת על ידי מי!

--- אנחנו בכוונה השארנו את זה פתוח משום שזה פה

יעל גרמן: תודה. בסדר, אוקיי. בתי החולים, הכוונה היא שבית החולים.

דובר\ת: לא, אנחנו רוצים שזה יהיה מרכזי. דווקא על זה יש הסכמה שצריך להיות ניהול

מרכזי. למה יש בינינו ויכוח? כי העמדה שלנו אומרת שכל הנושא צריך להיות

בהסכם הקיבוצי. העמדה של האוצר אומרת שלא בטוח. כדי שאף אחד לא יקבל

יתרון, כרגע השארנו את זה ככה.

יעל גרמן: בסדר גמור.

דובר\ת: זה לא סייג לנוסח, סייג לסמכות שלנו. יש ממונה על השכר, אנחנו לא הממונה על

השכר. אנחנו נראה לו מפה את הפידבקים, בסדר?

דובר\ת: אפשר לבקש שהצוות יחפש ניסוח שיבטא את זה?

Minister of Health Department

דובר\ת: את הטיפול של מקצועות במצוקה. אני לא רוצה שכל הכסף יילך לכירורגים.

יעל גרמן: תראי מה שכתוב לך. "מודל זה הינו חשוב במיוחד ליישום ... במקצועות בהם

נדרשתיי – במקצועות בהם נדרשת.

דובר\ת: פתוח לך כל ה- - -

יעל גרמן: .... חשוב במיוחד היישום והאסדרה במקצועות בהם נדרשת וכן במקצועות

נוספים".

דובר\ת: נכון.

יעל גרמן: אני חושבת שזה מאוד יפה. את יכולה להצטרף אלינו!

דובר\ת: אני חושבת שזה לא נותן ביטוי למה שקבענו. בעיני, זה לא נותן - - - אני חושבת

שלתת מאמץ מחשבתי על עוד כמה דקות ולחפש את הניסוח שמכיל בתוכו את

ההתייחסות למקצועות במצוקה. אני מבינה שעבדתם על הניסוח, יש סיבה שזה

חוזר למליאה. אני מרגישה את זה עם כל אחד מהניסוחים ואני חוזרת לזה. הסיפור

של מקצועות במצוקה, רק פול טיימר בסופו של דבר זה משאב ציבורי של כסף

שאנחנו רוצים לתת לו למערכת ואנחנו מחפשים איך הוא ייתן לנו את התמורה

הגבוהה ביותר.

יעל גרמן: יש לך הצעה?

דובר\ת: אני חושבת "תוך התייחסות מקצועות במצוקה". זה מספיק טוב לי. אני לא צריכה

שזה יהיה באותה התייחסות.

יעל גרמן: ייתוך התייחסות בין השאריי.

.- - - ייבין השאר תוך התייחסותיי - - ...

יעל גרמן: ייתוך התייחסות בין השאריי, בסדר גמור. בואו נתקדם.

דובר\ת: לא, אבל זה מאבד - - -

יעל גרמן: זה ייבין השאריי.

דובר\ת: להקשיב. ייוכן במקצועות נוספים, לרבות במקצועות בהם יש מחסור בכוח אדם,

כפי שייקבע מעת לעתיי - את חיה עם זה!

Minister of Health Department

דובר\ת: אני חיה עם זה.

דובר\ת: "מקצועות נוספים".

יעל גרמן: "לרבות מקצועות במצוקה".

דובר\ת: לפני ה-יישייקבעויי.

דובר\ת: החל ממקצועות נוספים, כשמקצועות במצוקה זה טרמינולוגיה מסוימת.

דובר\ת: עוד פעם.

דובר\ת: אנחנו מדברים במקצועות בהם יש במחסור כוח אדם. תעשה הסגר – "לרבות

במקצועות בהם יש מחסור בכוח אדםיי.

דובר\ת: אז צריך: "כפי שייקבעו".

יעל גרמן: "כפי שייקבעו מעת לעתיי, בסדר גמור, תודה רבה.

דובר\ת: "כפי שייקבע מעת לעתיי.

יעל גרמן: סגרנו.

חברים, מה קורה עם מי שלא פול טיימר!

דובר\ת: אני רק רוצה להסביר איפה הבעיה, ולכן אני באמת מציעה שלא נלחץ את זה עד

הסוף. יש בעיה שרוצים להגיד יימשרה מינימליתיי. עכשיו, איפה הבעיה מתחילה!

יש 2 בעיות : 1. אם להגיד משרה מינימלית. זה אומר שחלק מהמקצועות שאנחנו

מאוד רוצים יישארו בחוץ. כמו קהילה, לאו דווקא בית חולים פרטי. אני מדברת על

גניקולוגים, עיניים – כל אלה שאנחנו צריכים אותם, ולכן אני אומרת שיש לנו בעיה

במינימלי. 2. - - -

דובר\ת: אבל מותר לנו לבחור - - -

דובר\ת: אני אראה את הנוסח שהיה?

דובר\ת: כן, תראה את הנוסח. הבעיה שלי זה עם הנוסח.

דובר\ת: משה, זה ... יש וצפוי מחסור בכוח אדם או שרק כשכבר הגענו למחסור? אני שנייה

חוזרת לניסוח. פה ייצפוייי - - -

יעל גרמן: צפוי זה יופי של תוספת.

Minister of Health Department

... אז עכשיו זה יושב לי יותר טוב.

יעל גרמן: זה ממש תוספת טובה, יפה.

דובר\ת: תוסיף שם יייש או צפוי מחסוריי.

יעל גרמן: "בהם יש או צפוי", כן, יופי.

דובר\ת: אז בוא נחזור. אני לא הבנתי מה התוספת הזאת אומרת. בגדול הבנתי שהתוספת

הזאת אומרת שרוצים לקבוע איזשהו משרה מינימלית לרופאים ואני חושבת שיש

לנו בעיה קשה עם זה משני כיוונים: 1. אנחנו לא בהכרח יודעים תמיד להבטיח את

זה, לא בכל מקום ולא בכל בית חולים.

יעל גרמן: או קיי. האם זה עקרוני? אני מבין מה שאת אומרת. אנחנו גם שמענו את ארנון שבא

ואמר שלפעמים כאשר רוצים להעסיק, הוא נתן את הדוגמה של גניקולוגים - - -

. ארבעה רבעים יותר טובים משני חצאים.

יעל גרמן: ארבעה רבעים יותר טובים משני חצאים.

דובר\ת: ושלושה שלישים יותר טובים משני חצאים.

 τ דובר\ת: דובר\ת: על זה הרבה ביום ראשון למה זה חשוב. אני חושב שהיקף

המשרה המינימלי דיברנו על זה שאנחנו רוצים שעיקר העבודה, עיקר מה שהרופא

יתעסק בו זה בית החולים הציבורי ולא המשרות האחרות שלו. נאמרו פה גם כל

מיני דברים סביב הביטוחים שיש לו והרבה מאוד הטבות שאתה בעצם נמצא בבית

חולים ציבורי ויש לך איזשהו מעמד שאחרי זה אתה יכול לנצל אותו להרוויח כסף

במערכת הפרטית לאחר מכן. אם אתה כבר נמצא במערכת הציבורית אתה נהנה

מהמעמד הזה. לא קבענו פה איזשהו היקף משרה מינימלי. יכול להיות שלמקצוע

מסוים זה יהיה אחוז כזה או אחוז אחר, לא קבענו פה איזה מסמרות. חלק אמרו

אז שביום ראשון לקבוע 75% משרה, ממש דיברנו על מספרים. בסוף זה היה - - -

יעל גרמן: ואז ארנון בא ואומר שיש לפעמים שהוא צריך 25%.

דובר\ת: ולכן יש פה משרה מינימלית.

דובר\ת: אבל למה צריך לקבוע את זה?

Minister of Health Department

דובר\ת: לא קבענו את זה.

דובר\ת: זה משפט ראשון, ויש את הסיפא שגם אמרנו פה שבנוסף לזה אנחנו רוצים לבוא

ולראות , וזה מאוד קשור לסעיף של הפול טיימרים, עלה פה חשש בעבר שאולי

השכר של הפול טיימרים לא יהיה מספיק כי הרבה מהם בוחנים אותו בהתאם

לאלטרנטיבה במערכת הפרטית. לרופא שעובד בבית החולים הציבורי ולאחר מכן

עובד בבית החולים הפרטי ומרוויח שם הרבה מאוד כסף וכדי. אמרנו שאנחנו רוצים

גם לקבוע איזשהן הגבלות שיעזרו לפול טיימר להפוך להיות גם יותר אטרקטיבי, זה

היה מצד אחד. מצד שני, דובר פה על הגבלות של שעות הפעילות, שיש רופאים

שעובדים עד הלילה ולאחר מכן חוזרים לבית החולים הציבורי. יש פה כל מיני

סעיפים, אני חושב שבסעיף הזה של הפול טיימרים, של הרופאים שאינם פול טיימר

שזה חשוב כדי לעזור לנו גם לעשות את מערכת הבריאות יותר טוב וגם לעזור לנו

למשוך את האנשים לכיוון של הפול טיימרים. בגלל זה אני חושב שזה - - -

דובר\ת: רק נקודה נוספת זה לצמצם בין היתר את הפער - - -

יעל גרמן: או קיי, קודם כל הוא מעיר כאן - בהיקף משרה נדרש.

דובר\ת: עוד נקודה שאולי יכולה כן לתמוך בזה זה לצמצם את הפער בין פול טיימר לבין מי

שהוא לא פול טיימר בתוך בית החולים. זאת אומרת, שפול טיימר יש לו הרבה

מגבלות ומי שהוא לא פול טיימר יכול לעשות כביכול מה שהוא רוצה.

יעל גרמן: כלומר, שגם מי שהוא לא פול טיימר לא יכול לצאת.

דובר\ת: אני חושב שהדבר הכי חשוב זה להסדיר, אני חושב שזה גם לפחות לדעת הרוב הזה

מקובל וזה גם היום בחוזר של הנציבות, שלא יהיה ניגוד עניינים במטופלים שבהם

הוא מטפל. שלא יטפל באותם מטופלים פה ופה. לכולי עלמא, זה היום החוזר של

הנציבות. הוא כבר היום, לאה.

דובר\ת: לא זאת הבעיה. הבעיה היא שהתחלנו בלדבר, הגענו להסכמות על הכל. היה סעיף

אחד שביקשתי שיהיה לנו יותר זמן או שלא נהיה בסיטואציה הזאת ועכשיו לאט

Minister of Health Department

לאט אתם מוסיפים עוד משהו ועוד משהו ועוד משהו ואחר כך יש לי בעיה עם הכל.

אני רוצה שאני אוכל להסכים לסעיף הזה בלב שלם.

דובר\ת: אז מה הפתרון שאת מציעה?

דובר\ת: שנייה, לאה. אתם כל הזמן מדברים, אני לא מפריעה בעניין הזה. זה סעיף שהוא

יותר מאשר בנפשי. באמת, תנסו להיות סובלניים. אני רוצה לומר, כל מה שאתם

יכולים להשיג היום ממילא אז אתם לא צריכים את זה בוועדה. את ניגוד העניינים

אתה אומר שמופיע ממילא אז לא צריך לנקר עיניים. את הנושא של הסעיפים

המינימליים ושל ההגדרה של המינימלית תקבעו את זה במשרד הבריאות ביחד עם

הנציגות. למה אנחנו צריכים עכשיו לנקר עיניים בעניין הזה?

יעל גרמן: צר לי, אבל דרך אגב אני חושבת שזה נימוק מנצח, אני מקבלת. חברים, בואו נוריד

את זה. יהיו לנו מספיק ויכוחים אז על דברים שהם לא עקרוניים ושיש לנו פתרון

באמת במקומות אחרים אני מבקשת להוריד את זה.

. דובר\ת: אני מציע שנבחן שיש לנו את כל הפתרונות ואז נוריד

דובר\ת: בהנחה שיש.

--- כן, שנראה שאנחנו לא עושים פה

דובר\ת: בסדר, תמיד תוכל לחזור.

יעל גרמן: תמיד תוכל לחזור. כרגע אנחנו מורידים כי אני רוצה לעבור.

- - - יש פה מערכות ·

. לא, בסדר, אם אפשר לעשות את זה אני לא מבקש להוציא לאף אחד את העיניים.

דובר\ת: הוא לא אמר שהוא מתנגד לזה, אבל בתנאי שקיים.

יעל גרמן: בדיוק, נכון,

דובר\ת: ברור שאם יש פתרונות אחרים זה לא חייב להופיע פה.

יעל גרמן: אם יש פתרונות אחרים, וכרגע הוא אומר שיש, אז אנחנו נוריד את זה. תראו, יהיה

לנו עוד ויכוחים גדולים ובנקודות שאפשר להגיע להסכמות בואו קצת נוותר מפה

Minister of Health Department

וקצת מפה כדי שיהיו מקסימום הסכמות ואני חושבת שפה זה לא נורא שאנחנו

מוותרים. הלאה, מה עוד?

דובר\ת: מחלוקת, ניר.

- - - אם על סעיף 2 כולם מסכימים אז - - - דובר\ת:

דובר\ת: ואת 3 אנחנו *- - -* רק הירוק!

דובר\ת: רק הירוק, כן.

דובר\ת: לא, אני רוצה להגיד משהו.

יעל גרמן: אנחנו ב-2?

דובר\ת: כן.

יעל גרמן: או קיי.

דובר\ת: תראו, אני חושבת שדיון של פול טיימרים הוא סופר חשוב ואנחנו קובעים את

הכללים, אבל אי אפשר לדון בזה במנותק מההיקף של הפול טיימר. אני רגע רוצה

להסביר למה אני מתכוונת. אם מדובר בתופעה מאוד מצומצמת, אני עד היום לא

שמעתי לכמה פול טיימרים מתכוונים. אני לא מבינה - - -

יעל גרמן: פונקציה של כסף שיהיה במערכת.

auדובר\ת: אבל רגע, זה משמעותי אפילו לסעיף 2. אם אנחנו מדברים על תופעה משמעותית

שמשנה את אופייה של מערכת הבריאות הציבורית ואנחנו מדברים על אחוזים

גבוהים, לדעתי 20% זה גבוה מאוד. כרגע בתמחור שאני ראיתי מדברת על 5%. שוב,

ההיקף לא מנותק מכללי האסדרה. סעיף 2 לא יכול להתקיים בעולם של 5% פול

טיימרים. אם זה תופעה משמעותית שבאמת יש אפשרות להצטרף אליה, אנחנו

רואים פה משהו - - -

יעל גרמן: אני פותרת לך את זה ככל האפשר.

דובר\ת: מה זה ייככל האפשריי?

יעל גרמן: ככל האפשר זה אם אין מספיק אז לא.

דובר\ת: גם אומרים יינתן משקל, לא אומרים איזה משקל.

Minister of Health Department

יעל גרמן: ככל האפשר, אנחנו לא - - -

דובר\ת: לא, היא צודקת, בקטע שאם לא יהיה - - -

יעל גרמן: אז ככל האפשר.

דובר\ת: אבל מה שאומרת יוליה שהסוגיה הזאת של פול טיימר צריך באיזשהי צורה לקבל

איזשהו מימד כמותי. לא אומרים 3,500 אבל - - -

יעל גרמן: אתם יודעים שאנחנו לא יכולים לתת שום ... עד שאין לנו - - -

דובר\ת: ברור, ברור, ברור. אבל יש הבדל 1% לבין 20%.

דובר\ת: סליחה, אם הורדנו את הסעיף הקודם אז אני לא יכולה לוותר על הסעיף הזה שאחר

כך דברים שלא כתובים מהם - - -

דובר\ת: אין לך את ה... ואין לך את הסך הכל. אתה לא יכול לקבוע את ה... אין לך ... גם אם

היה לך להחזיר את הכל, אין לך את ה..., נכון, הצעה צודקת.

יעל גרמן: אז אדרבא ואדרבא. באמת, חברים, אתם רוצים עכשיו לקבוע שאנחנו רוצים

מינימום פול טיימרים!

דובר\ת: אנחנו רוצים מחויבות יותר גדולה של האוצר.

דובר\ת: אם דיברנו על היקף התעסוקה הציבורית - - -

יעל גרמן: ... ככל האפשר לא נוסף, כן.

דובר\ת: אם ויתרנו על היקף התעסוקה הציבורית של אלה שאינם פול טיימר - -

יעל גרמן: לא ויתרנו.

דובר\ת: א וקיי, לא הכללנו.

יעל גרמן: כן, אנחנו בהחלט יכולים לקחת את זה כהמלצת משרד הבריאות כדי לאכוף את זה

לא דרך הוועדה.

דובר\ת: בסדר, גם את זה תקחי כהמלצה. הדברים של לתת משקל לפול טיימר במכרז זה

דבר שצריך להיעשות בלי - - -

יעל גרמן: אני מסכימה.

-- אני לא מתנגדת, אבל יש

Minister of Health Department

יעל גרמן: אבל אם את לא מתנגדת אז בסדר.

דובר\ת: אני חושב שיש חשיבות לבוא ולהגיד שנותנים איזו שהיא עדיפות לפול טיימר, בין

אם זה במחקר ובין אם זה במכרזים, יש פה אמירה שמעודדת לשאוף לנסות להיות

פול טיימרים.

יעל גרמן: נכון, אני רוצה לעודד אנשים שיהיו פול טיימר.

דובר\ת: אני רוצה להגיד את זה ולא לעשות את זה בהחבא.

יעל גרמן: נכון, וההערה שלה שהיא צודקת שיכול להיות שאי אפשר אז ככל האפשר. נוכל

נעשה. הלוואי שיהיו לנו 20%.

דובר\ת: אם זה בודדים, ברגע שאת גם נותנת להם גם קדימות בתפקידים והתקדמות יש פה

קושי. העניין של התופעה זה לא רק התחייבות תקציבית, אני ממש לא מתכוונת

לזה. מי בוחר את הפול טיימרים! הרי אנחנו מבינים שהתהליך הזה, אם מדובר

במספר מאוד מצוצמם של אנשים, שוב זה עניין של תופעה – אם זה משנה את אופי

המערכת, ראוי ונכון לשים את זה. אם מדובר במשהו שהוא ציופר למעטים אז

לציפר אותם פעמיים אני לא חושבת שזה נכון.

דובר\ת: אני רק אגיד משהו לגבי מה שיוליה אומרת, שצריכים רק לחשוב כי אנחנו לא

חשבנו על זה. מה שיוליה אומרת זה השאלה היא מי בוחר. אם בתודעה שלנו כל

הרופאים יכולים לבחור והרופא לא בחר בזה אז הסעיף הזה הוא נכון ב-100%. אבל

אם אנחנו הופכים את היוצרות ואנחנו רואים משום שיש משהו מוגבל, מנהל בית

חולים, משרד הבריאות, לא יודעת מי – הוא זה שיבחר, אז בעצם הוא כבר קבע לו

גם את הקריירה. אם אני הבנתי זה מה שיוליה אומרת ובזה יש צדק שלא חשבנו על

זה.

יעל גרמן: נכון, אבל מול זה עומדת הקונספציה שאנחנו באים ואומרים שאנשים לא מתים על

פול טיימרים.

דובר\ת: אני מסכימה, אבל זה אם אתה נותן לו לבחור.

יעל גרמן: אנחנו מוכרחים לתת להם תמריצים.

Minister of Health Department

דובר\ת: עוד תמריץ.

יעל גרמן: ואנחנו נותנים להם עוד תמריץ. זה הגיוני מה שהיא אומרת, זה נכון וזה פונקציה

באמת של הכמות ויכול להיות שבאמת יהיו מעטים שיציופרו פעמיים.

דובר\ת: יכול להיות שיהיו ביקושים אדירים ויכול להיות שלא.

יעל גרמן: יכול להיות.

דובר\ת: אז אפשר לשים את הסעיף הזה שהוא ייבחן על ידי משרד הבריאות אחרי ההפעלה

של התוכנית של הפול טיימר, לאחר כשנה או משהו כזה כדי לראות באמת על מה

אנחנו מדברים.

דובר\ת: את צריכה לשאול פה משהו ואת מניחה הנחות עבודה. ברור לבסוף שהנחות

העבודה שהנחת לא יוצאות לפועל יש שרת בריאות יש מנכייל משרד בריאות והם

יכולים לקדם את ההצעה.

-- אני חושבת שהייתי ברורה. זה משהו

יעל גרמן: חברים, אני רוצה שאנחנו נתכנס. אנחנו לקראת הסוף גם צריכים לבוא ולומר

אמירות ברורות. אז אני בעד האמירות העמומות כאשר נכנסים למוקשים שעלולים

לפוצץ הסכמות, אבל אני לא חושבת שכאן, ואני מסתכלת סביב השולחן, יש איזו

שהיא מחלוקת אז למה לבוא ולומר דברים עמומים?

דובר\ת: יש לי פתרון אולי.

יעל גרמן: בבקשה.

דובר\ת: אם יהיה כתוב "ככל האפשר" או אם מחפשים משהו אחר "לתפקידים בכירים

יינתן משקל למי שהוצע להיות פול טיימר וכיהן בפול טיימר", זאת אומרת, שהציעו

לו והוא בחר.

יעל גרמן: ""... מכרזים לתפקידים בכירים יינתן ככל האפשר משקל למי שיי

דובר\ת: למי שבחר.

דובר\ת: למי שבחר להיות פול טיימר זה פותר לי את הבעיה.

יעל גרמן: "מי שבחר" זה פותר לך כי זה לא מינו אותו, הוא בחר.

Minister of Health Department

דובר\ת: מי שכיהן.

דובר\ת: מי שבחר להיות פול טיימר - - - זה פותר לי את הבעיה, לאה פותרת לי בעיות, זה

בסדר.

יעל גרמן: יש הבדל בין זה שאדם הסכים ולבין זה שמישהו מינה אותו.

דובר\ת: זה בדיוק ההבדל.

דובר\ת: זה הבדל משמעותי כי אולי אני מאוד מאוד רוצה להיות פול טיימרית אבל לא

מציעים לי.

יעל גרמן: חברים, זה שכל אחד מפרש את זה כמו שהוא רוצה זה גם טוב.

דובר\ת: הרגע הסברת למה אמירות עמומות זה לא טוב ואז את מסתכלת ואומרת שזה טוב.

--- דובר\ת: מה זאת אומרת ''בחר''י בחרתי מישהו שיש קונקורס שיש מכרז ואז הוא בחר

יעל גרמן: לא, לא, לא. בוא נאמר שבאמת אנשים לא רוצים להיות פול טיימר ומנהל בית

החולים מתחיל לחפש פול טיימר למלרייד וארבעה אמרו לא ואחד אמר כן. אז זה

אצלי ייבחריי. אם אתה כותב ייכיהןיי אז ברור שהוא גם בחר, אבל בייבחריי יש משהו

שאומר שהיו כאלה שהציעו לו ולא הסכים.

דובר\ת: "בחר" אולי בחר אתמול ומתמודד מולו מישהו שמכהן כבר כפול טיימר שנתיים.

דובר\ת : לא, בסדר, אבל אז *- - -*

דובר\ת: אני מדבר עכשיו בחר, כרגע הוא בחר בשביל מכרז. מי שמכהן כבר פול טיימר איפה

- - - הוא

יעל גרמן: הוא גם בחר בזה.

דובר\ת: הוא גם בחר.

יעל גרמן: כל מי שמכהן בחר.

דובר\ת: זה משקל לא מחייב.

דובר\ת: דרך אגב זה גם פותח את הראש קצת שמישהו בוחר ולא קיבל.

יעל גרמן: נכון.

דובר\ת: בחרת ולא קיבלת ...

Minister of Health Department

דובר\ת: 4. שכר הפול הטיימרים יהווה תמריץ למשיכת רופאים למודל זה. יש הסכמה! 5.

מחקר: תינתן עדיפות בתקציבי מחקר לרופאים שיבחרו במודל הפול טיימר.

דובר\ת: עוד תמריץ, בסדר?

דובר\ת: בסדר.

דובר\ת: זה מה שמוסכם. אנחנו מקבלים עכשיו את ההחלטה.

יעל גרמן: אם יש למישהו הערה שיגיד.

דובר\ת: אותו רעיון, בחר להיות פול טיימר.

דובר\ת: עבודה נוספת של פול טיימר למועסקים בבתי חולים ציבוריים. פול טיימר הם רופא

אשר מכהן כפול טיימר מחויב לבית חולים ציבורי. על מנת שלא לפגוע בקהילה

הרופאים המכהנים כפול טיימר יוכלו לעבוד ברפואה הציבורית במסגרת הקהילה.

פול טיימר לא יוכל לעבוד במסגרת בית חולים פרטי או קליניקה פרטית ומוצע

להקים צוות יישום אשר יקבע את הכללים והנהלים המדויקים בנושא.

דובר\ת: לא הרחבתם את חוות הדעה השנייה!

דובר\ת: לא, אמרנו שאנחנו מחליקים את חילוקי הדעות לגבי חוות דעת שנייה בנוסח של

הפשרה הזאת.

דובר\ת: לא סגרנו הרמטית.

יעל גרמן: דיברנו על זה עוד בירושלים ...

דובר\ת: בסדר גמור.

דובר\ת: זהו, הגענו להסכמה על הפול טיימרים.

דובר\ת: אז אפשר ללכת הביתה!

יעל גרמן: חברים, שהחיינו. יופי, יופי.

דובר\ת: דיון מחר ב-00 :9 ביטוחים.

דובר\ת: מה אנחנו צריכים לסגור! היה משהו.

דובר\ת: ב-00:9!

דובר\ת: הגבלות על הפרטי.

Minister of Health Department

דובר\ת: ב-00 :9 מחר ביטוחים.

יעל גרמן: הגבלות על הפרטי אתם יושבים ב-30:8:

דובר\ת: מחר?

יעל גרמן: כן. איך שאתם רוצים, 30 8: או עכשיו.

* * *